കെ. കെ. ബിജു

വയനാട്ടിലെ വിവിധ ആദിവാസി വിഭാഗങ്ങളുടെ തനതു ഭാഷയിലെ പദാവലികൾ പൊതു സമൂഹത്തിനു പരിചയപ്പെടുത്തുകയാണ് അരിക്കല്ല്. **ആലിഷഴം** എന്നാണ് അരിക്കല്ലിന്റെ മലയാളം. ശബ്ദസൗന്ദര്യവും പദലാളിത്യവും ആദിവാസി ഭാഷയുടെ മുഖമുദ്രയാണ്. ആദിവാസികളുടെ വൈവിധ്യമാർന്ന ലോകം ഭാഷയിൽ പ്രകടമാകുന്നത് എങ്ങനെ എന്നതിന് ഉദാഹരണമാണ് ഈ പ്രാദേശിക പദകോശം

ഗവ: എല്പി, യൂപി & ഹൈസ്കൂള് വാകേരി

അരിക്കല്ല്

പ്രാദേശിക പദകോശം

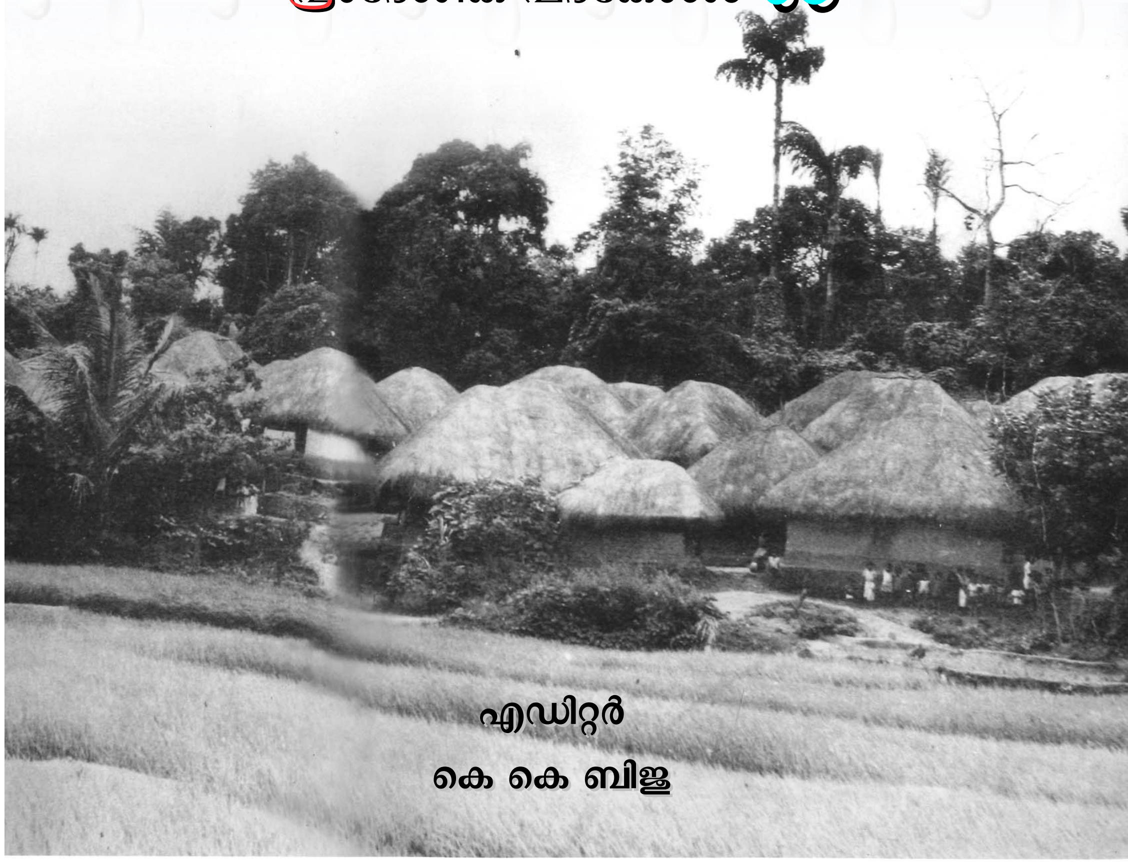

എഡിറ്റർ

കെ കെ ബിജു

ഗവ: എൽപി, യൂപി & ഹൈസ്കൂൾ വാകേരി

മധുരകേങ്ങ് - മധുരകിഴങ്ങ്

മറത്തൈ - തൈ

മാമൻ - അമ്മാവൻ

മാളെ - പെൺക്കുട്ടി

മിരിക്ക് - മുരിക്കുമരം

മിറ്റം - മുറ്റം

മിറ്റം - വീട്

മിറ്റം - വീട്

മിളി - വയൽ വരമ്പ്

മിഷി - മുഷി (ഒരിനം മത്സ്യം)

മീട് - മുഖം

മീൻകൊത്തി - പൊൻമാൻ

മുട്ടില് - ഇത്തിൾകണ്ണി

മുട്ടില് - വാൽമാക്രി

മെത്തി - ഞെട്ട്

മെളഞ്ഞി- മുളഞ്ഞിൽ

മെളഞ്ഞിക്കോൽ - പശക്കോൽ

മെവ്ക- മെഴുകുക

മേല് - ശരീരം

മോണി - വാഴച്ചുണ്ട്

മോനെ – ആൺക്കുട്ടി

വട്ടി - വയർ

വർത്താനം - വർത്തമാനം

വളം - ചാണകം

വാതല്വ - വാതിൽ

വായക്കണ്ട – വാഴക്കുലയുടെ കാളാമുണ്ടൻ

വില്ല്യച്ഛൻ - മുത്തച്ഛൻ

വില്ല്യമ്മ – മുത്തശ്ശി

വെണ്ണി - ചാരം

വെള്ളറമ്പ് - പുളിയുറുമ്പ്

വൈനേരം - വൈകുന്നേരം

വൊള്ളക്കറി - സാംമ്പാർ

സ്വാസം വിട്ടുന്നോ - ശ്വസിക്കുക

അരിക്കല്ല്

പ്രാദേശിക പദകോശം

എഡിറ്റർ
കെ. കെ. ബിജു

Arikallu

Local Dictionary (Malayalam)

Editor: K K Biju

Published By: G LP, UP & HS Vakery

First published 2015

Cover Designed & Layout :K K Biju

Copy right G LP, UP & HS Vakery

Printed : Print @ School Vakery

Copies 1000

Price Rs 70

എഡിറ്റോറിയൽ ബോർഡ്

സി. കെ രാമൻ നമ്പൂതിരി - ഹെഡ് മാസ്റ്റർ
കെ കെ ബിജു - എഡിറ്റർ, SITC
പ്രവീൺ പി മാത്യൂ - സ്റ്റാഫ് സെക്രട്ടറി
എം പി ഷൈലമ്മ – സീനിയർ അസിസ്റ്റന്റ്
ഏ രജിത – എച്ച് എസ് ഏ മലയാളം
കെ ആർ ഷാജൻ - എച്ച് എസ് ഏ കണക്ക്
രതീഷ് എം കെ - എച്ച് എസ് ഏ കണക്ക്
സുനിൽകുമാർ എസ് ആർ - എച്ച് എസ് ഏ ഹിന്ദി

Typing - ഉവൈസ് യൂ ഏ 9 B
വിവേക് റ്റി എസ് 9 B
ഗോകുൽ റ്റി ആർ 9 B
ഷാരോൺ ജോസഫ്
മുഹമ്മദ് ജിഷാദ് 9A
നിസാമുദ്ദീൻ പി എ 9C
അബ്ദുറഹീം 9C
അഭിരേഷ് കെ എസ് 8 A
അമൽജിത്ത് എൻ ഏ 9C

പടഞ്ചക്ക - കുഴച്ചക്ക

പടോലം - പടവലം

പരള് - ചെറിയ ഒരിനം മീൻ

പറങ്കി - മുളക്

പാപ്പൻ - ഇളയച്ചൻ

പായ്ക്ക – ഓട്ടുക

പാറ്റ - പൂമ്പാറ്റ

പാൽചൊരം - പാദസരം

പിട്ട് - പുട്ട്

പിയ്ക്ക് - പുഴക്ക്

പിറ്റ് - പുറ്റ്

പിറ്റ് കുണ്ണ് -പെരുങ്ങുണ്ണ്

പിലാവ് - പ്ലാവ്

പില്ല് - വൈക്കോൽ

പീച്ചത്തി - പിശ്ശാത്തി

പീടിയ - അങ്ങാടി, കട

പുള്ള് - പക്ഷി

പുവ്വത്തടക്ക – പഴുത്ത അടക്ക

പൂള – കപ്പ

പൂളപെയയ്ക്ക് - കപ്പപ്പുഴക്ക്

പെടച്ചി - പിടക്കോഴി

പെരപൊതയ്ക്ക്യ – പുരമേയുക

പേയ – പുഴ

പേറ് - പയർ

പൈക്കുട്ടി - പശുക്കുട്ടി

പൈയ്യ് - പശു

പൊകല – പുകയില

പൊത്ത് - മാളം

പോക്കാളെ - കാട്ടുപൂച്ച

പോന്ന് - പോകുക

പൗത്ത്കൊല – വാഴപ്പഴം

പ്രാക് - പ്രാവ്

ബന്ന് - വന്നു

ബരിക്ക ചക്ക – വരിക്ക ചക്ക

ബാക്കത്തി - വെട്ടുകത്തി

ബെരള് - വിരൽ

ബൈതിനി - വഴുതന

ബൊള്ളം - വെള്ളം

മച്ചിച്ചി - നാത്തൂൻ

മച്ചുനൻ - അളിയൻ, സഹോദരി ഭർത്താവ്

മച്ചുനൻ - ഭർത്താവിന്റെ അനിയൻ

മട്ടില് - മടൽ

മതില് - മുറ്റത്തിനു ചുറ്റും നിർമ്മിക്കുന്ന മൺതിട്ട

ചേര – ചോര

ചേരപ്പാമ്പ് - ചേരപ്പാമ്പ്

ചേല് – തോൾ

ചൊടി വരത് - ദേഷ്യം വരുന്ന

ചൊമര് - ഭിത്തി

ഞറമ്പ് - ഞരമ്പ്

ഞെണ്ട് - ഞണ്ട്

ഞേഞ്ഞല് - കലപ്പ

ഞൗരി - ഞൗരിപ്പലക (വയൽ നിരപ്പാക്കാൻ ഉപയോഗിക്കുന്നു)

തക്കുക – അടിക്കുക

തടിയൻമീന് - വലിയമീൻ

തമ്മന്തി - ചമ്മന്തി

തല ഈ‍ൗര– തലചീകുക

തലകെട്ടുക – മുടികെട്ടുക

തലനാറ് - തലമുടി

താക്കോൽ - താഴ്

താള് - ചേമ്പ്

തിന്ന് – തിന്നുക

തുമ്പ – നെല്ല് സൂക്ഷിക്കാൻ മുള കൊണ്ടു നിർമ്മിക്കുന്ന വലിയ കൂട

തുള്ളിക്കുത്തിരിക്ക്യ – ഇരിക്കുക, കുന്തംകാലിൽ ഇരിക്കുക

തുമ്പ - കൈക്കോട്ട്

തെരിക – ചുമ്മാട് (പുല്ല് കൊണ്ട് നിർമിക്കുന്നത്)

തെരിക –കലംവെക്കാനായി മുള കൊണ്ടു നിർമിക്കുന്ന ഉപകരണം

തോടൻ - വട്ടോൻ(ഒരിനം മത്സ്യം)

തോല് - തോൽ, ത്വക്ക്

തോള - കക്ഷം

ദായിക്ക്ന്നത - ദാഹം

ദീരത്ത്- ദൂരത്ത്

ധായിലെ - രാവിലെ

ധാവ് - രാത്രി, അന്തി

നങ്ങള് – ഞങ്ങൾ

നാരങ്ങ – ഓറഞ്ച്

നാവ് - നാക്ക്

നൂറക്കേങ്ങ് - നൂറക്കിഴങ്ങ് (ഭക്ഷിക്കാൻ ഉപയോഗിക്കുന്നു)

നെനയ്ക്കുക – തുണി അലക്കുക

നെരി - കടുവ

നൊകം - നുകം

നോക്ക് - നോക്കുക

പച്ചക്കാപ്പി - മധുരമില്ലാത്ത കാപ്പി

പച്ചബെള്ള – പച്ചവെള്ളം

ആമുഖം

ഗോത്രഭാഷകൾ ഇല്ലാതായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്ന് ലളിതമായി പറയാം. കേരളത്തിലെ ജനസംഖ്യയുടെ 1.1%വരുന്ന ആദിവാസി വിഭാഗക്കാരുടെ ഭാഷ അംഗീകരിക്കപ്പെടുന്നില്ല. വയനാട്ടിലെ ജനസംഖ്യയുടെ 17.5%വരുന്ന ആദിവാസി കളുടെ ഭാഷ ഇവിടെയും അവഗണിക്കപ്പെടുകയാണ്. വയനാട്ടിലെ ഗോത്ര വിഭാഗ ങ്ങളുടെ പദാവലികൾ പൊതുസമൂഹത്തിനു പരിചയപ്പെടുത്തുകയാണ് ലക്ഷ്യം. മുള്ളക്കുറുമർ, കാട്ടുനായ്ക്കർ, ഊരാളിക്കുറുമർ, അടിയർ, പണിയർ കുറിച്യർ എന്നിവരുടെ പദാവലികളാണ് ഈ പദകോശ ത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്.

ഏതെങ്കിലും വിദേശശക്തികളുടെ കോളനിയായി കഴിയേണ്ടിവന്ന രാജ്യങ്ങളിലെല്ലാം തദ്ദേശ ഭാഷകൾ അടിച്ചമർത്തപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. മൂന്നാം ലോക രാജ്യങ്ങളുടെ പിന്നാക്കാവസ്ഥയുടെ കാരണങ്ങളിൽ ഇത്തരം ഘടകങ്ങളും പ്രവർത്തിച്ചതായി കാണാം. മാതൃഭാഷയ്ക്കു പകരം, മറ്റൊരു ഭാഷ വിദ്യാഭ്യാസ തൊഴിൽ മേഖലകളിലെ മാധ്യമമായി സ്വീകരിക്കുന്ന നാടുകളിൽ വികസന രംഗത്ത് വലിയ പ്രതിസന്ധികളുണ്ടാക്കുന്നതായി പഠനങ്ങൾ തെളിയിക്കുന്നു. മാതൃ ഭാഷാനഷ്ടം തന്നെയാണ് ഗോത്രജനതയുടേയും പിന്നാക്കാവസ്ഥയുടെ കാരണം.

പൊതുധാരണയിൽ ആദിവാസി ഭാഷ കർണ്ണാടക, തമിഴ് , മലയാളം എന്നിവയുടെ സങ്കലനമാണെന്നാണ്. ഈ ധാരണതെറ്റാണ്. ആദിവാസി ഭാഷകളിൽ ഏറിയ പങ്കും മലയാളം തന്നെയാണ്. പണിയ ഭാഷയെക്കുറിച്ച് പഠനം നടത്തിയ പി. സോമശേഖരൻ നായർ പറയുന്നത് പണിയ ഭാഷയിൽ 90%വും മലയാളം തന്നെയാണെന്നാണ്.

ഗോത്രഭാഷാ സംരക്ഷണം മുൻനിറുത്തി ഈ പദകോശം വിക്കിഡിക്ഷ്ണ റിയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുകയാണ് ഞങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യം. ഇതോടെ ലോകത്തെവിടെ യുള്ളവർക്കും ഇതു കാണുന്നതിനും ആദിവാസിഭാഷ മനസ്സിലാക്കുന്നതിനും സാധിക്കും. കൂടാതെ ഏതു സമയത്തുവേണമെങ്കിലും ആർക്കും റഫർ ചെയ്യാനും സാധിക്കും. വിക്കിഡിക്ഷ്ണറിയിൽ ഉൽപ്പെടുന്നതോടെ വൈജ്ഞാനികമായ പങ്കുവയ്ക്കൽ എളുപ്പമാകും. സമൂഹവുമായുള്ള പങ്കുവയ്ക്കലിലൂടെ ഗോത്രവിദ്യാർത്ഥി കൾക്കും പൊതുവെ ആദിവാസി സമൂഹത്തിനും തങ്ങളുടെ ഭാഷ മോശമെന്ന അപകർഷതാബോധം ഇല്ലാതാകുകയും ക്രമേണ അവരുടെ സ്വത്വബോധം ഉന്നതമാക്കുകയും ചെയ്യും എന്ന് പ്രത്യശിക്കുന്നു.

കാട്ടി - കാട്ടുപോത്ത്

കായൽ - മുള

കാരക്കുണ്ട് - ഉണ്ണിയപ്പം

കാറ്റ് - വായു

കാലിചോള -
കവളംകാളി(ഒരുപക്ഷി)

കിരി - ളുക്കനാം കുരുവി, ആറ്റക്കിളി

കിര് - കുരു, വിത്ത്

കുടുക്ക – മൺകലം

കുടുക്കച്ചുള്ള – പച്ചനിറമുള്ള വലിയ
കൊക്കുള്ള പക്ഷി

കുട്ടി - തീരെ ചെറിയ കുട്ടി

കുട്ടിപ്പാർപ്പ – കുടുമുട്ടുങ്ങ, കാക്കച്ചപ്പ്

കുമ്മായം - ക്കുണ്

ക്കുമൻ - മൂങ്ങ

ക്കുളി - പ്രേതം

കെച്ച – കൊക്ക് (കൊക്കു പക്ഷി)

കെനിയാണം - കല്യാണം

കെരയ് - കരച്ചിൽ

കെരള് - കഴുത്ത്

കേര – മീൻ കോരാൻ ഉപയോഗി
ക്കുന്ന ഉപകരണം

കൈയില് - തവി

കൈയ്യെല്ലമ്പ - കൈകഴുകുക

കൊടല് - കുടൽ

കൊട്ട – കുട്ട

കൊമ്പൻ - മുയൽ

കൊമ്മ – സദ്യയ്ക്കും മറ്റും അരി കഴു
കാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന കുട്ട

കൊവ് - കഴുകൻ

കോയി - കോഴി

ക്ലാസ് - ഗ്ലാസ്

ചക്കക്കിര് - ചക്കക്കുരു

ചടയ്ക്കുംബട്ടി - മരവാഴ

ചളി – ചെളി

ചിമ്മിണി - മണ്ണെണ്ണ

ചിരി - ചുണ്ട്

ചീക്ക് - ചീപ്പ്

ചീരപറിങ്കി - കാന്താരിമുളക്

ചീരാപ്പ് – ജലദോഷം

ചീല് - ചൂല്

ചെക്കൻ - ചെറുപ്പക്കാർ

ചെപ്പടം - ചെമ്പുകുടം

ചെറവ - ചെരവ

ചേട്ടൻ -അണ്ണൻ

ഉണ്ണിക്കാമ്പ് - വാഴപ്പിണ്ടി

ഉപ്പേരിക്കറി - തോരൻകറി

ഉമ്മാള് ദിവസം കഴിഞ്ഞിട്ട് - ദിവസങ്ങൾക്ക് ശേഷം

ഉമ്മാള്- ദിവസങ്ങൾക്ക് മുമ്പ്

ഉമ്മിയുറുമ്പ് - നെയ്യുറുമ്പ്

ഉറായെ - എട്ടുകാലി

ഉറുമാങ്കായ് - പേരയ്ക്ക

ഊടെ -ഇവിടെ

ഊടെത്തന്നെ - അടുത്ത്

എന്താകുന്ന - എന്തു ചെയ്യുന്നു?

എരക്കോട് - നെല്ലുകുത്തുന്ന പുര

എറപ്പ – കന്നുകാലികളുടെ കഴുത്തിൽ കെട്ടുന്ന ഒരു മര ഉപകരണം

എറ്ക്ക് - ഉറുമ്പ്

എല – ഇല

എലക്ക - ഉലക്ക

എലുമ്പ – കഴുകുക

ഏക്ക് - എനിക്ക്

ഏച്ച് ല് - വെട്ടിമരം

ഏണിക്ക് - എഴുന്നേൽക്കുക

ഏരുകെട്ട് - നിലമുഴൽ

ഏര് - കാള

ഒണങ്ങിയെല – ചപ്പുചവറുകൾ

ഒയ് ക്ക്ക – വെള്ളം ഒഴിക്കുക

ഒറക്കം -ഉറക്കം

ഓടെ - എവിടെ

കങ്ങ്പാള – കവുങ്ങിൻപാള

കടച്ചക്ക – പൈനാപ്പിൾ

കടച്ചൽ – കടച്ചിൽ, വേദന

കടച്ചല് – വേദന

കണ്ടം - വയൽ

കണ്ടച്ചക്ക – ഇടിച്ചക്ക (ചെറുചക്ക)

കണ്ണഞ്ചേരി - ബുൾ ബുൾ പക്ഷി

കൻമെൻ - കല്ലേമുട്ടി, ഒരിനം മീൻ

കപ്പിലാണ്ടി - കശുമാങ്ങ

കയ്പ്പ – പാവയ്ക്ക

കയ്പ്പക്ക - പാവക്ക

കരള് - നെഞ്ച്

കറപ്പ - കറുവ (എടന)

കറുമൂസ് - പപ്പായ

കല്യാണചെക്കൻ - വരൻ

കല്യാണത്തി - വധു

കള്ളി - ഇല്ലിക്കുമ്പ്

കള് വ് - കഴുക്കോൽ

ആദിവാസി ഭാഷകളും മലയാളവും

കെ. കെ. ബിജു.

"കറുത്ത ഭൂഖണ്ഡത്തിൽ തങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ ശക്തി പീരങ്കികളിലല്ല ഉള്ളതെന്ന് ആദ്യ പകൽ തന്നെ അവർ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. പകരം ആ ശക്തിയെന്നത് പീരങ്കികളെ പിന്തുടർന്ന് വന്നവയാണ്. അതിനാൽ പീരങ്കികൾക്ക് പിന്നിൽ പുതിയ സ്കൂളുകൾ വന്നു. പുതിയ അറിവിന് പീരങ്കിയുടേയും കാന്തത്തിന്റേയും സ്വഭാവങ്ങളുണ്ട്. പീരങ്കികളിൽ നിന്ന് അത് പോരാടാനുള്ള ആയുധത്തിന്റെ ശക്തിയെടുത്തു. പക്ഷേ പീരങ്കികളേക്കാൾ അത് കീഴടക്കലിനെ സ്ഥിരമാക്കും. പീരങ്കികൾ ശരീരത്തെ നിർബന്ധിക്കുമ്പോൾ സ്കൂളുകൾ ആത്മാവിനെ വശീകരിക്കുന്നു. ശരീരത്തെ കീഴ്പ്പെടുത്താനെ വെടിയുണ്ടകൾക്കാവൂ. ആത്മീയ കീഴ്പ്പെടുത്തലിന്റെ മാധ്യമം ഭാഷയാണ്."

ഗൂഗി വാ തി ഓംഗോ

ആഫ്രിക്കൻ ജനതയെ അധിനിവേശശക്തികൾ കീഴ്പ്പെടുത്താൻ സ്വീകരിച്ച മനശ്ശാസ്ത്രപരമായ സമീപനത്തിന്റെ നേർകാഴ്ചയാണ് മുകളിൽ കൊടുത്തിട്ടുള്ള ഉദ്ധരണി. കേരളത്തിലെ ആദിവാസികളേയും അവരുടെ ഭാഷകളേയും മലയാളികൾ/ ഭരണകൂടം കീഴ്പ്പെടുത്തുന്ന രീതിയും ഇതിനു സമാനമാണ്, പക്ഷേ ഒരിക്കലും ആയുധം എടുത്തല്ല ഈ കീഴ്പ്പെടുത്തൽ സാധ്യമാക്കിയത്, പകരം ഗോത്രഭാഷകളെ ഞെരിച്ചമർത്തിക്കൊണ്ടാണെന്നുമാത്രം.

ഭാഷയും സംസ്കാരവും തമ്മിൽ വേർപെടുത്താനാവാത്ത ബന്ധമുണ്ട്. ഏതൊരു ജനവിഭാഗവും നൂറ്റാണ്ടുകളിലൂടെ ആർജിച്ച സാംസ്കാരിക മുദ്രകൾ അവരുടെ ഭാഷയിലും പ്രകടമാണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഭാഷയുടെ നഷ്ടം സംസ്കാരത്തിന്റെ നഷ്ടം കൂടിയാണ് എന്നു പറയേണ്ടിവരുന്നത്. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ഭാഷയുടെ തിരോധാനം സൃഷ്ടിക്കുന്ന പ്രത്യാഘാതങ്ങളെ കുറിച്ചുള്ള ചിന്തയ്ക്ക് പ്രാധാന്യമുണ്ട്. കാരണം ആദിവാസി ഭാഷകൾ ഇന്ന് മരണത്തെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്നു എന്നത് ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമാണ്.

ആദിവാസികൾ ഇന്നു മാറ്റത്തിന്റെ പാതയിലാണ്. സാമൂഹിക സാംസ്കാരിക

തലങ്ങളിലെല്ലാം വലിയ പരിവർത്തനങ്ങൾ ആദിവാസികൾക്കിടയിൽ സംഭവിച്ച കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. സർക്കാരും സന്നദ്ധ സംഘടനകളും ആദിവാസികൾക്കിടയിൽ നടത്തിയ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഫലമായാണ് ഇപ്പോഴുള്ള മാറ്റമെന്നു പറയാം. (ആദിവാസിക്കുടികളിലെ പട്ടിണി മരണങ്ങളും ചൂഷണങ്ങളും വിസ്മരിച്ചു കൊണ്ടല്ല ഇതെഴുതുന്നത്) സാമൂഹികമായി അവരെ സംസ്കരിച്ചെടുക്കുന്ന പ്രവർത്തനമാണ് ഈ ഏജൻസികൾ നിർവ്വഹിച്ചത്. ഈ പ്രക്രിയയുടെ ഫലമായി തനതു സംസ്കാരവും ജീവിതത്തനിമയും നഷ്ടമായ ഇവർ ഇന്നു വലിയൊരു സ്വത്വ പ്രതിസന്ധിയിലാണ് എത്തി നിൽക്കുന്നത്.

ആദിവാസികളുടെ സാംസ്കാരിക നഷ്ടത്തിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടത് അവരുടെ ആവാസവ്യവസ്ഥയാണ്. കൂട്ടമായി താമസിച്ചിരുന്ന അവരുടെ വാസസ്ഥാനങ്ങൾ പലകാരണങ്ങളാൽ കൈമോശം വന്നിരിക്കുന്നു. സർക്കാർ തലത്തിൽ നടപ്പാക്കപ്പെട്ട പല പദ്ധതികളും അവരെ അന്യവൽക്കരിക്കാനാണ് ഉതകിയത്. കൂട്ടായ്മയുടെ സുരക്ഷിതത്വം മാത്രമല്ല ഇതിലൂടെ അവർക്കു കൈമോശം വന്നത്. പാരമ്പര്യമായി പിന്തുടർന്നുപോന്ന ആചാരങ്ങൾ, അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ, വിശ്വാസങ്ങൾ തുടങ്ങി സംസ്കാരവും ഭാഷയും ഉൾപ്പെടെ തനിമകൾ എന്നവകാശപ്പെടാവുന്ന സർവ്വവും ഇനിയൊരതിജീവനത്തിന് അസാധ്യമാം വിധം മൃതപ്രായമായിരിക്കുന്നു. ഇതിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടത് ആദിവാസി ഭാഷകളാണ്. പുതുതലമുറയ്ക്ക് സ്വന്തം ഭാഷ അന്യമായിരിക്കുന്നു എന്നു തന്നെ പറയാം. അവരെല്ലാം മലയാളം പഠിക്കാനും പറയാനും നിർബ്ബന്ധിക്കപ്പെടുന്നവരാണ്. ഗോത്ര ഭാഷയിൽ സംസാരിക്കുന്ന ഒരുവനോട് ഇതെന്തു ഭാഷ, ഇങ്ങനെയാണോ മലയാളം പറയേണ്ടത് എന്നു ചോദിച്ച് പൊതുസമൂഹത്തിലുള്ളവർ കളിയാക്കുമ്പോൾ സ്വന്തം ഭാഷ ഉപേക്ഷിക്കാൻ നിർബന്ധിതരായി തീർന്നിരിക്കുകയാണിവർ. കാരണം പൊതുസമൂഹം അവജ്ഞയോടെയാണ് ആദിവാസി ഭാഷകളെ നോക്കിക്കാണുന്നത്.

മലയാളത്തിൽ അനേകം ഭാഷാഭേദങ്ങൾ സംസാരിക്കുന്നുണ്ട്, പാലക്കാടൻ മലയാളം, കോഴിക്കോടൻ മലയാളം, തൃശ്ശൂർ മലയാളം, തിരുവനന്തപുരം മലയാളം അങ്ങനെ നിരവധി പ്രാദേശിക ഭേദങ്ങൾ. ഇവയെല്ലാം മലയാളികൾ അംഗീകരിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. കഥകളും , കവിതകളും , നോവലുകളും ഈ ഭാഷകളിൽ ഉണ്ടായിട്ടുമുണ്ട്. എന്നാൽ ആദിവാസി ഭാഷകളൊന്നും തന്നെ പ്രാദേശിക ഭാഷ എന്നനിലയിൽ മുഖ്യധാരയിലേയ്ക്കു കടന്നു വന്നിട്ടില്ല. കാരണം അവയുടെ സൗന്ദര്യമില്ലായ്മ അല്ല പകരം കീഴാളത്വമാണ് അവയെ പൊതുവ്യവഹാരത്തിൽ നിന്നു മാറ്റിനിറുത്താൻ മലയാളിയെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത്.

കുറിച്യർ

വയനാട്ടിലെ പ്രമുഖമായ ആദിവാസി വിഭാഗമാണ്കുറിച്യർ . ഇവർ അധികവും മാനന്തവാടി താലൂക്കിലാണ് അധിവസിക്കുന്നത്. സാമ്പത്തികമായും സാമൂഹികമായും സാസ്കാരികതലത്തിലും ഇതര ആദിവാസി വിഭാഗങ്ങളേക്കാൾ മുന്നിൽ നിൽക്കുന്നു. പഴശ്ശി രാജാവിന്റെ പടയാളികളായിരുന്ന ഇവരുടെ പൂർവ്വികർ. പന്ത്രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിൽ വേടവംശത്തെ ആക്രമിച്ച കോട്ടയം- കുമ്പള രാജാക്കൻമാരുടെ പടയാളി കളായി വയനാട്ടിൽ എത്തിച്ചേർന്നു എന്നാണ ചരിത്രപരമായി കരുതു ന്നത്. മലയാളത്തോട് വളരെ അടുപ്പമുള്ളതാണ് ഇവരുടെ ഭാഷ. വടക്കൻ പാട്ടിനേക്കാൾ പഴക്കമുള്ള, വീരയോദ്ധാക്കളുടെ സാഹസികത വിവരിക്കുന്ന അനേകം തനതു പാട്ടുകൾ ഇവർക്കുണ്ട് . പടയാളി ജീവിതത്തിന്റെ മുദ്രകൾ ഈ പാട്ടുകളിലുണ്ട്. ഇന്ന് ഇവരിൽ ഏറെ ആളുകളും സ്വന്തം ഭാഷ മറന്നിരിക്കുന്നു എന്നു പറയാം. സ്വന്തം ഭാഷ മറന്ന ഈ സമൂഹം പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നത് സാമൂഹ്യ രാഷ്ട്രീയ സാംസ്കാരിക മേഖലകളിലുണ്ടായ പരിണതിയുടെ ഫലമാണ് . പഴയ വ്യവഹാര ലോകത്തിന്റെ അടയാളങ്ങളായ പദാവലികൾ കാണുക

അക്ക - ഏട്ടത്തി

അങ്ങ് - അവിടെ

അങ്ങ് ദീരത്ത് - വളരെ ദൂരത്ത്

അടക്കകിരി - അടയ്ക്കാപക്ഷി

അണ്ണക്കൊട്ടൻ - അണ്ണാൻ

അത്തായം - അത്താഴം

അന്നം - മൈന

അയ് ന് - അത്

അരിക്കത്തി - അരിവാൾ

അരിക്കല്ല് - ആലിപ്പഴം

അരിക്കുമ്മായം - ഉപ്പുകുണ്

അറിമ്പാറ – അമ്മിക്കല്ല്

ആപ്പൻ - ഇളയച്ചൻ

ആല – തൊഴുത്ത്

ഇങ്ങോട്ട് വാ - ഇവിടെ വരിക

ഇല്ലട്ടക്കരി- മച്ചിൽ പുക പറ്റിപ്പിടിച്ചുണ്ടാകുന്ന കരി

ഇവന്ത് - അവന്റെ

ഇവളത് - അവളുടെ

ഈങ്ങക്കായ് - ഇഞ്ചക്കായ്

ഈയ്യാംപാറ്റ – ഈയൽ

വെല്ല – ശർക്കര
വെളി - കാട്ടുതാൾ

വേകാടെ - വേകാതെ

വേകാത്തി -വേഗത്തിൽ

വേച – വേഷം

വേണോത്താ - വേണോടോ

വേണ്ടാടെ - വാങ്ങാൻ

വേരി - പണിച്ചികളുടെ ഒരു പേര്

വേരു - വേര്

വൗച്ചൻ -ഐശ്വര്യമുള്ളവരൻ

വൗവ്വച്ചു - ഐശ്വര്യം

ശാതിക്കാ - സാധിക്കില്ല

ശാരാങ്കാണി - സാരമില്ല

ആദിവാസി ഭാഷകളെ പൊതുവ്യവഹാരത്തിൽ നിന്ന് മാറ്റിനിർത്തുന്നത് അതിനെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവില്ലായ്മ കൊണ്ടാണ്. കാരണം ഈ ഭാഷകളെ മുഖ്യധാരയിലേക്കു കൊണ്ടുവരാനുള്ള ശ്രമങ്ങളൊന്നുംതന്നെ നടക്കുന്നില്ല എന്നതാണ് പ്രശ്നം. ആദിവാസി ജീവിതം പ്രമേയമാക്കി സാഹിത്യം രചിച്ചവർ ആദിവാസികളുടെ തനതു ഭാഷയല്ല ഉപയോഗിച്ചത്, പകരം ആദിവാസി ഭാഷയും മലയാളവും ഇടകലർത്തിയാണ്. പ്രയോഗിച്ചത്. ഒരു സിനിമയിലാകട്ടെ (ബാംബൂ ബോയ്സ്) ആദിവാസി ഭാഷയെ വികലമായി ഉച്ചരിച്ച് പരിഹസിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. ഇത്തരം അപക്വമായ ഇടപെടലുകളാണ് മുഖ്യധാരയിലേക്കു കടന്നു വരുന്നതിന് ആദിവാസി ഭാഷകൾക്കുള്ള പ്രധാന തടസ്സം.

തങ്ങളുടെ വീടുകളിൽ ക്ലോസറ്റുള്ള കക്കൂസും ട്യൂബ് ലൈറ്റും മറ്റടിസ്ഥാന സൗകര്യങ്ങളും വേണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട് പണിയർ നടത്തിയ ഒരു പ്രകടനത്തിലെ മുദ്രാവാക്യം ഇങ്ങനെയായിരുന്നു: "ബടിബുളാക്കും പിഞ്ഞാണ കക്കൂച്ചും ഞങ്ങക്കും ബേണം ചർക്കാറെ" ഈ മുദ്രാവാക്യത്തെ പരിഹാസ്യമായി വയനാട്ടിൽ അവതരിപ്പിക്കാറുണ്ട്. മുമ്പൊക്കെ വയനാട്ടിലെ മിമിക്രി കലാകാരന്മാരുടെ ഒരൈറ്റം ഇവരുടെ ഇത്തരം പദങ്ങളെ പരിഹസിക്കലായിരുന്നു. ഇങ്ങനെ പരിഹസിക്കപ്പെടേണ്ടതാണോ ആദിവാസിഭാഷകൾ? മലയാളത്തിന്റെ പ്രാചീനത ഇന്നും സംരക്ഷിക്കുന്നത് ആദിവാസി ഭാഷകളാണ്. വിശദമായി പരിശോധിക്കുകയാണെങ്കിൽ പല വാക്കുകളുടെയും പൂർവരൂപം ആദിവാസിഭാഷകളിൽ നമുക്ക് കാണാൻ കഴി യും. ഉദാ : മലയാളത്തിൽ കുറ എന്നതിന് മുള്ളക്കുറുമഭാഷയിൽ കുർവ്വ എന്നാണ് പറയുന്നത്. ഇതാണ് മലയാളത്തിന്റെ പൂർവ്വരൂപം. സൂചിക്ക് ഝുസി എന്നാണ് പണിയ ഭാഷയിൽ പറയുന്നത്. പ്രാചീനത ഝുസിയ്ക്കാണ് . ഇങ്ങനെ മലയാളത്തിലെ പല വാക്കുകളുടേയും പൂർവരൂപം ആദിവാസിഭാഷകളിൽ നമുക്ക് കാണാൻ കഴിയും. പറഞ്ചാളു - അവൾ പറഞ്ഞു, പറാവേൻ - ഞാൻ പറയാം ഇത്തരത്തിൽ പുരുഷ പ്രത്യങ്ങൾ ചേർന്ന രൂപം പണിയ ഭാഷയിൽ കാണാവുന്നതാണ്. അതായത് മലയാളത്തിന്റെ പ്രത്യേകതയായി ഏ ആർ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്ന പുരുഷ പ്രത്യയ നിരാസത്തെ പല ആദിവാസി ഭാഷകളും സംരക്ഷിച്ചു നിർത്തിയിരിക്കുന്നു എന്നു ചുരുക്കം.

പഴമയിൽ മാത്രമല്ല സൗന്ദര്യത്തിലും ആദിവാസി ഭാഷ മുന്നിലാണ്. ഇതിന് ചില പദങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചാൽ മതിയാകും അരിക്കല്ല് - ആലിപ്പഴം, കുറുപ്പാട്ടി - പൂമ്പാറ്റ, കൊന്തൻ - ഓന്ത്, കോലിക്കൻ - എട്ടുകാലി, ബെന്ന് - ശരീരം, കുന്നി -

തേനീച്ച, കുട്ടക – അരിവാൾ, നീരിഞ്ചി - കൊതുക്, സിടിൽ - ഇടിമിന്നൽ, മിന്നു - നക്ഷത്രം, പുല്ലി - വിറക്, കുങ്കായ് - മത്തങ്ങ, കീരാങ്കീരി - ചീവീട്, കൊമ്പെ- മുയൽ, കേല – ഉപ്പൽ, കിലാടി - ദുഷ്ടൻ, അരിക്കുമ്മായം - ഉപ്പ കൂൺ ഈ പദങ്ങളൊക്കെ ഭാഷാ സൗന്ദര്യത്തേയും ജീവിതലാളിത്യത്തേയും പ്രതിഫലിപ്പിക്കു ന്നവയാണ്. പണിയഭാഷയിൽ പോവുക എന്നതിന് പോകിഞ്ചോ എന്നാണ് പറയുന്നത്. 'മോനേ നിന്റെ പേരെന്താണ്? എന്നതിന് 'ചൂച്ചാ നിന്ന പേരെന്തെയി' എന്ന് ചോദി ക്കാം. വീട് എവിടെയാണെന്ന് അന്വേഷിക്കാൻ 'നിന്ന പിര ഏടെ' എന്നും, എന്നെ ഇഷ്ടമായോ?' എന്നതിന് 'എന്നെ ഇട്ടാത്തോ' എന്നും പറയും. കാട്ടുനായ്ക്ക ഭാഷയിൽ 'നിന്ന എശറുയാന' (നിന്റെ പേരെന്താണ്?) നന്നഗ് നീറ് ബേക്ക് (എനിയ്ക്കു വെള്ളം വേണം) നാ മനഗ് ഓഗത് (ഞാൻ വീട്ടിലേക്ക് പോകു ന്നു) നാ നിന്നെ ഉയ് വത് ഇല്ലെ (ഞാൻ നിന്നെ അടിക്കില്ല) നീ ഗഞ്ചി തിന്റെവ? (നീ ചോറു തിന്നോ?) ഇതുപോലെത്തന്നെ മറ്റാദിവാസി ഭാഷകളിലും ഇത്തരം ലാളിത്യവും താളാത്മകതയും കാണാം.

പൊതുധാരണയിൽ ആദിവാസി ഭാഷ കർണ്ണാടക, തമിഴ് , മലയാളം എന്നി വയുടെ സങ്കലനമാണെന്നാണ്. ഈ ധാരണ ഒരു പരിധിയോളം തെറ്റാണ്. ആദിവാസി ഭാഷകളിൽ ഏറിയ പങ്കും മലയാളം തന്നെയാണ്. പണിയ ഭാഷയെ ക്കുറിച്ച് പഠനം നടത്തിയ പി. സോമശേഖരൻ നായർ പറയുന്നത് പണിയ ഭാഷയിൽ 90% പദങ്ങളും മലയാളം തന്നെയാണെന്നാണ്. ഇവയിലെ മലയാ ളം 90%എന്നു പറയുമ്പോൾ മറ്റാദിവാസി ഭാഷകളിൽ മലയാളം ഇതിനേക്കാൾ അധികമാണെന്ന് പറയേണ്ടിവരും. മുള്ളക്കുറുമ ഭാഷ മലയാളത്തിന്റെ ഒരു ഭേതമാണെന്ന് പറയാവുന്നതാണ്. കുറിച്ച്യ ഭാഷ മലയാളം തന്നെയെന്ന് പൊതുവിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. അടിയ ഭാഷ, ഊരാളിക്കുറുമരുടെ ഭാഷ, കാട്ടുനായ്ക്കരുടെ ഭാഷ ഇവിയിലൊക്കെ തമിഴ്, കന്നട പദങ്ങൾ ചെറിയ അളവിൽ കാണാം. ബാക്കിയൊക്കെ തനതു പദങ്ങളാണ്, മലയാളത്തിന്റെ ഭേതങ്ങളാണ്. . പ്രയോഗത്തിലെ ഊന്നൽ, ഈണം , താളം ഇവയെല്ലാമാണ് മലയാളത്തിൽ നിന്ന് ആദിവാസി ഭാഷകളെ മാറ്റിനിർത്തുന്ന ഘടകങ്ങൾ.

ആദിവാസിഭാഷകളുടെ സാസ്കാരികതലം അവരുടെ തൊഴിലുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വയാണെന്നു കാണാവുന്നതാണ്. ഭാഷ കേവലം ആശയവിനിമയോ പാധി മാത്രമല്ലെന്നും അതു സാമൂഹിക സാംസ്കാരികാവസ്ഥയെകൂടി സൂചിപ്പിക്കു ന്നതാണ് എന്ന് ആദിവാസി ഭാഷകൾ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. പണിയർ അച്ഛൻ

വാഞ്ചേ - വിതയ്ക്കുന്നു

വാത്താ - വാടോ

വായ് ത്തലെ - മൂർച്ചയുള്ള ഭാഗം

വാരാടെ - വരാതെ

വാര്ഞ്ചേ - വാരുക, കൊയ്തിട്ട നെല്ല് കററകളാക്കി വാരിക്കെട്ടി കളത്തിലെത്തിക്കുന്നു

വിചാപ്പ - വിശപ്പ്

വിട്ടുമീ - വിട്ടു

വിട്ടില്യ - വാൽമാക്രി

വിട്ടൂട്ടൂ - വിട്ടേയ് ക്കു

വിണ്ണ – കൊതി

വിണ്ണക്കെ - തടിയൻ

വിണ്ണെ - കൊതി

വിതാച്ച - വിതച്ച

വിതെ - നെല്ല് കൊയ്ത് കളത്തിൽ കൂന കൂട്ടി വെയ്ക്കുന്നത് (മൊതയടുക്കുക എന്ന് മറ്റാളുകൾ പറയുന്നു)

വിത്തു - വിത്ത്

വിന്തു -ഒരു തരം ചെറിയ കൊതുക്

വിമ്മല്യ - വിമ്മിഷ്ടം

വിരണ്ടു - ഭയപ്പെട്ടു

വിരാല്യ - വിരൽ

വിരിക്ക്ഞ്ചേ - വിരിയ്ക്കുന്നു

വിരെ - വേഗം

വിളയാട്ടു - കളി

വിളാവു - സൂത്രം, മേനി

വിളിക്കുഞ്ചേ - വിളിക്കുന്നു

വിളെ നാട്ടി - ആദ്യമായിട്ടുള്ള ഞാറു നടവൽ

വീട്ടില്യ - ജന്മിയുടെ ഗൃഹത്തിൽ

വീമ്പു - വമ്പു പറിച്ചിൽ

വീയിഞ്ചേ - വീഴുന്നു

വീർപ്പ - ശ്വാസം

വെങ്കണെ - പതിരായിപ്പോകുന്ന കതിര്

വെങ്കണെ - പാഴ്ക്കതിരായി വരുന്ന നെല്ല്, (വെളുത്ത കതിര്)

വെച്ചിലെ - വെററില

വെട്ട – വെളിച്ചം

വെട്ടാത്തു - വെളിച്ചത്തിൽ

വെന്തലെ - കാലികളുടെ തലയോട്ട്

വെപ്പ - നിധി, സൂക്ഷിപ്പ്

വെരാട്ടി - ഭയപ്പെടുത്തി

വെറളി - പരിഭ്രമം

മൊട്ടു - ഇളയ, മൊട്ട്

മൊട്ടെ - ആൺകുട്ടി

മൊതാല്യ - സ്വത്തു

മൊത്തഞ്ചേ - മൊത്തികുടിക്കുന്നു, മോന്തുന്നു, ഉമ്മ വെക്കുന്നു

മൊത്താത്തി - പൊളുവൊ

മൊത്തി - ഞെട്ട്, മുഖം

മൊയെ - മുഴ

മൊരവെ - വൃദ്ധൻ

മൊളാകു - മുളകു

മോചം - മോശ

മോചങ്കാണി - മോശമില്ല

മോച്ചണ – മോഷണം

മോടെ - മഴക്കാറു മൂടിയ

മോട്ടു - കന്നുകാലികളുടെ വികൃതി

മോണെ - മോണ

മോതിര – മോതിരം

മോന്തായ - മോന്തായം

മോന്തി - സന്ധ്യ

മോറുവോ - തെച്ചുകഴുകുവാൻ

മോറെ പശു - മുഖത്തു പാണ്ടുള്ള പശു

മോളില്യ - മുകളിൽ

മോളുക്കു - മകൾക്കു

മോളൂ - മോര്

വക്കാണ – വാക്കേററം

വച്ച - വററ്, ചോറ്

വടാക്കു - വടക്കു

വണ്ണ – വണ്ണം

വണ്ണബായ – കാളിവാഴ

വന്തലോ - വന്നാലോ

വന്തുള – വന്നല്ലോ

വന്തെ - വന്നു

വബാത്തി - കേമത്തി

വയാക്കഞ്ചേ - കാട്ടുചെത്തുന്നു

വയാല്യ - വയൽ

വരാകു - വരകു ധാന്യം

വരാടെ - വരാതെ

വരാട്ടുചൊറി - പഴക്കാത്ത ചൊറി (ചിരങ്ങ്)

വരായിലാ - വരാമല്ലോ

വരാവ് - എതിരേൽപ്പ്

വരിച്ചില്യ - വാരി

വരിയുവാ - പുര വരിയാൻ

എന്ന പദം അവരുടെ സ്വന്തം പിതാവിനെ സംബോധന ചെയ്യാനല്ല. മറിച്ച് ഉയർന്ന ജാതിയിൽപെട്ട പുരുഷന്മാരെ സംബോധന ചെയ്യാനാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്. ബാരിഞ്ചേ (വാരുക) എന്ന പദം എന്തെങ്കിലും വാരുകയല്ല, കൊയ്തിട്ട നെല്ല് വയലിൽ നിന്നും വാരി ജന്മിയുടെ വീട്ടിലെത്തിക്കുന്ന തൊഴിലിനെയാണ് കുറിക്കുന്നത്. നിപ്പപണെ - അടിമപ്പണിക്കുള്ള കൂലിയാണ്. ഇവിടെ പണം എന്നതിനു ക്രയവിക്രയം ചെയ്യാനുള്ള കാശ് എന്നല്ല പണിയർക്ക് അർത്ഥം, ഒരു വർഷത്തേയ്ക്കുള്ള അടിമപ്പണിയുടെ മുൻകൂർ വിലയാണ്. വീട്ടില്യ (വീട്ടിൽ) എന്ന പദം ഇവർ ഉപയോഗിക്കുന്നത് സ്വന്തം വീടിനെ കുറിക്കാനല്ല, ജൻമിയുടെ ഭവനത്തെ സൂചിപ്പിക്കാനാണ്, പാടി എന്നാണ് സ്വന്തം പുരയെ ഇവർ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത് തടെ - കഞ്ഞികുടിക്കാൻ വാഴപ്പോള ചതുരത്തിൽ കെട്ടുന്നത് അതിൽ ഇല വാട്ടിവെക്കും, എന്തിനെയെങ്കിലും തടയാനുള്ളതല്ല ഇവർക്കു തടെ. അടിമത്തവും ജന്മിത്തവും എങ്ങനെയാണ് സാംസ്കാരികമായി പണിയരെ സ്വാധീനിച്ചിരുന്നത് എന്നതിന്റെ പ്രത്യക്ഷമായ തെളിവുകളാണ് ഈ പദങ്ങൾ.

ആദിവാസി ഭാഷകളുടെ മറ്റൊരു പ്രധാന സവിശേഷത പദാദിയിലെ സ്വനിമ മാറ്റമാണ്. വ – ബ, ശ – സ, ശ – ച, സ- ച ഇപ്രകാരമുള്ള സ്വനിമ മാറ്റം കാണാവുന്നതാണ്. വനം - ബനം, വാല് - ബാല്, സ്വാദ് - ചാദ്, വെള്ളം - ബൊള്ളം, സാധിക്കാ - ശാതിക്കാ, സമ്മാനം – ചമ്മാന ഇത്തരത്തിൽ പരസ്പരമുള്ള സ്വനിമ മാറ്റം സംഭവിക്കുന്നുണ്ട്. ഇതുപോലെ തന്നെയാണ് പദാദിയിൽ സ്വരം ചേർക്കുന്നതും. കല്ല് - കെല്ല്, കരി -കെരി സ്വനിമ വ്യതിയാനം വരുന്ന പദങ്ങളധികവും ആദിവാസികളുടേതല്ല, അവ ഏറെയും തൽഭവങ്ങളാണെന്നു കണാവുന്നതാണ്. ഇതിനു കാരണം പരിമിതമായ അക്ഷരങ്ങൾ മാത്രമാണ് ആദിവാസി ഭാഷകളിലുള്ളത്. പരിമിതമായ അക്ഷരങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച് അന്യഭാഷാപദങ്ങൾ തങ്ങളുടെ തനിമയിലേക്കു സ്വീകരിക്കുകയാണ് ഇവർ പൊതുവെ ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. അതിനാലാണ് സ്വനിമ മാറ്റം സംഭവിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഇത്തരം സാഹചര്യം തന്നെയാണ് പദാദിയിൽ ഏതെങ്കിലും സ്വരം ചേർക്കുന്നതിന്റേയും കാരണം. പല ഗോത്ര വിഭാഗങ്ങളിലും ഒരേ പദങ്ങൾ തന്നെ സമാനാർത്ഥത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ട്. ഇതു പരസ്പരമുള്ള സാംസ്കാരിക വിനിമയത്തെയാണ് ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നത്. ചുരുക്കത്തിൽ പരസ്പര ബന്ധമില്ലാത്ത അറകളല്ല ഗോത്രവിഭാഗങ്ങളും അവരുടെ ഭാഷകളും

ഇവയൊക്കെ സൂചിപ്പിക്കുന്നത് ഭാഷ ഒരു സാംസ്കാരികോപാധികൂടി യാണെന്നാണ്. അതിന്റെ പ്രത്യക്ഷമായ പ്രകടനമാണ് ആദിവാസി കലകൾ. തങ്ങളുടെ സാമൂഹ്യ സാംസ്കാരിക ജീവിതത്തിന്റെ നേർക്കാഴ്ചകളാണ് ആദിവാസികൾ കലാപ്രകടനങ്ങളിലൂടെ അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. ഈ കലകളുടെ ജീവവായു അവയുടെ പാട്ടുകളാണ്. എണ്ണിയാലൊടുങ്ങാത്ത ഗാനങ്ങൾ ആദിവാസികൾക്കുണ്ട്. വൈവിധ്യമാർന്ന പ്രമേയങ്ങളാണ് ഇവയ്ക്കുള്ളത്. ഒരു വിഭാഗത്തിന്റെ പാട്ടുകൾ മറ്റൊരു വിഭാഗം ഉപയോഗിക്കാറില്ല. കലയിലും സാഹിത്യത്തിലും സംസ്കാരത്തിലുമെല്ലാം തനിമയും സമ്പന്നതയും സൂക്ഷിക്കുന്ന ഈ വിഭാഗത്തിലെ കുട്ടികൾ വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ മാത്രം പിന്നാക്കം പോകുന്നതിന്റെ കാരണമെന്താണ്?

വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിൽ ആദിവാസി വിദ്യാർത്ഥികൾ നേരിടുന്ന യഥാർത്ഥ പ്രശ്നം ഭാഷപരമാണ്. സ്കൂളിലെത്തുന്നതുവരെ അവരുടേതായ തനതു ഭാഷാ ലോകത്താണ് ഓരോ കുട്ടിയും വളരുന്നത്. ഒർത്ഥത്തിൽ സ്കൂളിലെത്തുമ്പോഴാണ് അവർ ആദ്യമായി മലയാളം കേൾക്കുന്നത്. യാതൊരു മുന്നൊരുക്കവുമില്ലാതെയാണ് മലയാള ഭാഷാ പഠനത്തിന് ഈ കുട്ടികൾ നിർബ്ബന്ധിക്കപ്പെടുന്നത്. ഇംഗ്ലീഷ് മീഡിയത്തിൽ പഠിക്കുന്ന പ്രീ പ്രൈമറി വിദ്യാർത്ഥിക്ക് ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷാ പഠനത്തിനു നൽകുന്ന അതേ ശ്രദ്ധയും പരിശീലനവും മലയാളം പഠിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന ഗോത്ര വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും പ്രൈമറി ക്ലാസുകളിൽ നൽകേണ്ടതാണ്. വാക്കുകളും വാചകങ്ങളും പറഞ്ഞു കൊടുത്ത് പരിചയപ്പെടുത്തി വേണം മലയാളം പഠിപ്പിക്കാൻ. കാരണം ഗോത്ര വിഭാഗം കുട്ടികൾക്ക് തികച്ചും അന്യമായ പുതു ഭാഷയാണ് മലയാളം.

ഊരാളിഭാഷയിൽ അമ്മൻ എന്ന പദം ഉപയോഗിക്കുന്നത് അച്ഛൻ എന്ന അർഥത്തിലാണ്. അമ്മ എന്നതിന് അബ്ബെ എന്നും പറയുന്നു. സ്കൂളിൽ വച്ച് അമ്മ എന്ന പദം ആദ്യമായി കേൾക്കുന്ന ഊരാളിവിഭാഗത്തിലെ കുട്ടിക്ക് അമ്മ എന്നതിന് അച്ഛൻ എന്ന അർത്ഥബോധമാണ് സ്വാഭാവികമായും ഉണ്ടാവുക.അടിയർ അവ്വെ എന്നാണ് അമ്മയെ കുറിക്കാനായി ഉപയോഗിക്കുന്ന വാക്ക്. ഇവിടെയൊരിക്കലും അബ്ബെയ്ക്കും അവ്വെയ്ക്കും സമാനമായ പദമാണ് അമ്മ എന്ന് ഈ വിഭാഗത്തിലെ കുട്ടികൾക്ക് ഒരധ്യാപകനും വിവരിച്ചു കൊടുക്കാറില്ല. ഇതുപോലെയാണ് ഓരോ മലയാളപദങ്ങളും ഗോത്രവിഭാഗത്തിലെ കുട്ടികൾക്ക് അന്യമായ അർത്ഥബോധമാണ് ഉണ്ടാക്കുക. കുട്ടികൾക്കു മാത്രമല്ല, മുതിർന്നവരിലും അർത്ഥബോധം

മുലെയൂട്ടുവാ - മുല കൊടുക്കാൻ

മുളി - വരമ്പ്

മുശി - മുഷി, ഒരു തരം മത്സ്യം

മുശിപ്പു - മുടിപ്പ്

മുഷ്യോൻ - മുഴുവൻ, എല്ലാം

മൂക്കിട്ടെ - മൂക്കിലെ അഴുക്ക്

മൂക്കുത്തി - മൂക്കിലിടുന്ന ആഭരണം

മൂഞ്ച്ഞ്ചേ - ഈമ്പിയെടുക്കുക. പണിയെടുക്കാതെ തിന്നതിനും ഈവാക്ക് ഉപയോഗിക്കാം

മൂട്ടു - ചുവട്

മൂട്ടുവാ - മറയ്ക്കുവാൻ

മൂട്ടുക – മൂടിയിടുക, തീ കൂട്ടുക

മൂട്ടെ - മുട്ട

മൂത്തിര – മൂത്രം

മൂപ്പ – മൂപ്പൻ, കുടുംബത്തലവൻ

മൂപ്പരു - വലിയ ആൾ

മൂപ്പാത്തി - കുടുംബത്തിലെ വൃദ്ധ (കുടുംബനാഥ)

മൂയി - വെള്ളപ്പൊക്കം

മൂരാച്ചി - കള്ളൻ, മടിയൻ

മൂരിക്കുട്ടെ - കാളക്കിടാവ്

മൂരിഞ്ചേ - അറുത്തെടുക്കുന്നു

മൂരിനിവരുവാ - കുറെ നേരം കുനിഞ്ഞു നിന്ന് ക്ഷീണം തീർക്കാനുള്ള ഞെളിച്ചിൽ

മൂലക്കല്ലു - ഒഴിഞ്ഞഭാഗത്ത്

മൂള്ഞ്ചേ - മൂളുന്നു

മൂവാരു - മൂന്നുപേർ

മെച്ച - ഗുണം

മെടലെ - മുളകൊണ്ടു മെടഞ്ഞ ചുവര്

മെടാന്തി- തിക്കിയെടട്ടുത്തു

മെരാട്ടു- ചുവട്ടിൽ

മെരു - വെരുക്

മെഴുക്കു - എണ്ണ

മേക്കാതു - ചെവിയുടെ മേൽഭാഗം

മേങ്കാടെ - മേടിക്കാതെ

മേട്ടു - കുന്ന്, മേട്

മേട്ടി - ഒക്കൽ കുറ്റി

മേണോ - വേണോ

മേരുപ്പുശു - വെരുകുംപുഴ

മേലാളു - തമ്പുരാൻ

മേലുമുണ്ടു - പുതയ്ക്കുന്ന തുണി

മൊഞ്ചു - ഭംഗി

മൊട്ടത്തി - പെൺകുട്ടി

മിണ്ടാട്ട - വർത്തമാനം

മിന്ന - മിന്നൽ, പൊന്ന്.

മിയിക്ക്ഞ്ചേ - തുറിച്ചുനോക്കുന്നു.

മിരവെ - വയസ്സൻ

മിരാട്ടു - വിരട്ടൽ, ഭയപ്പെടുത്തൽ

മിരാത്തി - വയസത്തി

മിറിവു - മുറിവ്

മിള്ന്ത്ഞ്ചേ - വാരിവലിച്ചുതിന്നു.

മീം - മീൻ

മീം പുടിപ്പാ - മത്സ്യം പിടിക്കാൻ

മീങ്കാരെ - മീൻ വിൽക്കുന്നവൻ

മീച്ചെ - മീശേ

മീഞ്ചാറു - മീൻകറിയുടെ വെള്ളം

മീട്ടു - മുഖം

മീട്ടുത്തു - മുഖത്ത്

മീണ്ട്ഞ്ചേ - തുരന്നെടുക്കുന്നു

മീത്തലു - മുകൾ ഭാഗത്ത്, കുന്നിൻ പുറത്ത്

മീനിന മുള്ള - മീൻമുള്ള്

മീബാച്ചിലു - മസ്സിൽ കയറ്റം

മുകാറു - മുഖം

മുക്കാലു - പഴയകാലണ

മുക്കിലി - കുടിൽ

മുക്ക - മൂല

മുച്ചം- മുറ്റം

മുച്ചൂട്ടും - മുഴുവൻ, എല്ലാം

മുടി - തലമുടി

മുടിഞ്ചുപോയ- നശിച്ചുപോയി

മുടിപ്പാ- നശിച്ചുപോയി

മുട്ടുത്തു - മുഖത്ത്

മുട്ടു - വിഷമം

മുണ്ടു - മുണ്ട്

മുതുക്കെ - മുഖക്കുരു

മുത്ത- ഉമ്മ

മുത്താറി- റാഗി

മുത്തിളു- കുടകൻ (ഒരു മരുന്ന്)

മുന്തിയെ- നല്ല തരം, ഉയർന്ന തരം

മുപ്പിട്ട് - മുമ്പ്

മുയെ - മുഴ

മുരാട്ടു- മുരടിൽ, ചുവട്ടിൽ

മുരു- മുള്ള്, പരുപരുപ്പ്

മുറ- മുറം

മുറപ്പൊണ്ണു - മുറപ്പെണ്ണ്

മുലെ - മുല

സൃഷ്ടിക്കൽ എളുപ്പമല്ലെന്നതിനുദാഹരണങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാൻ കഴിയും. മുമ്പ്, സാക്ഷരതാ യജ്ഞത്തിന്റെ കാലത്ത് ആദിവാസികളെ പഠിപ്പിക്കുമ്പോൾ പ്രേരക് മാരിലൊരാൾ ഇലയുടെ ചിത്രം കാണിച്ചുകൊണ്ട് ഇല എന്നു പറഞ്ഞുകൊടുത്ത പ്പോൾ ആദിവാസികളിലൊരാൾ പറഞ്ഞത്രേ "ചപ്പിനാ പടം കാണിച്ചു കാഞ്ഞ് ഇലൈ പോലും". (ചപ്പിന്റെ പടം കാണിച്ചു തന്നു ഇതിന് ഇല എന്നാണണത്രേ പറയുന്നത്) ആദിവാസികൾ ഇല എന്നല്ല, ചപ്പ് എന്നാണു പറയാറ്. ആലിപ്പഴം അരിക്കല്ലാണ്. പഴം പൊളമാണ്. കുട്ടികൾ മക്കയാണ്. എഴുത്ത് ഒള്ളതായി ബെരിയാണ്. പൊതുസമൂഹം ഉപയോഗിക്കുന്ന പദങ്ങളല്ല പൊതുവെ ഗോത്രജനത വ്യവഹരിക്കുന്നത്. ഈ വ്യതിയാനം ഗോത്രവിഭാഗത്തിലെ കുട്ടികൾക്കു വിവരിച്ചു കൊടുത്തെങ്കിൽ മാത്രമേ അവരെ മലയാള ഭാഷാപഠനത്തിനു പ്രാപ്തരാക്കാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ.

ഒരിക്കലും ക്ലാസ്സ് മുറികളിൽ അതിനുള്ള യാതൊരു ശ്രമവും നടക്കുന്നില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, മലയാളം മനസ്സിലാകാത്ത ഗോത്ര വിദ്യാർത്ഥികളെ പരിഹസിക്കാനാണ് പലപ്പോഴും അധ്യാപകർ മുതിരാറ്. മനസിലാകാത്ത ഭാഷാലോകവും പരിഹാസവുമാണ് ക്ലാസ് മുറികളിൽ ഗോത്രവിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഒറ്റപ്പെടലിന്റേയും തുടർന്നുള്ള കൊഴിഞ്ഞു പോക്കിന്റെയും യഥാർത്ഥ കാരണം. ഇതിനു പരിഹാരം കാണണമെങ്കിൽ ആദിവാസി സംസ്കാരവും കലകളും സാഹിത്യവും ഭാഷയും ക്ലാസ് മുറികളിലെങ്കിലും അവഗണിക്കപ്പെടുന്നില്ലെന്നും ആക്ഷേപത്തിനിരയാകുന്നില്ലെന്നും ഉറപ്പുണ്ടായാൽ മതി. അതിനു മുൻകൈയ്യെടുക്കേണ്ടവർ അധ്യാപകർ തന്നെയാണ്. ആദിവാസിക്കഥകളും പാട്ടുകളും ഭാഷയും ക്ലാസ് മുറിയിൽ മുഴങ്ങുമ്പോൾ - തന്റേതായ ഇടം- ഉപേക്ഷിച്ചോടിപ്പോകാൻ ഒരു ഗോത്രവിദ്യാർത്ഥിയ്ക്കും കഴിയില്ല. അതിനുള്ള സാഹചര്യമാണ് ഉണ്ടാക്കേണ്ടത്. കുറഞ്ഞത് പ്രൈമറി തലത്തിലെങ്കിലും ഗോത്ര വിദ്യാർത്ഥികളെ അവരുടെ ഭാഷയിൽ പഠിപ്പിക്കാനുള്ള സർക്കാർ തീരുമാനം ഉണ്ടാകണം. എങ്കിലെ ആദിവാസി ക്ഷേമത്തിനായി മുടക്കുന്ന കോടികൾകൊണ്ട് അവർക്കു പ്രയോജനം ഉണ്ടാവുകയുള്ളു.

മുള്ളക്കുറുമർ

വയനാട്ടിലെ പ്രമുഖമായ ആദിവാസി വിഭാഗമാണ് മുള്ളക്കുറുമർ. മുഖ്യമായും സുൽത്താൻ ബത്തേരി താലൂക്കിലാണ് ഇക്കൂട്ടർ അധിവസിക്കുന്നത്. സാമ്പത്തികമായുംസാമൂഹികമായും സാസ്കാരികതലത്തിലും ഇതര ആദിവാസി വിഭാഗങ്ങളേക്കാൾ മുന്നിൽ നിൽക്കുന്നു. മലയാളത്തോട് വളരെ അടുപ്പമുള്ളതാണ് ഇവരുടെ ഭാഷ. ഇവരുടെ വ്യവഹാര ലോകത്തിന്റെഅടയാളമായി ഇക്കൂട്ടരുടെ പദാവലികളെ കണക്കാക്കാവുന്നതാണ്.

അട്ടക്കരി - മച്ചിൽ പുക പറ്റിപ്പിടിച്ചുണ്ടാകുന്ന കരി

അണ്ണനടി -അണ്ണന്റെ

അണ്ടിമാങ്ങ-കശുമാങ്ങ

അന്തി -രാത്രി

അപ്പൻ -അച്ഛൻ

അപ്പന്റെങ്ങാണ് - അപ്പന്റെയാണ്

അയ് -അത്

അവളടി -അവളുടെ

അളിയൻ - സഹോദരി ഭർത്താവ് (ആണുങ്ങൾ മാത്രം വിളിക്കുന്ന പേര്)

അളുത്ത - കുറുന്തോട്ടി ചൂല്

ആടെ - അവിടെ

ആമ്ളിച്ചക്ക - പപ്പായ

ആളുകൂടൽ - കല്ല്യാണത്തലേന്ന്

ഇപ്പിരിമക്ക - തീരെ ചെറിയ കുട്ടി

ഉമ്മാള് - മിനിഞ്ഞാന്ന്

ഉള്ളിനാരങ്ങ - ഒരിനം ചെറിയ നാരങ്ങ

ഉറുവിളിക്ക -നെയ്യുണ്ണിക്ക (ഒരിനം ചെറിയ കായ്)

ഊടെ -ഇവിടെ

എഞ്ച് -അഞ്ച്

എടല -വെട്ടിമരം

എന്താക്ക്ണ് -എന്തു ചെയ്യുന്നു?

എരി - അരി

എരിവാൾ(ള്) -അരിവാൾ

എരുകിൽ - അടുത്ത്

എരുതെ - രാവിലെ

എരുത് - മൂരി/കാള

എളക്ക്യ – ഇരിക്കുക

എറ്മ്പ് - ഉറുമ്പ്

ഏക്ക് - എനിക്ക്

എടത്തി - കുറുമന്റെ ജേഷ്ഠന്റെ ഭാര്യ

ബുട്ടുട്ടു - വിട്ടേയ്ക്കു

ബുളാക്കു - വിളക്ക്

ബൂട്ടിച്ച – ബൂട്സ്

ബൂത – ഭൂതം

ബൂമിലു - ഭൂമിയിൽ

ബെത്തിലെ - വെററില

ബെന്തുളോ - വെന്ത

ബെരാക്കുവാ - കുഴയ്ക്കാൻ

ബെരാടെ - വരാതെ

ബെറാപ്പു - വിരോധം

ബേങ്കുവാ - വാങ്ങാൻ

ബേങ്ക്ത്താ - വാങ്ങെടാ

ബേണ്ടാത്തലോ - വേണ്ടങ്കിലോ

ബേദനെ - വേദന

ബേയ്ക്കുവാ - ഊണുകഴിക്കാൻ

ബൊടാക്കു - ചീത്ത , ഉപയോഗശൂന്യമായ

ബൊള്ള – വെള്ളം

ബോട്ടു -വോട്ട് (വോട്ടുചെയ്യുന്നത്)

ബോണം - വേണം

ബോണ്ട – വേണ്ട

ബോണ്ടെ - ഒരുതരം പലഹാരം

ബോത – ബോതം

ബോമ്മെ - പാവ

ബോറയാഞ്ചു - വേറെയാണ്

ബോറു - വെറുപ്പുണ്ടാക്കുന്നത്

മഴകു - തേൻ എടുത്ത പിശിട്

മാക്കുലു - മാഞ്ചുവട്ടിൽ

മാങ്ങെ - മാങ്ങ

മാട – കാവൽമാടം,

മാട്ഞ്ചേ - കളിച്ചുപൊക്കുന്നു

മാട്ടു് - തട്ടിയെടുക്കുന്നു

മാമാത - കാഴ്ച, ഉത്സവം.

മാരാത്തി - വൃദ്ധ

മാരി - രോഗം

മാലാകാര - ഉപദ്രവം പിടിച്ച

മാവു - മാവ്

മികാവു - മികവ്, മെച്ചം

മിച്ച - ബാക്കി

മിഞ്ചിപ്പു - എടുത്തു സൂക്ഷിച്ചുവെയ്ക്കൽ

മിടുക്കു - സാമർത്ഥ്യം

മിട്ടിലു - വാൽമാക്രി

മിണാപ്പു - പുളപ്പ്

മിണ്ടാടെ - മിണ്ടാതെ

പോരിഞ്ചെ - പോരുന്നു

പോറാല്യ - പോറൽ

പോലാഞ്ചു - പോലെയാണ്

പോലീച്ച പാപ്പെ - പോലീസു തമ്പുരാൻ

പോവാങ്കാല – പോകാൻ നേരത്ത്

പോവാത്തോല്യ - പോകാത്തവർ

പൗകറപ്പാ - പശവിനെകറക്കാൻ

പൗക്ക്ഞ്ചേ - ഭാഗിക്കുന്നു

പൗതി - പകുതി

പൗത്തമാങ്ങ -പഴുത്തമാങ്ങ

പൗത്തെ - പഴുത്ത

പൗപ്പ് - പഴപ്പ്

ബക്ക – വേഗം

ബക്രെ - ധൃതി, കൊതി

ബടുക്ക - വെടക്ക്, വൃത്തികെട്ടവൻ

ബട്ട്ള – വാർപ്പ്

ബഡായി - പൊങ്ങച്ചം പറയൽ, വെറും വാക്ക് പറയൽ

ബദല്യ - പകരം

ബന്താക്ഞ്ചേ - ഭദ്രമാക്കുന്നു

ബന്തെ - വന്നു

ബപ്പിട – പപ്പടം

ബമ്പെ - വമ്പൻ, കേമൻ

ബരുവാ - വരാൻ

ബലാല്യ - നാശം പിടിച്ചവൻ

ബളെ - വള

ബാക്കാത്തി - വാക്കത്തി

ബാക്ക - നീരസമായ സംസാരം

ബാത്തവാ - വാടോ

ബായാക്ക - വഴക്ക്

ബാരുവാ - വയലിൽ കൊയ്തിട്ടുള്ള നെല്ല് ഒക്കലിനവേണ്ടി വാരൽ

ബാറു - ഞെരുക്കം, ദൗർലഭ്യം

ബാല്യ് - വാല്യ്

ബിളി - വിളിക്കൽ

ബീക്ക - അടി

ബീത്തുവാ - ഒഴിക്കുവാൻ

ബീന്തുള – വീണ

ബീമാന – വിമാനം

ബീമ്പു - വീമ്പു പറച്ചിൽ

ബീയുവാ - വീഴാൻ

ബീരെ - വേഗം

ബുടാതെ - വിടാതെ

ബുടുമി - വിട്ടു

ഏണിക്ക് - എഴുന്നേൽക്കുക

ഏപ്പി, ഏപ്പൻ - ഇളയച്ചൻ

ഏര് - കാള

ഏറുകെട്ട് - നിലമുഴൽ

ഒല്ലി - മേൽമുണ്ട്

ഓടെ - എവിടെ

ഓടെവാള – ഒരിനം മത്സ്യം

ഓട്ടര – മൺചട്ടിയിൽച്ചുട്ടെടുക്കുന്ന അട

കച്ച് - വിവാഹവേളയിൽ വരൻ അരയിൽ കെട്ടുന്ന തുണി

കടച്ച – കടച്ചിൽ (വേദന)

കടത്ത് - കിടാരി (പശുക്കുട്ടി)

കടാകം - കമ്മൽ

കടുക്ക – കടുക്കൻ

കണ്ടച്ചക്ക – ഇടിച്ചക്ക (ചെറുചക്ക)

കത്തൽ - കഞ്ഞി

കമ്പിയൻ - മൈന

കലത്തെരിക –കലംവെക്കാനായി മുളകൊണ്ട്നിർമിക്കുന്ന ഉപകരണം

കവണ – പേഴ് മരം

കള്ളി - ഇല്ലിക്കുമ്പ്

കള് വ് - കഴുക്കോൽ

കാക്കിരി - കവളംകാളി(ഒരുപക്ഷി)

കാട്ടുപൊടിയൻ - ഉപ്പുകുണ്

കാണൻകെട്ടി - വരന്റെ അളിയൻ

കാതള – കമ്മൽ

കായൽ - മുള

കാരക്കുണ്ട് - ഉണ്ണിയപ്പം

കിലാകം - കിലോ

കീളൻ - തത്ത

കെക്കോട്ട് - കൈക്കോട്ട്

കെഞ്ഞി - ചോറ്

കെനിയാണം - കല്യാണം

കെപ്പയ്ക്ക - കയ്പ്പക്ക (പാവക്ക)

കെയില് - തവി

കെയ്യ് - കയ്യ്

കെരി - കരി

കെല്ല് - കല്ല്

കെല്ല്പിട്ട് - ദോശ

കെളുത്ത് - കഴുത്ത്

കെൾതുക – കഴുകുക

കൊച്ച – കൊക്ക് (കൊക്ക പക്ഷി)

കൊടലി - കല്ലേമുട്ടി (ഒരിനം മീൻ)

കൊടൽനാരങ്ങ – ഓറഞ്ച്

കൊട്ടുവൻ - കഴുകൻ

കൊത്തുക – കിളക്കുക

കൊത്തല് - കാവി (ഒരിനം പക്ഷി)

കൊല – വാഴക്ക

കോടങ്ങ – വാളൻ പുളി

കോയി - കോഴി

കുടി - വീട്

കുടുക്ക – കലം

കുടുക്ക – പച്ചനിറമുള്ള വലിയ കൊക്കുള്ള പക്ഷി

കുണ്ടുകെട്ട് - മീൻ പിടുത്തം

കുനിയുറുമ്പ് - കൂനൻ ഉറുമ്പ്

കുന്താണി - ഉരൽ (മണ്ണ് കുന്താണി, മരുക്കുന്താണി)

കുമ്പളങ്ങ – മത്തങ്ങ

കുംഭനാരങ്ങ – കമ്പിളി നാരങ്ങ

കുറുപ്പാട്ടി - പൂമ്പാറ്റ

കുറ്റിപ്പിട്ട് - പുട്ട്

കൂട്ട – കുട്ട

കൂട്ടംകൂടുക - വർത്തനാനം പറയുക

കൂമൻകൊക്ക് - പരുന്ത്

കൂർവ – കൂറ, പാറ്റ

കെട്ടുക്കൽ/കൊണ്ടുവരൽ - അയൽ വാസികൾ വിവാഹത്തിനു വരുന്ന ദിവസം

കൊട്ടിൽ - നെല്ലുകുത്തുന്ന പുര

കൊന്തൻ - ഓന്ത്

കൊമ്മ – നെല്ല് സൂക്ഷിക്കാൻ മുള കൊണ്ടു നിർമ്മിക്കുന്ന വലിയ കുട

കൊയ്മ – ഒരിനം ചെറിയമീൻ

കോർത്ത – മീൻ കോരാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഉപകരണം

കോലിക്കൻ - എട്ടുകാലി

ചക്ക – വരിക്ക ചക്ക

ചങ്കുമോതിരം - കാൽ വിരലിലണിയുന്ന ആഭരണം (മിഞ്ചി)

ചവല – ചപ്പുചവറുകൾ (വേസ്റ്റ്)

ചാത് - രുചി, സ്വാദ്

ചിമ്മിനി - മണ്ണെണ്ണ

ചീനക്കായ് - ഇഞ്ചക്കായ്

ചീപ്പ് - കോടാലി

ചീരമെളക് - കാന്താരിമുളക്

ചീരാപ്പ് - പനി

ചെകിട് - ചെവി

ചെപ്പടം - ചെമ്പുകുടം

ചെറിയമക്ക – ചെറിയകുട്ടികൾ

പൊണ്ണ - പെണ്ണ്

പൊണ്ണെ - മണ്ടൻ, കഴിവില്ലാത്തവൻ

പൊതാപ്പ - പുതപ്പ്, കമ്പിളി

പൊതിരെ - വല്ലാതെ, ഊടപ്പാട്

പൊതിരെ അറാഞ്ചു -ഊടുപാടും തല്ലി

പൊത്തു - ഒരു പിടി, ഒരു കയ്യിൽ കൊള്ളുന്നത്

പൊന്നു - പൊന്ന്

പൊയലു - പുഴയുടൊതീര സ്ഥലം

പൊയ് - നണ

പൊയ്ക്കാലു - വെച്ചുകെട്ടുന്ന കാല്

പൊരി - അരികൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്ന മലര്

പൊരിക്കിഞ്ചേ - പറിക്കുന്നു

പൊരിച്ചെ - വറുത്തത്

പൊരിപ്പാ - പറിക്കുവാൻ

പൊരുത്ത – യോജിപ്പ്

പൊരുളു - പൊരുൾ, കഴമ്പ്, കാര്യം

പൊലച്ചി - പുലയസ്ത്രീ

പൊലയാട്ടു - പുലയാട്ട്, ഇല്ലാത്ത ദൂഷ്യം കെട്ടിചമച്ച്പറയൽ

പൊലി - നെല്ലുമെതിച്ചു കൂട്ടിയത്

പൊലിപ്പാച്ചി - പൊലി വീശാൻ മെടഞ്ഞുണ്ടാക്കുന്ന ഒരുപകരണം

പൊലിയാടി - വ്യഭിചാരി

പൊളാപ്പു - പുളപ്പ്, മദം

പൊളുക്കെ - ചെറിയ വിറകു

ചീളുകൾപൊളാഞ്ഞു - പിളർന്നു

പോകാടെ - പോകാതെ പിന്നെ

പോക്കാടം - പോകാനൊരിടം

പോക്കാടെ - കളയാതെ

പോക്കിഞ്ചേ - കളയുന്നു, നശിപ്പിക്കുന്നു

പോക്കിരി - തെണ്ടി

പോടിച്ചു - ഭയന്നു

പോട്ടു - അടി,പൊക്കിൾക്കൊടി

പോട്ടുമി - പോകു

പോട്ടുമീ - ഞാൻ പോകട്ടെ

പോണഞ്ചു - പോകണമെന്ന്

പോത്തട്ടെ - നീരട്ട

പോത്താ - പോയാട്ടടോ

പോത്തു - പോത്ത്

പോത്തേരു - നിലമുഴുന്ന രണ്ടു പോത്തുകൾ

പോയിറ്റു - പോയശേഷം

പോയുട്ടു - പോയി, നഷ്ടപ്പെട്ടു

പീലി- അറ്റം, തുമ്പ്, മയിൽപീലി,

പുകെ - പുകയില

പുതയ്ഞ്ചേ - പുതയുക, മൂടുന്നു, പുര മേയുന്നു, പുരളുന്നു, പൂണ്ടുപോകുന്നു.

പുത്തെ - പുതിയ

പുന്നാരം - കൊഞ്ചൽ

പുയെ - പുഴ

പുരുവെ - ഭത്താവ്

പുരുശെ - പുരുഷൻ

പുള്ളെ - കുട്ടി

പുശു - പുഴു

പെയാപ്പ - ജീവിത മാർഗം

പെയ്യു - മഴപെയ്യൽ

പെരുബൊള്ള – വെള്ളപ്പൊക്കം

പേ നായു - പേപ്പട്ടി

പേക്കൻ - തവള

പേക്കോല – പേക്കോലം, വികൃത മായ രൂപം

പേച്ചവളു - പെഴച്ചവൾ

പേച്ച - പിഴച്ച

പേച്ച നൊമ്പര – പേറ്റു നോവ്

പേച്ചപണ – പ്രസവത്തിനുള്ള പണം

പേപ്പിടി - പേടിപ്പിക്കൽ,അഭിനയം കാട്ടൽ

പേനു - പേൻ

പേയു - ഭ്രാന്ത്

പേയ്ഞ്ചേ - പേശുന്നു, വിലപേശുന്നു

പേരിനു മാത്തിര – നാമമാത്രം

പേരില്യ് - അവനായിട്ട്

പൈ – പശു

പൈ നോട്ട – പശുവിനെ മേക്കൽ

പൈ മൂത്തിര - ഗോമൂത്രം

പൈക്കന്നു - പശുക്കുട്ടി

പൈച്ചിട്ട് - വിശന്നിട്ട്

പൈച്ചെ - പൈസ

പൈതളു - പൈതൽ, കുഞ്ഞ്

പൈപ്പുക്ക - വിശപ്പിന്

പൈപ്പ് - വിശപ്പ്

പൈമ്പെ - തണിച്ചാക്ക്

പൊകെ - പുക, പുകയില

പൊക്കിണത്തഞ്ചി - യാചകന്മാർ

പൊട്ടു - പതിര്

പൊട്ടെ - ഊമ, ബധിരൻ

പൊണ്ണത്തി - മടയി, മണ്ടിപ്പെണ്ണ്

ചെരുപ്പ് - ഞൗരിപ്പലക (വയൽ നിരപ്പാക്കാൻ ഉപയോഗിക്കുന്നു

ചെറിയവൻ -ഭർത്താവിന്റെ അനിയൻ

ചെറിയവൾ - അനുജന്റെഭാര്യ

ചേറ്കൊറ്റ – ചെളിസ്ഥലം

ചൊണയൻ -പുല്ലുവാള(ഒരിനം മീൻ)

ചോന്നാളൻ -ചുവപ്പുനിറമുള്ള ഒരിനം ചെറിയപക്ഷി

ചോരമെടിയൻകെളങ്ങ് - നൂറക്കിഴങ്ങ് (ഭക്ഷിക്കാൻ ഉപയോഗിക്കുന്നു)

ചോറ് - അത്താഴം

ഞങ്ങ – ഞങ്ങൾ

ഞരൾ - കറുവ (എടന)

ഞേഞ്ഞൽ - കലപ്പ

തലകെട്ടുക – മുടികെട്ടുക

തട്ട – കന്നുകാലികളുടെകഴുത്തിൽ കെട്ടുന്ന ഒരു മര ഉപകരണം

തണ്ട് – മുളകൊണ്ടുള്ള ഉലക്ക

തണ്ണിത്തെരിക – വെള്ളം ചുമക്കുമ്പോൾതലയിൽ വെക്കുന്ന ചുമ്മാട് (പുല്ലു കൊണ്ട് നിർമിക്കുന്നത്)

തണ്ണി - വെള്ളം

തലവാച്ചുക – തലചീകുക

താക്കോൽ - താഴ്

താത്ത, താറ്റ – ചേട്ടൻ

താലി - മാല

താവം - ദാഹം

താള് - ചേമ്പ്

തുമ്മുക – തിന്നുക

തുള്ളുക – ചാടുക

തൂരത്ത്- ദൂരത്ത്

തൂ...രത്ത് - വളരെ ദൂരത്ത്

തൂശി - സൂചി

തെയ് - തൈ

തേങ്ങ മരം - തെങ്ങ്

തൊകര – ചങ്ങാലി പക്ഷി

തോടൻ - വട്ടോൻ(ഒരിനം മത്സ്യം)

തോത്തക്ക – വെള്ളരിക്ക

തെക്കുക – അടിക്കുക

തെരിക – തിരിക

തേങ്ങാമാന്തി - ചെരവ

തൊക്ക് - കക്ഷം

തൊത്ത് - തുളക്കുക

തോളന്തി - കൈമുട്ടിനു മുകളിൽ ധരിക്കുന്ന വള

ദിവസം മുന്നാടി - ദിവസങ്ങൾക്ക് മുമ്പ്

ദിവസം മുന്നോടി - ദിവസങ്ങൾക്ക് ശേഷം

നണ്ട് - ഞണ്ട്

നനയ്ക്കുക – തുണി അലക്കുക

നാക്കുമൻ - പാവക്കുൺ

നാത്ത - നാത്തുൻ

നിങ്ങ – നിങ്ങൾ

നിച്ചുറുമ്പ് - നെയ്യുറുമ്പ്

നിന്നടി - നിന്റെ

നീക്ക് - നിനക്ക്

നെലവ് - നിലാവ്, ചന്ദ്രൻ

നെളാകൻ - ഊത്ത (മീൻകൂട്ടം)

നൊകം - നുകം

നൊമ്പ – വേദന

പക്കി - പക്ഷി

പക്കിപ്രാന്തൻ - പ്രാപ്പിടിയൻപക്ഷി

പച്ചക്കാപ്പി - മധുരമില്ലാത്ത കാപ്പി

പട്ടവള – വിവാഹ സമയത്ത് വരൻ ധരിക്കുന്ന വള

പണ – മച്ച്

പണം - നാണയംകൊരുത്തുണ്ടാക്കുന്ന മാല

പയ് വ് - പശു

പരള് - ചെറിയ ഒരിനം മീൻ

പളച്ചക്ക – ക്കുഴച്ചക്ക

പറക്ക – തോൾ

പാണ്ടി - മുത്താരി

പാദുകം - ചെരുപ്പ്

പായ്ക്ക – ഓട്ടുക

പാര് - പയർ

പാറ്റ – ഈയൽ

പില്ല് - വൈക്കോൽ

ബെളം - മാളം

ബിലാച്ചിപ്പയൽ - ബീൻസ് പയർ

ബീത്തുക – വെള്ളം ഒഴിക്കുക

മക്ക – മക്കൾ

മങ്ങി - പേരയ്ക്ക

മഞ്ഞാളൻ - മഞ്ഞനിറമുള്ള ഒരിനം ചെറിയ പക്ഷി

മടവി - മെടയുക (വാരി മെടയുക)

മണമാട്ടി - വധു

മണമാളൻ - വരൻ

മതില് - ഭിത്തി

മന്തലം - ചോറുകഴിക്കാനുള്ള മൺപാത്രം

പിടിത്താ - പിടിയ്ക്കടോ

പിട്ടുങ്ങ്ഞ്ചേ- തട്ടിയെടുക്കുന്നു

പിടെ - പിടക്കോഴി

പിടെ - പിടക്കോഴി

പിണാങ്ങ്ഞ്ചേ - പിണങ്ങുന്നു

പിണാങ്ങ്ഞ്ചേ - പിണങ്ങുന്നു

പിണായ്ക്കവാ - കുട്ടിക്കെട്ടാൻ

പിണാരി - വയലിൽനിന്നും വെള്ളം വാർന്നു പോകാനിടുന്ന ചാല്.

പിണ്ട – തൊല്ല, ശല്യം

പിണി - കഷ്ടപ്പാട്ട്, ശവശരീരം

പിത്തനെ - ഏഷണി

പിത്തനെ - ഏഷണി

പിന്നിപ്പോയ - കീറിത്തുടങ്ങിയ

പിന്നെപ്പോ- പിന്നെയെപ്പോഴാണ്

പിയാച്ചവൾ - പിഴച്ചവൾ

പിയാച്ചവൾ - പിഴച്ചവൾ

പിരാക്കു - പിരാകൽ

പിരാക്കു - പിരാകൽ

പിരാണ്ടു- പുരണ്ടു

പിരായ്ക്കല്ല - പുരയ്ക്കൽ, വീട്ടിൽ

പിരാളി - പിരളി, ബഹളം

പിരിച – ഇഷ്ടം , പ്രിയം

പിരിച – പ്രിയം, ഇഷ്ടം

പിരിഞ്ചേ - പിരിഞ്ഞുപോ ഞെളിഞ്ഞുപുളയുന്നു.

പിരിടി - പിടലി, തോൾ

പിരിയ - പൂരികം

പിലെ - മരിച്ച പുല

പിലെ - മരിച്ച പുല

പിലെകുളി – മരിച്ച അടിയന്തിരം

പിലെകുളി- മരിച്ച അടിയന്തിരം

പില്ല - പുല്ല് , വൈയ്ക്കോൽ

പിഴെ - പിഴ, പ്രായശ്ചിത്തം

പിശാകു - വാക്കുതക്കം

പീച്ചില്ല- പീച്ചിൽ വള്ളി

പീപ്പെ - മഹാ കള്ളുകുടിയൻ

പീരെ - പിശിട്ട്, സത്തെടുത്ത ബാക്കി

പീറ്റയാക്കുവാ - കളിയാക്കാൻ

പീറ്റെത്തെങ്ങ്- കൊന്നത്തെങ്ങ്

പീറ്റേമ്മക്കേറ്റുവാ - കളിയാക്കി പൊക്കിപ്പറയാൻ

പരാപ്പ - അധികം, കുറെ, ധാരാളം

പറഞ്ചാള - അവൾ പറഞ്ഞു

പറഞ്ചേ - പറഞ്ഞു

പറത്താ - പറയെടോ

പറയാ - പറയില്ല

പറയ്ഞ്ചേ - പറയുന്ന

പറവാങ്കാണി - പറഞ്ഞിട്ടില്ല

പറാമ്പ - കൃഷിചെയ്യുന്ന സ്ഥലം

പറാവേൻ - ഞാൻ പറയാം

പറേമി - പറയെടാ

പാക്ക - മുറുക്കാനിടുന്ന സഞ്ചി

പാച്ചം - പായസം

പാച്ചല്വ - നെല്ല കാറ്റിനിട്ടു വീശിപതിരും പൊടിയും കളയുന്ന സമ്പ്രദായം

പാച്ചില്വ - ഓട്ടം

പാഞ്ചാള - അവൾ ഓടി, പാഞ്ഞു

പാട്ടകാണി - വശമില്ല, പരിചയമില്ല

പാട്ടത്തുക്ക - പാട്ടത്തിന്

പാട്ടല്വ ബീത്തു - നെല്ലടിഞ്ഞുവീണു

പാട്ടില്വ - കൈവശം

പാട്ട - പാട്ട്

പാട്ടക്ക – തോന്നിയപോലെ

പായേല്വ - പായൽ

പാരിച്ചെ - പാരിച്ച, വർദ്ധിച്ച

പാരിഞ്ചേ - ഒഴിക്കുന്നു

പാരുവാ - ഒഴിക്കുവാൻ

പാർന്നു - ഒഴിച്ചു

പാററി - വിതയിട്ടു, ചേറി

പാറല്വ - തീരെ പൊടിഞ്ഞ അരി

പാററെ – പണിച്ചികളുടെ ഒരുപേര്

പാറോം - തേരകമരം

പാല്വ - പാൽ

പാവമാഞ്ചു - സാധുവാണ്

പിക്കിരി - ചെറുത്

പിചാക്ക - തെററ്

പിചാക്ക - പിശക്, തെററ്

പിച്ചാങ്കുയാല്വ- പീച്ചാങ്കുഴൽ

പിഞ്ചി - കീറി

പിഞ്ചി - കീറി

പിഞ്ചിച്ചോ - നുള്ളുന്ന

പിഞ്ചിച്ചോ - നുള്ളുന്ന

പിടാഞ്ചു - പിടഞ്ഞു

പിടാവ്വ - വേനൽക്കാലത്ത് തൊഴുത്തിനു പകരം വയലിൽ കെട്ടുന്ന താല്ക്കാലിക കൂട്

മരവര – കത്തിപ്പയർ(ഒരിനംപയർ)

മള – മഴ

മാമൻ - അമ്മാവൻ

മാമി - അമ്മായി

മിണ്ട് - തുണി

മീൻകൊത്തി - പൊൻമാൻ

മുടിഞ്ഞ – കാക്കച്ചപ്പ് (കാക്കപ്പഴം)

മുട്ടിൽ - വാൽമാക്രി

മുണ്ടുകാരത്തി - വരന്റെ സഹോദരി

മുത്തപ്പൻ - മുത്തച്ഛൻ

മുത്തിയമ്മ – മുത്തശ്ശി

മുത്ത്കുമൻ - മൂങ്ങ

മുയ്യ് - മുഷി (ഒരിനം മത്സ്യം)

മുരളിപ്പക്കി - ബുൾ ബുൾ പക്ഷി

മുള്ളരിക്ക - എരിക്ക്

മൂക്കടപ്പ – ജലദോഷം

മൂക്കുപെട്ടി - മൂക്കുത്തി

മൂച്ച – ഇടിച്ചക്കയ്ക്കു മുമ്പുള്ള ചെറുചക്ക (കായ്)

മെതിക്കുക – നെല്ല്കുത്തുക

മെല്ലകിഴങ്ങ് - മധുരകിഴങ്ങ്

മെല്ലനാരങ്ങ – മധുരനാരങ്ങ

മെല്ലം - മധുരം

മെരുത്തി - കരിമരുത് (ഒരിനം മരം)

മെളക് - മുളക്

മെളുക് - മെഴുകുക

മേക്കട്ടികെട്ടുക – മുണ്ട് ഉടുക്കുക

മേല് - ശരീരം

മൊറക്കട –ഇല്ലി കൊണ്ട് മെടഞ്ഞ് കൂവയില പൊതിഞ്ഞ് ഉണ്ടാക്കുന്ന ഒരിനംകുട

മോന്തി - വാഴച്ചുണ്ട്

മോറ് - മുഖം

വണ്ണാള് - വലിയമീൻ

വരുവി - വരുക

വള്ളക്കണ്ടൻ - പുളിയുറുമ്പ്

വാക്കത്തി - വെട്ടുകത്തി

വാല്യക്കാർ - ചെറുപ്പക്കാർ

വിരുത്ത് - വിരുന്ന്

വിള്ള - വിഷു

വെണ്ണൂറ് - ചാരം

വെളഞ്ചി - മുളഞ്ഞിൽ

വെളഞ്ചിക്കോൽ - പശക്കോൽ

വെറക് മൂട്ടുക – വിറക് അടുപ്പിൽ വെക്കുക

ശാതി - പ്രേതം

ശൂമ്പി,ചുമ്പി - പെൺകുട്ടി

ശൂമ്പൻ,ചുമ്പ – ആൺകുട്ടി

കാട്ടുനായ്ക്കർ

വയനാട്ടിലെ മറ്റൊരു പ്രധാന ആദിവാസി വിഭാഗമാണ് കാട്ടുനായ്ക്കർ. ഇവർ തേൻ കുറുമരെന്നും ജേനു കുറുമരെന്നും ഷോള നായ്ക്കരെന്നുമൊക്കെ അറിയപ്പെടുന്നു. കാട്ടിലെ നായകന്മാർ എന്ന അർഥത്തിലാണ് കാട്ടുനായ്ക്കനെന്ന പേര് അവർക്കുണ്ടായത്. തേൻ ശേഖരിക്കൽ ഇവരുടെ തൊഴിലായതുകൊണ്ടാണ് തേൻ കുറുമരെന്നും വിളിക്കുന്നത്. എല്ലാ ദ്രാവിഡ ഭാഷകളിലെയും പദങ്ങൾ ഇവരുടെ ഭാഷയിൽ കാണാം. മലയാളപദങ്ങൾ കൂടുതലുണ്ടെന്നു മാത്രം.

അക്ക - ഏടത്തി

അക്കനഗണ്ട -ചേച്ചിയുടെ ഭർത്താവ്

അഗ്ഗ – കയർ

അങ്കാഡി -പിടിക

അടെ - അപ്പം

അട്ക് -പുഴക്ക്

അണ്ണനാദ് - അണ്ണന്റെ

അണ്ണെ -ഏട്ടൻ

അമ – അവൻ

അളദ് - കരച്ചിൽ

അളസക്കായ് - ചക്ക

അളെ - തലമുടി

അവ്വ- അമ്മ

ആമെ - ആമ

ആല - തൊഴുത്ത്

ആലെ -തൊഴുത്ത്

ആള് -ജനം

ആൾകൂടത് - ആളുകൂടൽ

ആവു - പാമ്പ്

ഉഗുറു-നഖം

ഉച്ചയദ് - മൂത്രം

ഉടു - ഉടുമ്പ്

ഉതക്ക - കരി

ഉപ്പു - ഉപ്പ്

ഉരുവിളിക്കക്കായ് - ഉറുവിളിക്ക

ഉളുവ് -പുളുവ്

എത്തത് - പെററു

എത്തിബറദ് -കൊണ്ടുവരൽ

എൻതി - പന്നി

എരഡ് - രണ്ടു

എരു ഗെട്ടദ് - ഉഴക

എറു - ഉറുമ്പ്

നേരു - സത്യം

നേർപാട്ടു - കാര്യം ശരിയാം വണ്ണം നടത്തുന്ന വഴി പാട്

നേപ്പത്തലു - ഒരു പലഹാരം

നേളിപ്പു - നെഗളിപ്പ്, ആഹ്ളാദം, പൊങ്ങച്ചം

നൊമ്പര – നൊമ്പരം, വേദന

നൊമ്പല – പ്രസവ വേദന

നൊണെ - നുണ

നൊണാച്ചില്ലു - കൊതി, ആർത്തി

നൊണായ്ക്ക്ഞ്ചേ - നുണ പറയുന്നു

നൊച്ചെരി - നുറുക്കരി

നൊടിയ്ക്ക്ഞ്ചേ - ദേഷ്യപ്പെട്ടു പിറുപിറുക്കുന്നു

നൊട്ട്ഞ്ചേ - അരിച്ചു പറിക്കുന്നു

നൊക – നകം

നൊമ്മതു - നമ്മുടെ

നൊത്തെ - ഓട്ടു

നോക്കവ – നോക്കാൻ

നോക്ക - നോട്ടം

നോട്ടക്കാരെ - കാവൽക്കാരൻ

നോക്കാടെ - ശ്രദ്ധിക്കാതെ

നോക്കീച്ചു - നോക്കിയിട്ട്

നോളെ - കൊഴുപ്പ്

നോലമ്പു - വ്രതം, നോമ്പ്

നോവു - വേദന

നോക്കമീ - നോക്കു

നോക്കുകൂലി - കാവൽകൂലി

നോട്ടു - നോട്ട്

പകാലു - പകൽ

പകെ - പക, വൈരാഗ്യം

പക്കിയൻ -പണിയരുടെ ഒരു പേര്

പക്കേങ്കിലു - ഒരുപക്ഷെ, എങ്കിൽ

പച്ചെ - പക്ഷെ, പച്ചകുത്തുന്നത്, പച്ചയായത്

പട്ടാങ്ങു - സത്യം

പട്ടു - അടിഞ്ഞുകൂടി, ചുവന്ന തുണി

പണിച്ചി - സ്ത്രീ, പണിയസ്ത്രീ

പണിയൻ - പുരുഷൻ, ആണ്

പണിയാളു - പണിക്കാരൻ

പതളു - കൊച്ചുകുഞ്ഞ്, കൈക്കുഞ്ഞ്

പതിരു - പതിര്

പത്തിലി - ഒരുതരം പലഹാരം

പന്തിരാണ്ടു - പന്ത്രണ്ട്

പരാതി - പരതി, അന്വേഷിച്ചു, തിരഞ്ഞു

നീളാത്തി - നീളത്തിൽ
നീള്ഞ്ചേ - നീളുന്നനക – നകം
നച്ചില്യ - പൊടിയരി
നണയ്ക്ക്ഞ്ചേ - കൊതിക്കുന്നു
നണയ്ഞ്ചേ - ഇഴയുന്നു
നണെ - നണ, കള്ളം പറയൽ
നമ്മള്യ - നമ്മൾ
നരിക്കല്യ - നുള്ളിയിടൽ
നരിബെയ്ക്കല്യ - നരിവിത്തിടൽ
നരെ - പത
നറുങ്ങ് - നറുക്ക്, ചെറിയ കഷണം
നൂഞ്ചൻ - പണിയരുടെ ഒരു പേര്
നൂണ - അടിയിൽ കുടിക്കിടന്നു
നൂരാവ - നിവർന്നു നിൽക്കാൻ
നൂറാമ്പുലി - വിഷമുള്ള ഒരു എട്ടുകാലി
നൂറ - ചുണ്ണാമ്പ്
നൂറോൻ - ഒരു തരം കാട്ടുകിഴങ്ങ്
നൂലാമാലെ - കുഴപ്പ പിടിച്ചത്
നൂലിയെ - നൂലിഴ
നൂഴവാ - കുനിഞ്ഞു കടക്കുവാൻ
നെകല്യ - മരിച്ചവർ
നെച്ചിമ്പെല്യ - നെറ്റിയിന്മേൽ

നെഞ്ചൻ - പണിയരുടെ ഒരു പേര്
നെഞ്ചാത്തു - നെഞ്ചിൽ, മാറിൽ
നെടുങ്ങാനെ - നീളത്തിൽ
നെട്ടന - പൊക്കമുള്ളവൻ
നെട്ടോട്ട – നെട്ടോട്ടം, കാര്യമറിയാതെ ഓടുക, അനാവശ്യമായനടത്തം
നെമ്മണി - നെന്മണി
നെരാത്തു - സമയത്ത്
നെറി - മര്യാദ
നെറികേട് - മര്യാദക്കേട്
നെലാത്തു - നിലാവ്
നെലെ കാണി - ആഴം കൂടുതലാണ്
നെല്ല - നെല്ല്
നേക്ക - മാതിരി, വശം
നേടുവാ - സമ്പാദിക്കാൻ
നേട്ട – നോട്ടം, കൂടിയ ആനുകൂല്യം
നേന്ത്രബായെ - നേന്ത്രവാഴ
നേരാങ്കാണി - നേരമില്ല
നേരമാഞ്ചു - സമയമായി
നേരാഞ്ചു - സത്യമാണ്
നേരിടുവാ -എതിർക്കാൻ
നേർകണെ - വളയാത്ത മുള, നേർക്കുള്ള കഴുക്കോൽ

എല തിനാദ് - മുറുക്കുക
എലെ -വെറ്റില
എല്ലിറത് - എവിടെ
എല്ലെ - എവിടെ
എശറു - പേര്
ഏകെ -നാത്ത
ഏന - പേൻ
ഏള് - ഏഴ്
ഒത്തരെ-രാവിലെ
ഒന്തു - ഒന്നു
ഒപ്പര - ഒപ്പം
ഒറള് - ഉരൽ
ഓടാത് - ഓടുക
ഓയ്മ്മ് - അഞ്ച്
ഓര്ൾ- ഉലക്ക
ഓലെ - കമ്മൽ
കച്ചദ്- കടിക്കുക
കടൽ - കട്ടിൽ
കട്ടെ - മുള
കണ്ട – ഭർത്താവ്
കണ്ണ് - മിഴി
കദ്യ് തിന്നദ് - കട്ടു തിന്നുക

കപ്പലാണ്ടി - കശുമാങ്ങ
കപ്പെ - തവള
കമ്മൾ - കമ്മൽ
കയി - കയ്യ്
കറട്ട - ചിരട്ട
കറുതി - കരടി
കൽക്ക് - കല്ല്
കാട്ട– കാട്ട്
കാളെ - കാള
കിമി - ചെവി
കിമി – കടുക്കൻ
കിര്നൊരികയ് - ഉള്ളിനാരങ്ങ
കിവി - ചെകിട്
കീപ്പക്ക് - തൊക്ക്, തൊലി
കീരെ - വീട്
കുങ്കയ് - മത്തങ്ങ
കുടിയത് -കുടിക്കുക
കുടുക - അരിവാൾ
കുന്നി - തേനീച്ച
കുപ്പായ - കുപ്പായം
കുമപാളെ - കമുങ്ങിൻ പാള
കുമ്പളക്കായ് - മത്തങ്ങ

കുയ് വത് - തല്ലുക

കുറ്റിഹിട്ട് - പുട്ട്

കുളച്ചക്ക - പളച്ചക്ക

കുളിപ്പത് - ഇരിക്കുക

കുള്‍തിനലെഇറമടക്കെ - ചോറു കഴിക്കാനുള്ള മണ്‍പാത്രം

കുസു -കുട്ടി

ക്കുകാത് -കൂവുക

ക്കുള് – ചോറ്

കെത്തുട്ക്ക് - കിളയ്ക്കുക

കെമ്മള്‍ - ജലദോഷം

കെള്ളി - കള്ളി

കേളത് - കേള്‍ക്കുക

കേളി - പശക്കോല്‍

കൊച്ചെ – കൊക്ക്

കൊടദ് - കൊടുക്കല്‍

കൊടുവന്‍ - വേഴാമ്പല്‍

കൊടെ - കുട

കോളി - കോഴി

ക് ത്ത് - കഴുത്ത്

ക് രി - കരി

ക് രിമന്ത് - കരിമരുത് (ഒരു മരം)

ക് ല്ല് - കല്ല്

ഗഞ്ചി- കഞ്ഞി

ഗണ്ട് - ആണ്‍

ഗണ്ട്മക – ആണ്‍കുട്ടി

ഗണ്ട്മാങ്ങ - ചെറുപ്പക്കാര്‍

ഗദ്ദെ - വയല്‍

ഗാളി വീശദ് - കാറ്റ് വീശുന്നു

ഗാസ് - കിഴങ്ങ്

ഗിണ്ടി -കിണ്ടി

ഗ്ഗുളി -കുളി

ഗ്ഗുന്തലി - ുമ്പ

ഗ്ഗുമെ - മൂങ്ങ

ഗെഞ്ചി - കഞ്ഞി

ഗെദ്ദെ കിയ്യാദ് - കൊയ്യുക

ഗെസല് - ചിതല്‍

ഗൊദമ്മ - വാല്‍മാക്രി

ചടെ - കോര്‍ത്ത (മീന്‍ പിടിക്കാനുള്ള കുട)

ചാടത് -തുള്ളുക

ചികപ്പന്‍ - ഇളയച്ഛന്‍

ചിണ്ണക്കൊട - ചെറിയകുടം

ചിന്ന മിന്‍ - ഒരിനംചെറിയ മീന്‍

നാറിഞ്ചെ - നാറുന്നു

നാറ്ഞ്ചേ - നീറ്റല്‍ അനുഭവപ്പെടുന്നു

നാറ്റിഞ്ചെ - വാസനിപ്പിക്കുന്നു

നാലാമ്പക്ക - നാലാം ദിവസം

നാളത്തില്യ - നാളിയില്‍,ചോര്‍പ്പില്‍

നാള്ള - ദിവസം

നാളേക്ക് - നാളത്തേക്ക്

നാവടാക്കുക – മിണ്ടാതിരിക്കാന്‍

നാവരു - നാലാള്

നാവ്വ - നാക്ക്

നികാപ്പ - തികച്ചില്‍, തികയുക

നിക്കാട്ടെ - നില്‍ക്കാതെ

നിച്ചയ – നിശ്ചയം, തീരുമാനം

നിച്ചല്യ - എപ്പോഴും

നിജാങ്കാണി - കൃത്യതയില്ല

നിഞ്ചലോ -നിന്നാലോ

നിദാളിപ്പ - അഹങ്കാരം

നിനാച്ചെ - വിച്ചാരിച്ചു

നിനാപ്പ - വിചാരിക്കാന്‍

നിനാവ്വ - വിചാരം

നിന്തെ - നിന്നു

നിപ്പപണ - അടിമപ്പണിക്ക് ഒരു കൊല്ലത്തേക്ക് കരാര്‍ പ്രകാരം കൊടുക്കുന്നഉറപ്പുപണം

നിരാത്തു - നിരത്ത്, റോട്

നിരീച്ചെ - വിചാരിച്ചു

നിറാങ്കാണി - നിറമില്ല

നിലാത്തില്യ - വയലില്‍

നിലാത്തു - നിലത്ത്, തറയില്‍

നിലാവ്വ - ചന്ദ്രന്‍

നിലെ - വെള്ളത്തിന്റെ ആഴം

നീ ബരീഞ്ചേനോ - നീ വരുന്നോ

നീ വരുവാ - നീ വരാന്‍ വേണ്ടി

നീക്കട്ടുമീ - മാറ്റിയിടട്ടെ

നീന്തല്യ - നീന്തല്‍

നീയ്യു - നീ

നീരട്ട – പോത്തട്ട, ഒരിനം അട്ട

നീരാമെ - വെള്ളത്തിലെ ആമ

നീരു - വെള്ളം

നീര്‍ മാങ്ങേ - ഉപ്പുവെള്ളത്തിലിട്ട് സൂക്ഷിച്ച മാങ്ങ

നീര്‍ക്കുടിപ്പാ - വെള്ളംകുടിപ്പാന്‍

നീര്‍ക്കുഴി - കയം

നീര്ഞ്ചേ - നിവരുന്നു, മുളച്ചുയരുന്നു

നീലെ - പണിച്ചികളുടെ ഒരു പേര്

നടേ - മുമ്പെ, നേരത്തെ

നട്ട – നഷ്ടം

നട്ടപ്പാതിരെ - അർദ്ധരാത്രി

നട്ടുച്ചെ - നട്ടുച്ച, മദ്ധ്യാഹ്നം

നട്ടാന്തിരിച്ചില്ലു - നട്ടം തിരിയൽ, വട്ടം ചുററൽ, വിഷമിച്ചുനടക്കൽ

നത്തു - നത്ത്

നനപാത്തിര – പൂവാലി

നനാവു - ഈർപ്പം

നന്നാക്കല്ലു - പറഞ്ഞുതീർക്കൽ

നന്നാറി - നറുനീണ്ടി

നമ്മ – നമ്മുടെ

നമ്മാക്കു - നമുക്ക്

നമ്മാളു - നമ്മൾ

നയിപ്പു - അദ്ധ്വാനം

നരി - കടുവാ

നരിമാള – കടുവ കിടക്കുന്ന ഗുഹ

നരിയാണി - കണങ്കാൽ

നരെ - നര

നൽപ്പു - നന്മ

നല്ലപ്പാ - ആദ്യമായി

നല്ലബോണ – നല്ലതുപോലെ

നല്ലെ - ഗുണമുള്ള

നാക്കിലെ - ഇലശനില

നാക്കു - വായാടിത്തം

നാങ്ക – ഞങ്ങൾ

നാങ്കടെ - ഞങ്ങളുടെ

നാഞ്ഞൂളു - ഞാഞ്ഞൂൽ

നാച്ചം - നാശം, നാറ്റം (സന്ദർഭത്തിനനുസരിച്ചെടുക്കണം)

നാച്ച – നാറ്റം, നാശമെന്ന അർത്ഥിലും പറയാറുണ്ട്

നാടുബുട്ടു - നാട് വിട്ടു, സ്ഥലം വിട്ടു

നാടെ - അരക്കുകെട്ടുന്നതുണി

നാട്ടാരു - നാട്ടുകാര്

നാട്ടി - ഞാറ് നട്ട കണ്ടം

നാട്ടി നട്ഞ്ചേ - ഞാറ് നടുന്നു

നാട്ടിപ്പണി - ഞാറു നടുന്ന പണി

നാട്ടുകൂട്ട – പഞ്ചായത്തു പറയൽ

നാനാഞ്ചു - ഞാനാണ്

നായു - ആൺ പട്ടി

നായ്ന ബാല്ലു - പട്ടിയുടെ വാൽ

നാരങ്ങെ മരം - നാരകം

നാരു - വള്ളി

നാറാടെ - നാറാതെ

ചീക്കെ - വിറക്

ചീക്കെ ഹ്ട്പ് ല് ആക്കത് –വിറക് അടുപ്പിൽവെക്കുക

ചൂര്യെ- പിശ്ശാത്തി

ചെറ്പ്പ് - ചെരുപ്പ്

ചേമ്പു - ചേമ്പിൻ താള്

ചേല - തുണി

ചേല്ല - ചേല

ജഗളാടാത് - ചിത്തപറയുക

ജന - ആളുകൾ

ജീർമക്കെ -ചീരമുളക് (കാന്താരി)

ജേന് - തേൻ

തകപാല് - മുളഞ്ഞിൽ

തട്ട് - മച്ച്

തിനദ് - തിന്നുക

തുപ്പദ് - തുപ്പല്, ഉമിനീര്

തുമ്മദ് - തുമ്മുക

തുർസാദ് – ചൊറിയുക

തുശി- സൂചി

തെങ്കെ-പെണ്ണുങ്ങൾ

തെങ്ങിനക്കായ് - തേങ്ങ

തെറ്ത്തത് - മുറിഞ്ഞു

തൊപ്പ് - തണല്

തൊളെയാത് - കഴുകുക

തോത്തയ് - തോത്തക്ക

തോൾപ്പ്ഗ് -തോർത്ത്

ദണ്ടെ - അടുത്ത്

ദന – പശു

ദന മർക്ക - പശുക്കുട്ടി

ദാരി - റോഡ്, വഴി

ദാവുഹത്തദ് -ദാഹം, ദാഹിക്കുക

ദീരെ - ധൈര്യം

ദൊഠ മീന് - വലിയമീൻ

ദൊഠക്കത്തി - വെട്ടുകത്തി

ദൊഠ്പ്പ – മൂത്തപ്പൻ

ദോശെ - ദോശ

ധന - കന്നുകാലി

നഗിവദ് - ചിരി

നങ്ക മനെ- എന്റെ വീട്ട്

നടിപത് - നടക്കുക

നന്ന്ക് - എനിക്ക്

നായ് - പട്ടി

നാറ് നടത് - ഞാറുനടുക

നിങ്ക - നിങ്ങൾ

നിറ – നിറം

നില്ലി - ഇവിടെ

നീന്നാക് – നിനക്ക്

നീര് - വെള്ളം

നീര് മിയത് -കുളി

നീർമിയാത് - കുളിക്കുക

നെടയാത് - നടക്കുക

നെട് - തോൾ

നെരി - കടുവ

നോടത്-നോക്കുക

നോവ് - വേദന

പർലെ -പരല് (ഒരിനം മീൻ)

പുളി - നാരങ്ങ

പൂജെ - പൂജ

പൂമ്പാറ്റെ - പൂമ്പാറ്റ

പൂളെ - പൂള, മരച്ചീനി

പേദെ -കുറുവ

പേയി - പ്രേതം

പൊത്ത് - മാളം

പോകത് - പോകുക

പോക്കെ - തവള

പോത്തു - പോത്ത്

ഹൂ - പൂവ്

ബങ്കായ – ഉള്ളി

ബട്ട – മല

ബണക്ക് - വിളക്ക്

ബതെണെക്കായ – വഴുതിനിങ്ങ

ബത്ത – നെല്ല്

ബത്ത ഹുല്ല് -വൈക്കോൽ

ബത്തക്കുത്താത് – നെല്ല് കുത്തുക

ബപ്പക്കായ് - പപ്പായ

ബപ്പട – പപ്പടം

ബർല് - ചൂൽ

ബറാത് – വരുക

ബറ്റടെ - ചപ്പുചവർ (വേസ്റ്റ്)

ബറ്ള് - കുറുന്തോട്ടി ചൂല്

ബള - ചാണകം

ബളി - വെളിച്ചം

ബളെ - വള

ബാക്കാദ് – ഒഴിക്കുക

ബാല് - വാല്

ബാളക്കായ് - വാഴക്ക

ബാൾ മോന്തെ- വാഴചുണ്ട്

ബിക്കിബെട്ടി - തീപ്പെട്ടി

തോക്കാത്തി - പൊക്കം കൂടിയവൾ

തോക്ക - തോക്ക്

തോക്കെ - പൊക്കം കൂടിയവൻ

തോചെ - ദോശ

തോടെ - കാതിലിടുന്ന ആഭരണം

തോട്ടാത്തി - പറമ്പിൽ

തോട്ടുമീം - തോട്ടിലെ മീൻ

തോണ്ടൻ - പണിയരുടെ ഒരു പേര്

തോണ്ടാത്തി - പണിച്ചികളുടെഒരു പേര്

തോന്നാല്വ - തോന്നൽ

തോന്ന്ഞ്ചേ - തോന്നുന്നു

തോയൽ - വിഡ്ഢി

തോരുവാ - തോരാൻ, ഉണങ്ങാൻ

തോററം - തോററം പാട്ട്

തോററുപോയ – കളിപ്പപററി, മട്ട

ത്തുപോയി

തോററ്ഞ്ചേ - ഉണ്ടായിവരുന്ന

തോല്വ - തുകൽ, പച്ചില

തോലെ - പണിയരുടെ ഒരു പേര്

തോളാത്തു - തോളിൽ

തോശം - ദോഷം

തൗട്ട് - തവിട്

തൗതാര – സംസാരം

തൗത്തയ്യെ - കറിവയ്ക്കുന്ന ഒരു തരം കായ്

തൗവ്വിൽ - തഞ്ചത്തിൽ, സന്ദർഭ ത്തിൽ

നക്ക്ഞ്ചേ - പണിയെടുക്കാതെ വെറുതെ തിന്നുന്നു

നങ്കലം - എല്ലാം

നഞ്ചൻ - പണിയരുടെ ഒരു പേര്

നടക്ക്ഞ്ചേ - നടക്കുന്നു

നടാടെ - ആദ്യമായി

നടാത്തം - നടത്തം

നടാപ്പ - സമ്പ്രദായം, പാരമ്പര്യം

നടുവാ - നടാൻ

നടുവാക്കാണി - നട്ടിട്ടില്

നടെ - വലിയ വരമ്പ്, നടവരമ്പ്

 തുണ്ട – കഷണം

തുപ്പീല്യ - തുപ്പൽ, ഉമിനീര്

തുമ്പല്യ - തുമ്മൽ

തുമ്പ് - വിവരം, അറ്റം, പശുവിന്റെ യും മറ്റും യോനിഭാഗം

തുമ്മാൻ -മുറുക്കാൻ

തുയായ്ഞ്ചേ - തുഴയുന്ന

തുയെ - തുഴ, പങ്കായം

തുരാത്തി - തുരത്തി, ഓടിച്ചകറ്റി

തുരാപ്പൻ - തുരപ്പൻ, ചതിയൻ, പന്നിഎലി,

തുലാച്ച് - തുലാസ്സ്

തുലാച്ച് - നശിപ്പിച്ച്

തുലാമാച്ച - തുലാമാസം

തുളെ - ദ്വാരം

തുള്ളൻ - ഒരുതരം പ്രാണി

തുള്ളിച്ചി - താന്തോന്നിയായ പെണ്ണ്

തുക്ക - ചോറ്റുപാത്രം

തുങ്കല്യ - ക്ഷീണിച്ചിരിപ്പ്

തുണ - തുൺ

തുപ്പ് - പച്ചില

തുയ് യ്യുഞ്ഞായ – ശരിയായന്യായം

തുറ്റു - വയറിളക്കം

തുവാടെ -വിതറാതെ,പൊഴിക്കാതെ

തുവാല്യ - തുവൽ

തുവ്ഞ്ചേ - വിതറുന്ന

തുശി - സൂചി

തെണ്ണം - അസുഖം, ദീനം.

തെയ്യം - ദൈവം, തിറകെട്ടിയരൂപം

തെരുവാ - തരുവാൻ

തൊക്ക് - കക്ഷം

തൊക്കില്യ - കക്ഷത്തിൽ

തൊട്ടുവാക്കാണി - തൊട്ടിട്ടില്ല

തൊട്ടുവിലവാടി - തൊട്ടാവാടി

തൊണെ - കൂട്ടിനുള്ള ആൾ

തൊണ്ട - ഒഴിവായപാത്രം

തൊയിരം - സൈര്യം

തൊയില്യ - തൊഴിൽ, ജോലി

തൊരപ്പെ - കൂടെനിന്നുചതിക്കുന്നവൻ

തൊരുക്കുട്ടി - സ്വരൂപിക്കുക, ശേഖരം

തൊറമാങ്ങെ - പുളിയുള്ള ഒരു തരം മാങ്ങ

തൊലാവ്യ - നാശം

തൊളെ - ഓട്ട, ദ്വാരം

തോക്കാ - തോൽക്കുകയില്ല

ബിജ്ജ് - പരുന്ത്

ബിര്ന്ത് - വിരുന്ന്

ബില്ല് - വില്ല്

ബൂതി - ചാരം

ബൂതിക്കായ് -കുമ്പളങ്ങ

ബെണ്ടി - വണ്ടി

ബെന്ന് - ശരീരം

ബെല്ല – ശർക്കര

മക്ക - മക്കൾ

മഞ്ഞ ഹ്ക്കി - ഒരുതരം മഞ്ഞ നിറത്തിലുള്ള പക്ഷി

മടക്കെ - കലം

മണസ്, മണസക്കായ് - മുളക്

മണ്ണെണ്ണെ - മണ്ണെണ്ണ

മത്താടത്-മിണ്ടുക

മദറ - മധുരം

മധുരഗൾസ് - മധുരക്കിഴങ്ങ്

മന – വീട്

മനെ - വീട്

മന്താരി -പായ്

മന്തേന– ഉച്ച

മന്ത് - മരുന്ന്

മറ - മരം

മളെ - മഴ

മാനി ബർല് - മാനിച്ചൂല്

മാമ - അമ്മാവൻ

മാമി - അമ്മായി

മാമ്പളക്കായ് - പേരക്ക

മാലെ-മാല

മാവുക്കായ് - മാങ്ങ

മാവുമറ - മാവ്

മീന് - മീൻ

മീൻഹിടിപ്പത് - മീൻപിടുത്തം

മൂകുബട്ടു - മൂക്കുത്തി

മുണ്ട് ഉടാത് – മുണ്ടുടുക്കുക

മുദന്മാർ – വയസൻ

മുന്താക്ക് - ഇറച്ചി

മുള്ളു - മുള്ള്

മൂട്ടെ - മൂട്ട

മൂറു - മൂന്ന്

മൃഗത്ത്ർമക്ക് - മൃഗങ്ങളുടെ കുട്ടി

മെദൈഗണ്ട് - വരൻ

മെരി - മൃഗങ്ങളുടെ കുട്ടി

മൊക്ക - മുഖം

മൊട്ടെ - മുട്ട

മൊദുക്കത്തി - വയസ്സത്തി

മൊറ – മുറം

മോതറെ - മോതിരം

മ്ദെണ് - വധു

രസ – സ്വാദ്

റാഗി - മുത്താറി

വട്ടവൻ - വട്ടോൻ, (ഒരിനം മീൻ)

വറത് - വരുക

വായ്സദ് - വായിക്കുക

വെസർപ്പ് - വിയർപ്പ്

വ്ള്ളി - വള്ളി

ശികപ്പ - അച്ഛന്റെ അനുജൻ

ശിക്കവെ - അമ്മായി

ശീത്ത -കുളിര്

ശൂളെമക - തേവിടിശ്ശി

സണ്ണുഉ - ചെറുത്

സണ്ണമക്ക - ചെറിയ മക്കൾ

സണ്ണവൻ - ചെറിയവൻ

സന്തെ - രാത്രി

സന്തെ - വൈകുന്നേരം

സന്ധെ – രാത്രി

സപ്പെ കാപ്പി - മധുരമില്ലാത്ത കാപ്പി

സറയ - കള്ള്

സാക്ക് - ചാക്ക്

സാർസാദ് - മെഴുകുക

സിടിൽ - ഇടിമിന്നൽ

സൂക്കേട് -അസുഖം

സെട്ടുക - തവി

സെർക്ക-പുളിയുറുമ്പ്

സേളി - ചെളി

സേള് - തേള്

സൊമർ - ചുമര്, ഭിത്തി

സൊളളെ - കൊതുക്

സൊവുദെ ഒടയദ് - വിറക് വെട്ടുക

സ്വല്പ – ശകലം, അല്പം

ഹകല് - പകല്

ഹണ - പണം

ഹാങ്ക്കായ് – കയ്പ്പക്ക

ഹാങ്കൂക്കായ് - പാവയ്ക്ക.

ഹാറ – മരപ്പട്ടി

ഹാറത് - ചാടുക

ഹാളെ - ഇല

ഹ്ക്കി - അരി

തിരായ്ഞ്ചെ - തിരയുന്നു

തിരിയാടെ -മനസ്സിലാവാതെ

തിരിയുവ – അറിയുവാൻ

തിരിവാങ്കണി - മനസ്സിലായില്ല

തിരുവു - നല്ലതെടുത്തശേഷം ബാക്കിയുള്ളത്

തിര്ള് - കൂമ്പ്

തിറക്കാരു - തിറകെട്ടുന്നവർ

തിറത്തല – തിറയാടുന്നസ്ഥലം

തിറെ - 'തിറ' എന്നഉത്സവം

തിളാച്ചു - തിളച്ചു

തീക്കന – കടുപ്പത്തിലുള്ള തീ

തീക്കളി ബോണ്ട – തീ കൊണ്ടുള്ള കളി വേണ്ട

തീക്കുയി - നെരിപ്പോട്, അടുപ്പ്

തീക്കോലു - തീക്കൊള്ളി, തീയൂതുന്നകുഴൽ

തീട്ടു - ചീത്തപറയൽ

തീണ്ടാലു - തീണ്ടൽ

തീപ്പല്ലു - പതിനാറടിയന്തിരം, ജന്മിമാരുടെ മരിച്ച അടിയന്തിരം

തീമ്പണ്ട - പെരുവയറൻ

തീയുടുവാ - തീയിടാൻ

തീരക്കാണി - ഒട്ടുമില്ല

തീരാടെ - തീരാതെ

തീര്ഞ്ചമുറേക്കു - തീരുന്നതിനനുസരിച്ച്

തീര്ഞ്ചേ - തീരുന്നു

തീർത്തിരിവാ - തീർന്നോടോ?

തീർത്തുമോ - മുഴുവനായോ?

തീർപ്പക്കാണി - തീർന്നില്ല

തീർപ്പു - തീരുമാനം

തീർമാനമാഞ്ചു - തീരുമാനമാണ്

തീറ്റികൊടുപ്പാ - തിന്നാൻകൊടുക്കാൻ

തുകാലു - തോൽ

തുകൈ - ഒരു സംഖ്യ

തുക്കലു - തെണ്ടൽ

തുച്ചം - അറ്റം, തലഭാഗം

തുച്ചില - ചീത്തസ്വഭാവം

തുടാക്കം - ആരംഭം

തുടാപ്പ – തുടക്കുവാൻ

തുടി - കൊട്ടുന്ന വാദ്യോപകരണം

തുടുപ്പു - വീർത്ത, തടിപ്പ്, വണ്ണം

തുടെ - തുട

തുണൈ - കൂട്ട്

തളിക്കല്യ - മെഴുകൽ

തളെ - തളപ്പ്

തഹിയ - സഹിക്കാൻ വയ്യ

താണിമര - താന്നിമരം

താത്തിരിവാ -താടോ

താനായി - താൻമാത്രം

താന്നിയ്ക്കെ - താന്നിയ്ക്ക

താമൂല – സമീലം, വേരടക്കം

തായമ്പകെ -തായമ്പക

തായെഞ്ചു - തരികയെന്ന്

തായേക്കു - താഴക്ക്

താരാതെ - തരാതെ

താരായോ -തരില്ലയോ?

താരിപ്പൂ - നിലവിലുള്ള രീതി

താളാത്തില്യ - താളത്തിൽ

താളിമര - വെട്ടിമരം

തികയാ - തികയുകയില്ല

തികവാങ്കാണി - തികഞ്ഞില്ല

തിക്കല്യ - മാറ്റിയെടുത്തുവെക്കൽ, ചേർത്തിരിക്കൽ

തിഞ്ചലോ -തിന്നാലോ?

തിടുക്ക - അത്യാവശ്യം

തിട്ടമാഞ്ചു - നിശ്ചയമാണ്

തിട്ടൂര - കല്പന

തിണർപ്പ് - തടിപ്പ്

തിണ്ടാട്ഞ്ചെ - ബുദ്ധിമുട്ടുന്നു

തിണ്ടു - വാക്ക്, ഉയർന്ന മതിൽ

തിണ്ണെ - കോലായ

തിനെ - തിന

തിന്തെ - തിന്നു

തിന്നുമി -തിന്നോളൂ

തിന്നുവാ - തിന്നാൻ

തിപ്പലിപോലെ - ചെറുതായ, മെലിഞ്ഞ

തിമിരി - സമർത്ഥൻ

തിമ്മാൻ - നെറ്റില മുറുക്കാൻ

തിമ്മുരുട്ട് - ഒളിച്ചുകളി, സൂത്രവിദ്യ

തിരാക്കിട്ടു - ധൃതിപിടിച്ച്

തിരാക്കീട്ടു - അന്വേഷിച്ചിട്ട്

തിരാക്കു -ബഹളം

തിരാക്ക്ഞ്ചെ - അന്വേഷിക്കുക

തിരാച്ചില്യ - അന്വേഷണം

തിരാണ്ടു - തിരണ്ടു, വയസ്സറിയിച്ചു

തിരിപ്പന്ദ - കലം മറിയാതെ അടിയിൽ വെക്കുന്ന തിരികിട (വളയം)

ഹ്ക്കി - പക്കി, പക്ഷി

ഹ്ച്ചി - മുത്തശ്ശി

ഹ്ട്ടി - മുറ്റം

ഹ്ൺമക - പെൺ കുട്ടി

ഹ്ളെമക്ക -പേരമക്കൾ

ഹ്ൾസ്ഥറ - പ്ലാവ്

ഹ്ശി - വിശപ്പ്

കാട്ടുനായ്ക്കരുടെ വീട്

പ്രായമായ കാട്ടുനായ്ക്ക ദമ്പതികൾ

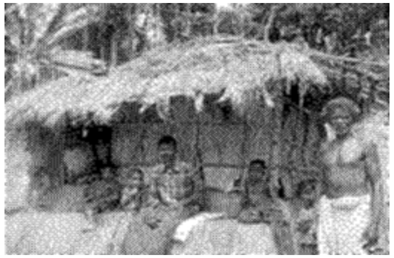

കാട്ടുനായ്ക്ക കുടുംബം

കാട്ടുനായ്ക്കരുടെ വീട്

ഊരാളിക്കുറുമർ

വയനാട്ടിലെ മറ്റൊരു പ്രധാന ആദിവാസി വിഭാഗമാണ് ഊരാളി ക്കുറുമർ. ഊരിന്റെ അധിപതികൾ എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ് ഊരാളി കൾ എന്ന പേര് വന്നത്. കാർഷി കോപകരണങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്നതി ൽ വിദഗ്ദരാണിവർ. ഇരുമ്പുപകരണങ്ങളുടെ നിർമ്മാണം കുട്ട, മുറം മുതലായ മുളയുല്പ്പന്നങ്ങളു ടെ നിർമ്മാണമാണിവരുടെ തൊഴി ൽ. വയനാട്ടിൽ എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളി ലും ഇവർ കാണപ്പെടുന്നു. പഴയ പ ല്ലവരുടെപിൻഗാമികളാണിവരെന്നു എഡ്ഗാർ തേസ്റ്റണ് അഭിപ്രായമു ണ്ട്.എല്ലാ ദ്രാവിഡ ഭാഷകളിലെയും പദങ്ങൾ ഇവരുടെ ഭാഷയിൽ കാ ണാം. മലയാളപദങ്ങളും ധാരാളമാ യി ഇവർ ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്

അക്ക്ൻ - ഏടത്തി

അക്ക്ൻകൊറാൾ - പെണ്ണുങ്ങൾ

അഗ്ഗ– കയർ

അങ്കാഡി-പിടിക

അജ്ജി - മുത്തശ്ശി

അജ്ജ്ൻ - മുത്തച്ഛൻ

അടുക്കളെ - അടുക്കള

അടെ - അപ്പം

അട്ക് -പുഴുക്

അട്ടാള് - തട്ട്

അണ്ണാൻ കൊട്ൺ - അണ്ണാൻ

അണ്ണു - ഏട്ടൻ

അണ്ണുത – പെണ്ണ്

അണ്ണുത് - അണ്ണന്റെ

അന്റിക്കായ് - പപ്പായ

അബ്ബെ- അമ്മ

അമ്പു - വള്ളി

അമ്മായി - അമ്മായി

അർല് - ഉരൽ

അല്ലി - അവിടെ

അളുവ് - കരയൽ

ആ ഉട്കെത്തി - അവൾ

ആട്ട - പാട്ട്

ആമിജി-പായൽ

ആമെ - ആമ

ആൾകൂട്ഗ് - ആളുകൂടൽ

ഇല്ലി - ഇവിടെ

ഉട്കെത്തി - പെൺ കുട്ടി

തങ്കരം - സൂക്ഷിപ്പ്

തച്ച - അടിച്ചു

തഞ്ച - സന്ദർഭം,തക്കം

തഞ്ചി - തക്കം പാത്തുനിന്നു

തഞ്ഞു - ചതഞ്ഞു

തടാവി - തലോടി

തടിമെ - തടിയുള്ളവൻ

തടെ - കഞ്ഞികുടിക്കാൻ വാഴപ്പോള ചതുരത്തിൽ കെട്ടുന്നത് അതിൽ ഇല വാട്ടിവെക്കും

തട്ടിപ്പു - വഞ്ചന

തട്ടു - മച്ച്

തണാലു - തണൽ

തത്ത്ഞ്ചേ - തത്തിക്കളിക്കുന്നു

തന്തിരു - തന്നു

തന്തെ - തന്നിട്ടുണ്ട്, അച്ഛൻഎന്നും അർത്ഥം

തന്നെ - ഇരിക്കാൻ മണ്ണുകൊണ്ട് ഉണ്ടാക്കിയ ഒരുവേദി

തപ്പു - മറവി, അബദ്ധം

തപ്രെ - ഒതുങ്ങിയിരിക്കാത്ത

തബലെ - മൊന്ത

തമ്പത്ത് - ഓമനയായ

തമ്പായി - ദൈവം

തമ്പിരാ - ജന്മി, തമ്പുരാൻ

തമ്പിരാട്ടി - ഭഗവതി, ജന്മിയുടെഭാര്യ

തമ്മടക്കം - തിരിഞ്ഞു നോക്കാതെ

തമ്മല് - വിഷമിച്ച മരം കയറ്റം, തപ്പിപ്പിടിയ്ക്കൽ

തമ്മാമ്മി - അന്യോന്യം

തയിതണം - ചൊറിഞ്ഞു തടിക്കൽ

തയ്യക്ക – മുള്ളൻ വെള്ളരിക്ക

തരാടെ - തരാതെ

തരി - കൊയ്ത നെല്ല് ഒക്കലിനായി വയലിൽ ഉണക്കാനിടുന്നത്

തരിഞ്ചേ - തരുന്നു

തരിപ്പ - മരവിപ്പ്, അനങ്ങാതിരിക്കൽ,ആലോചന

തരിപ്പെ - ദർഭപ്പുല്ല്

തരിമ്പു - അല്പവും

തരുമി - തരു

തരുവിരോ - അവർ തരുമോ?

തലനൊമ്പര - തലവേദന

തലായി - മുകൾ ഭാഗം, അറ്റം

തലെക്കാണി - തലയണ

തളവെ - തവള

ഞരക്ക – ഞരക്കം, അവശമായമൂളൽ
ഞരാമ്പു - ഞരമ്പ്
ഞളപ്പ – നനവ്, ചതുപ്പായ
ഞാ ബരിഞ്ചേ - ഞാൻ വരുന്നു
ഞാത്തു - മൂക്കുത്തിയും അതിലെ മണികളും
ഞാനാഞ്ചു - ഞാനാണ്
ഞാന്നു - തൂങ്ങി
ഞായ – ന്യായം
ഞായത്തിന്റെ ബാലു - ന്യായത്തിന്റെ പോക്ക്
ഞായമ്പറച്ചിലു - തർക്കം
ഞാററടി - ഞാറു പറച്ചൊഴിഞ്ഞ സ്ഥലം
ഞാററും പിടി - ഞാറിന്റെ പിടി
ഞാറു - ഞാറ്
ഞാറെ - ഞാറമരം
ഞാളു - ഞങ്ങൾ
ഞെട്ടാലു - ഞെട്ടൽ, ഭയം
ഞെട്ടി - ഞെട്ട്
ഞെട്ടിപ്പാ - ഭയപ്പെടുത്താൻ
ഞെട്ടിപ്പൊടി - കാട്ടുതെങ്ങിന്റെ പൊടി

ഞെരി - ചുള്ളിക്കമ്പ്
ഞെരിച്ചുകാവും - പൊടിച്ചുകളയും
ഞെരിപ്പോട്ടു - തീക്കുഴി, അടുപ്പ്
ഞെരിവു - ഉണക്കം
ഞെളിച്ചിലു - അഹങ്കാരം
ഞൊടികൊണ്ടു - അല്പസമയം കൊണ്ട്
ഞൊടിച്ചിലു - പിറുപിറുക്കൽ
ഞൊട്ടെ - ഞൊട്ട, സന്ധികളിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ശബ്ദം
ഞൊണയുവാ - നുണയുവാൻ
ഞൊറി - ചുളുക്ക്
ഞൊളെ - കൊഴപ്പ് , വഴുവഴുപ്പുള്ള
ഞോണ്ടുവാ - കുട്ടികൾ നുള്ളിയും തോണ്ടിയും കൂടുന്ന വഴക്ക്
ഞൗഞ്ഞി - വെള്ളത്തിലെ ഒരു ജീവി(നത്തയ്ക്ക)
ഞൗണ്ടി - ഞെക്കിപ്പീച്ചുക
തകരെ - തകര
തക്കാരം - സൽക്കാരം
തക്കിടി -സൂത്രം
തക്കെ - കാതിലിടുന്ന ആഭരണം
തക്ക്ഞ്ചേ - അടിക്കുന്നു

ഉട്കെത്തി മകെ - പെൺകുട്ടി
ഉട്ഗ് ൻ - ആൺകുട്ടി
ഉപ്പത്ത്ങ്ക - വൈകുന്നേരം
ഉപ്പു - ഉപ്പ്
ഉർ ല്ക്ക - രാത്രി
ഉർമ്പ് - ഉറുമ്പ്
ഉർൽക്ക – രാത്രി
ഉറ്റു - രണ്ട്
ഉല്ലി – ഉള്ളി
ഉളുവ് - പുഴ
എഗ്റ് - നഖം
എൻ കീരെ - എന്റെ വീട്
എരു മെക്ക്ക് - ഉഴുക
എറുവെ - വെട്ടുകത്തി
എറ്ക്കെ - അടുത്ത്
എറ്റുക – തല്ലുക
എറ്റുക് - അടിക്കുക
എലെ - ഇല
ഏകെ - നാത്തൂൻ
ഏക്ക - എനിക്ക്
ഏർലി - എവിടെ
ഏർലെ - എവിടെ

ഏറുകെട്ട് - കറുപ്പ്കാ
ഒക്രേ് - അരി
ഒണ്ട് - ഒന്ന്
ഒൺബൊവുക്ക - കൊണ്ടുവരൽ
ഒത്തേലെ - തൊഴുത്ത്
ഒത്തേലെ -തൊഴുത്ത്
ഒത്ത് - പശു
ഒത്ത് – പശു
ഒത്പീയ് - ചാണകം
ഒപ്പര - ഒപ്പം
ഒപ്പീയ് - ചാണകം
ഒർഗൊഡെ - പുലർച്ച
ഒർച്ചി - ഇറച്ചി
ഒറള് - ഉരൽ
ഒറ്കൊത്തെ - രാവിലെ
ഒലക്കെ - ഉലക്ക
ഓട്ച് - ഓട്ടുക
ഓയ്യു - അഞ്ച്
ഓരകെ - ഓട്ടുക
ഓറഞ്ഞ് – ഓറഞ്ച്
ഓളു - ഏഴ്
കങ്കാളെ - പാത്രം

കട്ക്ക് - കമ്മൽ

കട്ഗ് - കടുക്

കട്ച്ച - കടിക്കുക

കട്ടിൽ - കട്ടിൽ

കട്മൂങ്ങ്ൻ - വാൽമാക്രി

കണ്ണ - കണ്ണ്, മിഴി

കതാള – കടുക്കൻ

കത്ത്ക്ക് - കഴുകുക

കദ്ദട്ൺ - കട്ടുതിന്നുക

കപ്പലാണ്ടി - കശുമാങ്ങ

കര്ടി - കരടി

കറുങ്കായ് - മത്തങ്ങ

കറുവെ - പശുക്കുട്ടി

കലെ - കലം

കലെ - കലം

കല്ല് - കല്ല്

കളുവ് - കളവ്

കളെ - മുറ്റം

കള്ള് - കള്ള്

കഴുകൻ - കഴുകൻ

കാട്ടു – കാട്ട്

കാത് ല് - ചിതൽ

കായില് - മുള

കാളെ - കാള

കാളെ - കാള

കാൾങ്ക് -കിഴങ്ങ്

കിക്കെ - കുട്ട

കിണ്ടി -കിണ്ടി

കിമി – കടുക്കൻ

കിരി - കരി

കിരിമക്ൾ - ചെറിയ മക്കൾ

കിരിയ് - കരി

കിരി മൻച്ച്ൻ - ചെറുപ്പക്കാർ

കിരീത് - ചെറത്

കിരീത് - ചെറിയവൻ

കിരീമീനു മീനു - ഒരിനംചെറിയ മീൻ

കിര്നൊരിങ്കായ് - ഉള്ളിനാരങ്ങ

കിവിയ് - ചെവി

കിവിയ് - ചെകിട്

കീപ്പി - ചൂൽ

കീയ് - കയ്യ്

കീരിമെറ്ക് - സസ്യം

കീരെ - വീട്

ചൊക്കെ - ആൺപട്ടി

ചൊടരു -മണം

ചൊടരു - മണം

ചൊടലേ - ചുടുകാട്

ചൊടി - വെറുപ്പ്, ദേഷ്യം, ചുണ്ട്

ചൊട്ടൻ -പണിയരുടെ ഒരു പേര്

ചൊട്ടി - തട്ടിപ്പറിച്ചു, ചുരുങ്ങി, ഒട്ടി

ചൊട്ടുവാ - തട്ടിപ്പറിക്കൽ

ചൊട്ടെ - വിരിയാത്ത തെങ്ങിൻ കുല

ചൊണ്ണെ - സാമർത്ഥ്യം

ചൊപ്പെ - രോമം, നിസാരമായ

ചൊരിച്ചില്ലു - ചൊരിയൽ

ചൊരിച്ചില്ലു - ചൊരിയൽ, മുറിയാത്ത വീഴൽ

ചൊല്ലു - പറച്ചിൽ, പഴഞ്ചൊല്ല്

ചൊളെ - ഉൾക്കഴമ്പ്, ചക്കച്ചുള

ചൊവെ - ചുവ

ചോകമാഞ്ചു -യോഗം,വിധിയാണ്

ചോക്കെ - ചുവക്കെ

ചോട്ടു - കാലടി

ചോട്ടുപിടിച്ചു - വേരുപിടിച്ചു

ചോട്ടിൽ - ചുവട്ടിൽ

ചോണൻ - ചുവന്ന ഒരുതരം ഉറുമ്പ്

ചോത്തിയ – ചോദ്യം

ചോപ്പ – ചുവപ്പ്, സോപ്പ്

ചോപ്പു - ചുവന്ന വസ്ത്രം

ചോമൻ -പണിയരുടെ ഒരു പേര്

ചോമാല – ഒരുതരം നെല്ല്

ചോരെ - ചോര

ചോർച്ചെ - ചോരുക, മഴമാറുക

ചോറു - ചോറ്

ചോറ്റിനു - ചോറിന്

ചോലെ - തണൽ, കാട്, വൃക്ഷങ്ങൾ നിറഞ്ഞ സ്ഥലം

ചോലേത്തു -തണലത്ത്

ചോളോം - ചോളം

ജഗലു - സമർത്ഥൻ

ജന – ആളുകൾ

ജനിപ്പു - തൃപതി

ജാതി - മുന്തിയ തരം

ഞങ്ങ – ഞങ്ങൾ

ഞടുക്ക – നടുക്കം

ഞണ്ടു - ഞണ്ട്

ഞമ്മാക്കു - നമുക്ക്

ചീമന - ജീവൻ, ശക്തി

ചീരാപ്പ -ജലദോഷം

ചെക്കെ - ചെറുക്കൻ

ചെടിപ്പ - മട്ടപ്പ്

ചെടെവേരു -നാരുപോലത്തെവേര്

ചെത്തു - കഷണം

ചെന്താളു - അവൾ ചെന്നു,ചെമന്ന താളിൻ തണ്ട്

ചെന്തുള – ചെന്നു

ചെന്നല്ല - ഒരുതരം നെല്ല്

ചെന്നി - നെറ്റിയുടെ വശം

ചെന്നിക്കുത്തു - ഒരു വശത്തുമാത്രം വരുന്ന തലവേദന

ചെപ്പ്ട - ചെപ്പുകുടം

ചെമ്പു പാത്തിര – ചെമ്പു പാത്രം

ചെമ്പോത്തു - ഉപ്പൻ പക്ഷി

ചെമ്മാനെ - ചെമന്ന ആകാശം

ചെയ്ത്താൻ - ചെകുത്താൻ

ചെയ്ത്തു - കഠിനമായ പ്രവൃത്തി, ദ്രോഹം

ചെരപ്പെ - ചുരക്കത്തൊണ്ട്,ചുരക്കുടുക്ക

ചെരാവെ - ചിരവ

ചെരു - പലതരം മീനുകൾ കൂടിയത്

ചെറിയെ - ചെറിയവൻ, കുട്ടി

ചെറ്ഞ്ഞെ - ചേറുന്നു, പാറ്റുന്നു

ചെറ്റ – കൊള്ളരുതാത്തവൻ, ഈറ്റ കൊണ്ട് മെടഞ്ഞ ബലമുള്ള പരമ്പ്

ചെറ്റത്തര – കൊള്ളരുതായ്മ

ചെലപ്പ - പതറിയ സ്വരം

ചെലയ്ക്ക്ഞ്ഞേ- ആവിശ്യ മില്ലാതെ വർത്തമാനംപറയുന്നു

ചെല്ല്ഞ്ഞേ - വായിക്കുന്നു, ചെന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു

ചേട്ട - ചെവി

ചേട്ടാത്തി - കൃസ്ത്യൻ സ്ത്രീ

ചേട്ടെ - കൃസ്ത്യാനി

ചേത – നഷ്ടം, പോയ് പോയ

ചേപ്രെ - ഭംഗിക്കേട്, മോശം

ചേരട്ട – തേരട്ട, അട്ട

ചേരാ - യോജിക്കുകയില്ല

ചേരു - ചേരുമരം

ചേരുവാങ്കാണി - യോജിക്കുകയില്ല

ചേരെ - ചേർന്ന് , അടുത്ത്

ചേറു - ചെളി

ചേറ് ക്കല്ല് - ചൊരുക്ക്

ചേല – ചേല്, ഭംഗി, മാതിരി

ചേല - സാരി

കീരെ - വീട്

കീല് - തവി

കീല് - തവി

കുങ്കയ് - മത്തങ്ങ

കുപ്പായ് - കുപ്പായം

കുമ്പാൾക്കാൾ -കുമ്പളങ്ങ

കുമ്പെ - ചെപ്പുകുടം

കുറ്റിപുട്ട് - പുട്ട്

കൂകുക് -കൂവുക

കൂട്ടകൂർന്ന - കൂട്ടംകൂടുക

കൂമ് ൻ - മൂങ്ങ

കൂമ് ൻ - മൂങ്ങ

കൂർചെ - ഇരിക്കുക

കൂൾന്തക്കയ് - കുഴച്ചക്ക

കെത്തുട്ഗ് - കിളയ്ക്കുക

കെപക്ൽകായ് -പാവയ്ക്ക

കെപക്ൽക്കായ് – കയ്പ്പക്ക

കെലൺ ഗൊണ്ടാൾ - വരൻ

കെലൺ പൊണാക്ക്ൻ - വധു

കെലുവെ - അരിവാള്

കെലുവെ - അരിവാൾ

കേട്ടകെ - കേൾക്കുക

കേമ് ൻ - ഇളയച്ഛൻ

കേമ്പ് - താള്

കേവ്ക – കൊയ്യുക

കൊച്ച – കൊക്ക്

കൊച്ചച്ചൻ - അച്ഛന്റെ അനുജൻ

കൊഞ്ചി - കഞ്ഞി

കൊഞ്ചി - കഞ്ഞി

കൊട്ക് - കൊട്ടുക്കൽ

കൊട്ഗെ - ചുമര്

കൊട്ഗ്ൽ പുലി - വാളം പുളി

കൊണ്ടാള് – ഭർത്താവ്

കൊംത്തോളെ - തേള്

കൊത്തീര്ബിച്ച് - മല്ലി

കൊര്പ്പ്ക് -കുടിക്കുക

കോപ്പ്ക് - കേൾക്കുക

കോമാളെ - കഴുത്ത്

കോലി - കോഴി

ക് ട്ഗെ - ഭിത്തി

ക്യാമോളെ - മുള്ളുമ്പ്

ക്യാമ്പ് - ചേമ്പ്, താള്

ക്യാറ്റ് - കാറ്റ്

ഗണ്ടാൾ പൊണാക്ക്ൻ - ഭാര്യ

ഗണ്ട്ടെ - മണി

ഗദ്ദെ - വയൽ

ഗുളി -കുളി

ഗൊണ്ടാൾ - ആൺ

ചക്കർ കാൾങ്ക് - മധുരക്കിഴങ്ങ്

ചപ്പൾ കാപ്പി - മധുരമില്ലാത്ത കാപ്പി

ചറ്റെ - ചിരട്ട

ചാടെ - കോർത്ത (മീൻ പിടിക്കാനുള്ള കൂട)

ചിമിണി - മണ്ണെണ്ണ

ചൂടൊദ്ദു - വിയർപ്പ്

ചൂളെമകെ - തേവിടിശ്ശി

ചെറ്പ്പ് - ചെരുപ്പ്

ചെലിയ് - കുളിര്

ചേല്ല - ചേല

ജനെ - ജനം

ജീർമക്കായ് - ചീരമുളക്

തകപാല് - മുളത്തിൽ

തകയ് മെറെ - പ്ലാവ്

തക്കയ് - ചക്ക

തക്കയ് മുജജി - ഇടിചക്കയ്ക്കു മുമ്പുള്ള ചെറുചക്ക (കായ്)

തട്ട് - മച്ച്

തട്മ്പ് - തണല്

തപ്പൂ മീനു - വലിയമീൻ

തലൊമ്പ് ല് - ജലദോഷം

തികത്തുട്ക – മുണ്ടുടുക്കുക

തികത്തെ - തുണി

തികത്തെ - മുണ്ട്

തിമ്പുക - തിന്നുക

തിമ്മുക് - തുമ്മുക

തിശ്പ്പെട്ടി - തീപ്പെട്ടി

തീപ്പ് - മധുരം

തുപ്പ്ക് - തുപ്പല്

തുമ്പ - തുമ്പ

തേങ്കായ് - തേങ്ങ

തേനീപ്പി - തേനിച്ച

തേനു - തേന്

തൊക്ക് - ത്വക്ക്, തൊലി

തൊട് ല്യ ബിഞ്ച്നു- ഇടിമിന്നൽ

തൊർച്ചുക് – ചൊറിയുക

തൊർദ - ചിത്തപറയുക

തൊറെ - പുഴ

തോത്തയ് - തോത്തക്ക

ചാക്കത്തി -കവാത്തുകത്തി

ചാക്കു -ചാക്ക്

ചാച്ചി -വയസ്സത്തി

ചാച്ചകെട്ടു - ചായ്പ്പ്, പുരയോടു ചേർത്തുണ്ടാക്കുന്ന മുറി

ചാട്ടു -ചക്രം

ചാട്ടുവാ -കളയുവാൻ

ചാണകനു-ചാണകം

ചാപുള്ളെ -ചാപിള്ള

ചാമാന -പീടിക സാമാനം

ചാമാൻ -പണിയരുടെ ഒരു പേര്

ചാമ്പല്യ - ചാരം, ചാമ്പൽ, കരിഞ്ഞ

ചാമ്പ്രെ -ചരിഞ്ഞ, ചരിവായത്

ചായബൊള്ള - ചായവെള്ളം

ചായെ -ചായ

ചാരാങ്കാണി - സാരമില്ല

ചാറു - ചാറ്, കറിയുടെ ചാറ്, മരുന്നു പിഴിഞ്ഞ നീര്, പഴസത്ത്

ചാല്യ -ഉഴവുചാല്, വെള്ളമൊഴുകുന്ന ചാല്

ചാളാക്കല്യ - ചാളയിൽ, പുലയരുടെ വീട്ടിൽ

ചാവ്യ - മരണം

ചികാഞ്ഞു - ചികഞ്ഞു

ചിക്കാനെ - പെട്ടന്ന്

ചിടെ - ജടപിടിച്ച മുടി

ചിട്ടെ - ചിട്ട, രീതി, ക്രമം

ചിണാർപ്പ് - തിണർപ്പ്, തടിപ്പ്

ചിണ്ങ്ങ്ഞ്ചെ - ചിണുങ്ങുക, മുക്കിമൂളി കുട്ടികൾ കരയുന്നത്

ചിതാള - ചിതൽ

ചിനാമ്പ്യ - തളിര്, ഇളംശാഖ, മുളച്ചുവരുന്നതണ്ട്

ചിനുചിനപ്പ് - ചാറ്റൽ മഴ

ചിന്ത്ഞ്ചെ - തട്ടിത്തൂവുന്നു, ചിതറുന്നു, ചിന്തുന്നു.

ചിപ്പി -ഓടി

ചിമ്മിണി - മണ്ണെണ്ണ

ചിമ്മുക - കണ്ണടക്കുക

ചിരാട്ടെ - ചിരട്ട

ചിരാവെ - ചിരവ

ചിറി - ചുണ്ട്

ചിലാന്തി - എട്ടുകാലി

ചിലാവ്യ - ചിലവ്, പണിക്കുള്ള ഭക്ഷണം

ചിലിപ്പെ -പണിച്ചികളുടെഒരുപേര്

കോരുവാ - കോരിയെടുക്കാൻ

കോലം - രൂപം, തിറ മുതലായ ഉത്സവങ്ങളിൽ കെട്ടുന്ന ദൈവങ്ങളുടെ വേഷം

കോലം കെട്ടു - മെലിഞ്ഞു

കോലാഞ്ഞു - വിറകു മുറിച്ചു

കോല്യ - വിറക്

കോള് - സദ്യ, വിരുന്നുസൽക്കാരം, കൊയ്ത്തും മെതിയും കഴിഞ്ഞ് പാറ്റി ച്ചേറികിട്ടുന്ന നെല്ലിന്റെ പങ്ക്

ചക്കരെ -ശർക്കര, ചക്കര

ചങ്കാത്തു - നെഞ്ചത്ത്

ചങ്കു - നെഞ്ച്

ചടാപ്പ - ക്ഷീണം

ചട്ടി - മുടന്തിനടക്കുക

ചട്ടെ - മുടന്തൻ

ചണ്ണക്കെ - പണിയരുടെ ഒരു പേര്

ചണ്ണെ - അരക്കെട്ടിന്റെ വശം,

ചതാച്ചു - ഇടിച്ചു

ചനെ - ഗർഭം

ചന്ത – ഭംഗിയുള്ള

ചന്തമുള – ഭംഗിയുണ്ട്

ചന്തോശ – സന്തോശം

ചപ്പടാച്ചി - തട്ടിപ്പു സംസാരം

ചപ്പല്യ - ദേഷ്യത്തോടെയുള്ള ഒച്ച

ചപ്പി - ചുങ്ങി, ചുരുങ്ങി

ചപ്പു - ഇല

ചമയ – സമയം

ചമയാങ്കാണി - സമയമില്ല

ചമാക്കുവാ - മുറുക്കാൻ

ചമ്പാര – മോര്

ചമ്മത -സമ്മതം

ചമ്മാന - സമ്മാനം

ചമ്മി - പായൽ

ചരയിക്കുക – ശ്രദ്ധവൈക്കുക

ചരാട്ട് - ചരട്

ചരിയാഞ്ചു - ശരിയാണ്

ചല – ചലം

ചളാപുളെ - നനഞ്ഞുകുഴഞ്ഞ

ചളി -ചെളി

ചളിക്കണ്ടു -ചെളികെട്ടിനിർത്തുന്ന സ്ഥലം

ചള്ളു - മൂക്കാത്ത

ചവാറു - പുറന്തൊലി, കരിയില

ചാകവാങ്കാണി -ചത്തിട്ടില്ല

തോൾപ്പ്ഗ് - തുളയ്ക്കുക

ദര്ഗദ്ദെ - രാവിലെ

ദീരെ -തദൂരത്ത്

ദുട്ട് - പണം

ദുണ്ട് - ചെളി

ദൂജി - സൂചി

ദെട്ടെ - മുളങ്കുറ്റി

ദോശെ - ദോശ

നക്ഷത്രെ - നക്ഷത്രം

നഗ്ഗ് - ചിരി

നട്പ്പ്ഗ് - നടക്കുക

നലുവ് - വെളിച്ചം

നല്ദാശ് - പ്രസവിച്ചു

നായി - പട്ടി

നിങ്ക് - നിങ്ങൾ

നിച്ച് – ചോറ്

നിറ – നിറം

നീക്ക – നിനക്ക്

നീരാട്ക് - കുളി

നീരിഞ്ചി - കൊതുക്

നീറ് - വെള്ളം

നെഗ് ദ് - ചാടുക, തുള്ളുക

നെയ്ക്കായ് - ഉറുവിളിക്ക

നേരിങ്കായ് - നാരങ്ങ

നേറ് - കയർ

നോട്ക്ക - നോക്കുക

നോവ് - വേദന

പക് ല് - പകല്

പചോട്ത് - വിശപ്പ്

പദ്ദ് - പരുന്ത്

പശക്കോല് - പശക്കോൽ

പായി - പായ്

പാറുറ്മ്പ് -പുളിയുറുമ്പ്

പിക്കി - പക്ഷി

പിക്കി - പക്ഷി

പിങ്കെത്തി -പിശ്ശാത്തി

പിയോട -പോണ്

പിറ്റു - പുറ്റ്

പീതി - ചാരം

പുമാത് - പുകയില

പുര്പ്പക് -പിടിക്കുക

പുലി - പുളി

പുല്ലി - വിറക്

പുല്ലി അടക്കൾ ഒൺപ്ക്ക – വിറക് അടുപ്പിൽവെക്കുക

പുല്ലി ഒട്ത്തുട്ക്ക - വിറക് വെട്ടുക

പൂച്ചി - പൂച്ച

പൂജെ - പൂജ

പൂമ്പാറ്റെ - പൂമ്പാറ്റ

പൂളെ - കപ്പ, പൂള, മരച്ചീനി

പെൻന്റി - പന്നി

പെൻപ് നൊമ്പല് -അസുഖം

പെർല് - പരല്

പെല്ലി - പല്ലി

പേദെ -കുറുവ

പേനു - പേൻ

പേറ് - പേര്

പേറ്മക്ക് -പേരമക്കൾ

പൊതകെ - പറയുക

പൊത്ത് - മാളം

പൊരികെ - പോകുക

പോക്കെ - തവള

പോത്തു - പോത്ത്

പോറ്ബിച്ച് - പയർ

ബട്ടെ - റോഡ്, വഴി

ബതനയ് – വഴുതിനിങ്ങ

ബത്തെ – നെല്ല്

ബത്തെക്കുത്ത്ഗ് – നെല്ല് കുത്തുക

ബത്തെപ്പുല്ല് - വൈക്കോൽ

ബനകെ - വരുക

ബപ്പാടെ – പപ്പടം

ബയർജൊട്ത് - ദാഹം

ബയർജോട്ത് -ദാഹിക്കുക

ബളാറ് - കുറുന്തോട്ടി ചൂല്

ബളെ - വള

ബൾകിജകെ -വർത്തമാനം പറയുക

ബാനെ - ആകാശം

ബാല് - വാല്

ബാൾ മോന്തെ - വാഴചുണ്ട്

ബാൾകായ് - വാഴക്ക

ബാൾക്ക് - വിളക്ക്

ബിര്ക്കിതക്കയ് - വരിക്ക ചക്ക

ബീൻസ് പോർബിച്ച് - ബീൻസ് പയർ

ബുതോനു - വിരുന്ന്

ബെക്കട്ക്ക – ഒഴിക്കുക

ബെന്നു - ശരീരം

കൊണക്ക് - കുന്ന്

കൊച്ചെ - കൊക്കു പക്ഷി

കൊമ്പെ - മുയൽ

കൊണം - ഗുണം, ഉപകാരം

കൊട്ടമി - കൊട്ടക്കു

കൊടാ - കൊട്ടുക്കുകയില്ല

കൊന്താട്ട്ഞ്ചേ - ബുദ്ധിമുട്ടുന്നു

കൊളുന്തു - തളിര്, കുരുന്ന്

കൊണിയാട്ടി - കൂത്താടി

കൊച്ചിക്കോലം- വൃത്തികെട്ട വേഷം, നാണംകെട്ട പ്രവർത്തി

കൊപ്പിള – കുമിള

കൊയമ്പു - കുഴമ്പ്

കൊയച്ചില്ലു - ക്ഷീണം

കൊത്തല്യ - കിളയ്ക്കൽ

കൊള്ളി - വിറക്

കൊലകൊമ്പെ - ഭയങ്കർ

കൊല – കുല, കൊല്ലുക

കൊയാപ്പ – കുഴപ്പം

കൊക്കരണി - മലയിടുക്ക്

കൊമ്പു - വിറക്, മരക്കൊമ്പ്

കൊല്യമ്പു - ചുള്ളിവിറക്

കൊഴ - കൊഴപ്പ്

കൊയിപ്പെ - ഒരിനം ചീര

കൊയിച്ച – ചേറിയത്

കൊയിമ്മെ - പണിച്ചികളുടെ ഒരു പേര്

കൊപ്പിളിയിക്ക്ഞ്ചേ - വായ് കഴുകുക

കൊളാത്തില്യ - കുളത്തിൽ

കോച്ചല്യ - വാതരോഗം

കോച്ചില്യ - മുളകു തിരി

കോച്ചു - തണുപ്പ്

കോടാളി - കോടാലി

കോടി - വളഞ്ഞു തിരിഞ്ഞു

കോടി കച്ചേ - ആദ്യം കായ്ച്ചത്

കോത്തു - ഇടഞ്ഞു, വഴക്കടിച്ചു

കോന്തഞ്ചേ - തലമുടി ചീകുക, ചെറുകമ്പുകൾ മുറിക്കുക

കോപ്പിരാട്ടി - കോപ്രായം, വേണ്ടാത്തഅംഗവിക്ഷേപം

കോപ്പ - ആഭരണങ്ങൾ, സ്വത്ത്.

കോമര – കോമരം, കലി ഉറഞ്ഞവൻ, ദൈവത്തിന്റെആവേശമുള്ളവൻ

കോമാളി - ഫലിതക്കാരൻ

കെട്ടു - മുറുക്കാൻ, കെട്ട്

കെട്ട്ഞ്ചേ - കെട്ടുന്നു

കെണാഞ്ചുക – ഫലമില്ലാതെ ജോലി ചെയ്യുക

കെണി - കുടുക്ക്,കുരുക്ക്,മൃഗങ്ങളെ പിടിക്കാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന തന്ത്രം

കെമ്പി - പണിച്ചികളുടെ ഒരു പേര്

കെരണി - ഗ്രഹണി

കെലുമ്പി - പണിച്ചികളുടെ ഒരുപേര്

കെല്ലൻ - ഇരുമ്പു പണിക്കാരൻ, ശക്തൻ

കെളാത്തി - വൃദ്ധ, കിഴവി

കേമിയാഞ്ചു - മിടുക്കിയാണ്

കേളുമീ - കേൾക്കു, ചോദിക്കു

കേക്കാടെ - അനുസരിക്കാതെ

കേണി - വെള്ളമെടുക്കുന്ന കുഴി, ഓലി

കേല – തുപ്പൽ

കേച്ച - കേസ്

കേവല – കേവലം

കേപ്പാരു - അവർ കേൾക്കില്ല

കേപ്പാ - കേൾക്കാൻ

കേട്ടിരിവാ - മനസ്സിലായോ

കേളിയാഞ്ചു - കേൾവികേട്ടത്, പരസ്യമായത്

കേക്കു - കിഴക്ക്

കേറ്റം - കയറ്റം

കേപ്പോരു - ഉത്തരവാദി

കേറ്ഞ്ചേ - കേറുന്നു

കേമമാഞ്ചു - കേമമാണ്

കേമത്ത – കേമത്തരം

കേളാ - കേൾക്കുകയില്ല

കൈപ്പ - കൈപ്പ്

കൈത – കഴുത

കൈയ്യിഞ്ചേ - കഴിയുന്നു

കൈപ്പുള്ളേ - കൈക്കുഞ്ഞ്

കൈബുട്ടു - കൈവിട്ടു, കളഞ്ഞു

കൈവുളോ - കഴിവുണ്ടോ

കൈവു - കഴിവ്, സാമ്പത്തികം

കൈവുകാണി - സാമ്പത്തികമില്ല

കൈവുകേട് - കഴിവുകേട്

കൊക്കെ - വൈക്കോൽ ഇളക്കാനു ള്ള മുളങ്കോൽ

കൊരട്ടു - വലിയ ഓലക്കമ്മൽ

കൊരട്ടെ - വാടിയ

കൊണങ്ങിയ - ചുളുങ്ങിയ

ബെന്റി - വണ്ടി

ബെർപാലെ തിന്നിയ് - മുറുക്കാൻ

ബെർലാലെ -വെറ്റില

ബെല്ല് – ശർക്കര

ബൊട്ടെ – മല

ബൊൺകാറ്ൻ - എട്ടുകാലി

ബൊൽക്കിവുക് - മിണ്ടുക

ബൊവുക – വരുക

ബ്ലാസ് - ബ്ലൗസ്

മകെ - കുട്ടി

മക്കയ് - മുളക്

മക്ക് - മക്കൾ

മൺകങ്കാളെ - ചോറുകഴിക്കാനുള്ള മൺപാത്രം

മണ്ടാക്ക്റ് - തലമുടി

മദ്ദ് - മരുന്ന്

മൻച്ച്ണ്ട് - ആളുകൾ

മറെ - മരം

മറെ – മുറം

മളുവ് - കൊടാലി

മളുവ് - മഴ

മളെ - മഴ

മാങ്കമെറെ - മാവ്

മാങ്കയ് - മാങ്ങ

മാൺക്ക – ഉച്ച

മാനിച്ചുല്- മാനിച്ചൂല്

മാമ് ൻ - അമ്മാവൻ

മാമ്പിശ്ക്കായ് - പേരക്ക

മാലെ - മാല

മിര്പ്പ് -തോൾ

മിറ്റ്മെറെ - കരിമരുത് മരം

മീനു - മീൻ

മീൻപുര്പ്ക് -മീൻപിടുത്തം

മൂകട്ടെ- മൂക്കുത്തി

മുക്കുബട്ടു-മൂക്കുത്തി

മുത്താരി - മുത്താറി

മുത്റ് - പ്രേതം

മുരുഗ് - മുട്ട

മൂർനു - മുറിഞ്ഞു

മുള്ളു - മുള്ള്

മൂട്ടെ - മുട്ട

മൂറു - മൂന്ന്

മൃഗമെരിയ് - മൃഗങ്ങളുടെ കുട്ടി

മെക്ക്ക - മെഴുകുക

മെരിയ് - മൃഗങ്ങളുടെ കുട്ടി (Cub)

മൈനെ - മൈന

മൊച് ൻ -ചേചേചിയുടെ ഭർത്താവ്

മൊഞ്ചിൽപിക്കി - ഒരുതരം മഞ്ഞ നിറത്തിലുള്ള പക്ഷി

മൊദ്ക്കി - വയസ്സത്തി

മൊദ്ക്ക്ൻ – വയസൻ

മോതറെ - മോതിരം

മോറെ - മുകം

മോറെ - മുഖം

രുചി – സ്വാദ്

വട്ടവ്ൻ - വട്ടോൻ

വായിച്ച്ശ - വായിക്കുക

വില്ല - വില്ല്

ശുണ്ണെ-നൂറ്, ചുണ്ണാമ്പ്

സ്വല്പം – അൽപം, ശകലം

ഹുള്ള് - പുല്ല്

മണാല് - മുയൽ

അങ്കിയ് - ഉള്ളം കൈയ്

കീയകറ് - നഖം

എകറ് - അരി

കുരുടെ - കണ്ണുകാണാത്തവൻ

കുരുത്തെ - മുളച്ച, കിളിർത്തു

കുരുന്ന -തളിര്, ഇളയത് ,മൂക്കാത്ത

കുരെ - ചുമ

കുറാച്ചില്യ - നാണക്കേട്

കുറിപ്പ - എഴുത്തു

കുറുക്ക - എളുപ്പവഴി

കുറുവെ - കുറിയ,നീളം കുറഞ്ഞ, ഒരു തരം അരി

കുലെ - വാഴക്കുല

കുളുത്തെ - പഴങ്കഞ്ഞി

കുളാമ്പു - ചളി വെള്ളം, കുളമ്പ്

കുളിമാറിഞ്ചേ - ഗർഭിണിയാകുന്നു

കുളീരു-തണപ്പ്

കുളുത്ത – തണുത്ത,ആറിയ

കുള്ളാത്തി - പൊക്കം കുറഞ്ഞവൾ

കുള്ളെ - പൊക്കം കുറഞ്ഞ

കുശിനീല്യ - അടുക്കളയിൽ

കുശുത്തത് - ദ്രവിച്ചത്

കൂച്ചല്യ - വിലക്കം (നടുവിലക്കം)

കൂഞ്ഞീല്യ - ചക്കയുടെ കൂഞ്ഞിൽ

കൂടാ - സാദിക്കില്ല, കഴിയില്ല, വയ്യ

കൂടായൊ - സാദിക്കില്ലയൊ

കൂട്ടാത്തി - കൂട്ടത്തിൽ

കൂട്ടാരു - കൂടെയുള്ളവർ

കൂട്ടാളി - കൂട്ടുകാരൻ

കൂട്ടേ -കൂട്ട

കൂട്ടുവാ - കറി, കൂട്ടാൻ, കൂട്ടിക്കൊ ണ്ടു പോവാൻ എന്നുംഅർഥം

കൂണ - കൂൺ

കൂത്താട്ട – കൂത്താട്ടം അനുസരണ യില്ലാത്തപോലെ

കൂത്തു - അത്ഭുതം

കൂനല്യ - പൊലിമ

കൂമ്പാര – കൂമ്പാരം

കൂരി - കൂരി പക്ഷി

കൂരെ - മുള്ളൻ പന്നി

കൂലിക്കാരെ - കൂലിപ്പണിക്കാരെ

കൂലിഞ്ചു - കുനിയുന്ന

കൂവല്യ - കൂവൽ

കൂളി - ഒരു മൂർത്തി, പ്രേതം

കെഞ്ചി - യാചിച്ച, അപേക്ഷിച്ച

കെടാപ്പ- സ്ഥിതി,മാതിരി,അവസ്ഥ

കെട്ടുമ്പു - കെട്ട മണം, ചുവ

കെട്ട - ചീഞ്ഞ

കുണാങ്കാണി - ഗുണമില്ല

കുണാന്തു - കൊണ്ടുവന്നു

കുണക്കട - ഒരുതരം കമ്മൽ

കുണ്ടൻ - ചെറുപ്പക്കാരൻ

കുണ്ടി - ആസനം

കുണ്ടു - താണ സ്ഥലം (കുഴി)

കുതാങ്കാണി - സുഖമില്ല

കുത്തനെ - കിഴക്കാം ത്തൂക്കായ

കുത്തലു - അസഹ്യ മായമണം, കുത്തൽ, പൊടിഞ്ഞു പോകൽ

കുത്തിത്തിരിപ്പു - ഏഷണി

കുത്തിരിക്കുഞ്ചേ - വെറുതെ ഇരിക്കുന്നു

കുത്തുവാ - കുത്തുവാൻ

കുനി - വയലിന്റെ നടുക്കുള്ള തുരുത്ത്

കുന്തങ്കാലു - മുട്ടു മടക്കി ഇരിക്കുന്ന നില

കുന്നി - ചെവി, കാത്, വാകമരം

കുന്നിവാകെ - വാകമരം

കുന്നുമ്മലു - കരസ്ഥലത്ത്

കുന്നെ - കരിയിലക്കിളി

കുപ്പെ - ചപ്പുചവർ, നെല്ലിന്റെപതിര്

കുമിലു - കൂൺ,കുമിൾ

കുമെ - അടി

കുമ്പോത്ത – ജലദോഷം

കുയാപ്പം - കുഴപ്പം

കുയാമ്പു - കുഴമ്പ് ,

കുയാലു - കുഴൽ

കുയി - കുഴി

കുയിലു - കുയിൽ

കുയീലു - കുഴിയിൽ

കുരമ്പെ - കുരമ്പക്കട ഈറ്റയും കാട്ടുവയിലയുംഉപയോഗിച്ചുണ്ടാക്കുന്നു

കുരാങ്ങെ - കുരങ്ങ്

കുരാച്ചു - ചുമച്ചു

കുരാഞ്ഞു - വാടി

കുരാട്ടെ - വാടിയ

കുരാളു - തൊണ്ട, വാഴയുടെ കുല വരുന്നഭാഗം

കുരാവു - ചതുപ്പു നിലം

കുരിച്ചില – തെങ്ങോലകൊണ്ട് മെടഞ്ഞ കുട്ട

കുരിപ്പ് - വസൂരി,ഒരു തരം പ് രാക്ക്

(ഈ കുരിപ്പ് ചാകാടെ കിടക്കിഞ്ചേ

ഈ നാശം ചാകാതെകിടക്കുന്നല്ലോ)

കുരു - ചക്കക്കുരു,ചിരങ്ങ്

അടിയർ

വയനാട് ജില്ലയിൽ കാണപ്പെടുന്നഒരു വിഭാഗമാണ് അടിയർ. അടിമ എന്നാണ് അടിയൻ എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം.കന്നഡയും മലയാളവും കലർനന്നതാണ് ഇവരുടെ ഭാഷ. പ്രധാന തൊഴിൽ കൃഷി ആണ്. സ്വയം കൃഷിചെയ്തു ജീവിച്ചിരുന്ന ഇവർ വയനാട്ടിലെത്തിയജന്മിമാരുടെ അടിമകളായി മാറുകയായിരുന്നു. മൂപ്പന് ദൈവങ്ങളുമായി ബന്ധമുണ്ടെന്നാണ് ഇവരുടെ വിശ്വാസം. ഗോത്രത്തൽ വലിയ അധികാരമാണ് മൂപ്പനുള്ളത്. ഇവരുടെ ഒരു അനുഷ്ഠാന കലയാണ് നാട്ടുഗദ്ദിക.കുടകിനോട് ചേർന്നു കിടക്കുന്ന വയനാടൻ പ്രദേശങ്ങളിലാണ് ഇവർ ഏറെയായി താമസിക്കുന്നത്. കാർഷിക വൃത്തിയാണിവരുടെ പ്രധാന ജീവിത മാർഗ്ഗം. അടിയകുടിലുകളെ 'കുള്ളുകൾ' എന്നാണ് വിളിക്കുന്നത്

അഃഅഃ - അതെ

അക്കി - ജ്യേഷ്ഠത്തി

അക്കി - ഭർത്താവിന്റെ ജ്യേഷ്ഠന്റെ ഭാര്യ

അക്കി - വരന്റെ സഹോദരി

അങ്കകാലെ - ദൂരത്തിൽ

അങ്കൂദൂരെ - വളരെ ദൂരത്ത്

അങ്ങനാട്ടു - ആകട്ടെ

അച്ചപ്പെയ് - കുടിമൂപ്പൻ

അഞ്ചാളു - അഞ്ചാള്

അഞ്ചു - അഞ്ച്

അടക്കത്തോല് - അടക്കത്തൊണ്ട്

അടാക്കെ - അടക്ക

അട്ടാത്തു - തട്ടിൻ പുറത്ത്

അണ്ണൻ -ചേട്ടൻ

അണ്ണി - ചതുപ്പുനിലം,കുരവ്

അണ്ണെ - ജ്യേഷ്ഠൻ

അതേ - അതിലെ

അത്തനെ - അത്ര

അധെ - അതിലെ

അന്തി - രാത്രി, ഇരുട്ട്

അപ്പൻ - അച്ഛൻ

അപ്പെൻ വൻറു - അച്ഛൻ വരുന്നു

അപ്പെന്റെ - അപ്പന്റെയാണ്

അപ്പെരുമ – ആവയസ്സൻ

അമ്ക്ക്ഞ്ചേ - അമർത്തുന്നു

അമ്മനെ - അമ്മയെ

അമ്മെമും അപ്പേൻറും - അമ്മയും അച്ഛനും

അയിനാരു - അതാരാ

അയിനു - അവനു

അയിനെ - അതിനെ

അയിനെപ്പെല്ല്യേ - അതുപോലെ

അയിന്നു - അത്

അയിര – അവർ

അയിരാക്കു - അവർക്ക്

അയിരാണ്ട – അവരുടെ

അയ്യു - അവൻ

അരാകിഞ്ചേ - മൂർച്ചകൂട്ടുന്നു

അരികെ - അടുത്ത്

അരിയക്കാരെ - ദേഷ്യക്കാരൻ

അരുവാ - അരിവാൾ

അരെമുണ്ടു - ഉടുവസ്ത്രം

അരെമുണ്ട് ഉടുപ്പ – മുണ്ട് ഉടുക്കുക

അരേപ്പ – അരയ്ക്കുക

അറഞ്ചുകാവേൻ - അടിക്കും

അററുപോന്ന – മുറിഞ്ഞുപോകുന്നു

അറിവാനേക്കാണി - അറിഞ്ഞിട്ടേയില്ല

അറെവ – അടിക്കുക

അറെവ – അടിക്കുക

അലാറ്റെ - കുറുന്തോട്ടിച്ചൂല്

അളാട്ടെ - ചൂൽ

അളെ - എളി

അളെള - കക്ഷം

അവ്വടെ - അവിടെ

അവ്വടെ - അവിടെ

അവോണ്ട – അവളുടെ

അവോളു - അവൾ

അവ്ടെ - അവിടെ

അവ്വ – അമ്മ

ആ മക്ക – ആ കുട്ടികൾ

ആ സമയത്തു - ആസമയത്ത്

ആക്കം - ആശ്വാസം

ആക്കണ്ട – ആക്കഷ്ണം

ആഗളികേലി - ആ പ്രാവശ്യം

ആണാങ്ക - ആണുങ്ങൾ

ആണുനായു - ആൺ പട്ടി

ആണെത്തന്നെ - അങ്ങനെ തന്നെ

ആനെ - ആന

ആരുക്ക് - ആർക്ക്

ആരുന്റെ - ആരുടെ

ആലെ - തൊഴുത്ത്

കിബിറു - ദേഷ്യം, ദുശ്ശാഠ്യം

കിയാങ്ങു - കിഴങ്ങ്

കിയാവൻ - വൃദ്ധൻ

കിയിച്ചു - കുറച്ചു, ഇറക്കി, വ്യവകലനം ചെയ്യു

കിരാച്ചില്ലു - കരച്ചിൽ

കിലാടി - ദുഷ്ടൻ, തെണ്ടി, ദ്രോഹി

കുട്ടാടെ - കൂട്ടാതെ

കിലുക്കു - മണി

കീക്കട – കീഴ് വഴക്കം

കീചെ - കീശ, പോക്കറ്റ്

കീച്ചല്ലു - ഇറക്കം

കീഞ്ചാല്ലു - ഇറങ്ങിയാൽ

കീഞ്ഞ – ഇറങ്ങിയ

കീടെ - ഊറൽ, മട്ട്, എണ്ണയുടെ ഊറൽ

കീപ്പാ - ഇറക്കുവാൻ

കീപ്പെട്ടു - അടിപ്പെട്ടു

കീമേല്ലു - തലതിരിഞ്ഞ

കീയുമീ - ഇറങ്ങു

കീയെ - അടിയിൽ,താഴെ,ചുവട്ടിൽ

കീയ്ക്കൽ - ഇറക്കൽ, കുറക്കൽ

കീയ്ഞ്ചേ - ഇറങ്ങുന്നു

കീരത്തി - പണിച്ചികളുടെ ഒരുപേര്

കീരൻ - പണിയരുടെ ഒരുപേര്

കീരാങ്കീരി - ചീവീട്

കീറല്ലു - കീറൽ, തുള

കീറിയാഞ്ചു - കീറിയതാണ്

കീറ്ഞ്ചേ - കീറുക, കരയുന്നു, പൊളിക്കുന്നു

കീറു - കഷണം, പൊളിച്ച ഭാഗം

കീറ്റിലെ – കീറിയ ഇല, ഇലയുടെ കഷണം

കുഞ്ഞി - കുഞ്ഞ്

കുഞ്ഞ്യാളു - കുഞ്ഞുങ്ങൾ

കുടുമ്മെ - തലമുടി

കുടവെ - മുത്തിൾ ഇല

കുടാപ്പൻ - വാഴയുടെ കുലവരുന്ന ഭാഗം

കുടിനീരു - പച്ചവെള്ളം

കുടിപ്പാ - കുടിക്കാൻ

കുടില്ലു - കുടിൽ

കുടീല്ലു - വീട്ടിൽ

കുടുവൻ - കുടുസ്സായത്,കുടംപോലെ

കുടെ - കുട

കുട്ട – ഉണങ്ങിയ മൺകട്ട

കാട്ടി - കാട്ടുപോത്ത്

കാട്ടുകിയാങ്ങു - കാട്ടുകിഴങ്ങ്

കാട്ട്ഞ്ചേ - കാണിക്കുന്നു

കാണാടെ - കാണാതെ

കാണി - ഇല്ല

കാണിയോ - ഇല്ലയോ

കാതുക്ക - ചെവിക്ക്

കാത്തളെ - കാലിലിടുന്ന ആഭരണം

കാനല്വ -നിഴൽ,ചോല

കാപ്പണ – കാൽപണം

കാപ്പാൻ - രക്ഷിക്കാൻ

കാപ്പാരു - രക്ഷിക്കും

കാപ്പിറക്കെ - കാപ്പിച്ചെടിയുടെ ചില്ലകൾ

കാമാങ്കാണി - കാണാനേയില്ല

കാമ്പു - വാഴപ്പിണ്ടി

കാമ്മാൻ - കാണുവാൻ

കായു - വാഴയ്ക്ക

കാരണോൻ - കാരണവൻ (അമ്മാവൻ)

കാരിയ്ക്കൻ - ഒരിനം തുണി

കാറ്ഞ്ചേ - കരയുന്നു, കുട്ടികളുടെ വലിയകരച്ചിൽ

കാലിക്കാരെ - കാലിമേക്കുന്നവൻ

കാലാത്തി - കാൽ താണുപോകുന്ന ചളിക്കുണ്ട്

കാലിനോട്ട – കാലികളെതീറ്റൽ

കാലിപ്പെരിയെ - കാലികൾ നടന്നുണ്ടായ വഴി

കാള്ഞ്ചേ - അലറുന്ന, കുട്ടികളുടെ കരച്ചിലിനു പറയുന്ന വാക്ക്

കാവലൻ - പണിയരുടെ ഒരു പേര്

കാവലു - കാവൽ, കാത്തുകിടക്കൽ

കാവിരി - പണിച്ചികളുടെ ഒരു പേര്

കാവുവടി - രണ്ടുതലക്കലും ഭാരം തൂക്കി നടുവിൽ പിടിച്ച് തോളിലേറ്റി നടക്കുന്ന ഒരുതരം മുളങ്കോല്

കിടയ്ക്കാ - കിട്ടുകയില്ല

കിടാക്കെ - പായ്

കിടാക്ഞ്ചേ - കിടക്കുന്നു

കിടാന്തുള – കിടന്നു കഴിഞ്ഞു

കിടാപ്പു - കിടപ്പ്, മാതിരി, തരം

കിട്ട്ണൻ - പണിയരുടെ ഒരു പേര്

കിണാന്തുവാ - ഇടയ്ക്കു കയറി ചെയ്യുന്ന പണി

കിണ്ണന - കിണ്ണം

കിന്നാരിപ്പു - വേണ്ടാത്ത സംസാരം

ആവേശ – ആവശ്യം

ഇക്കിൻറു - ഉണ്ട്

ഇഞ്ച് ജ - നിന്റെ

ഇത്തിയമ്മെ - മുത്തശ്ശി

ഇന്മ – മിനിഞ്ഞാന്ന്

ഇപ്പൊ - ഇപ്രാവശ്യം

ഇബി - അയ്യോ!

ഇമ്മാ - ഇന്നാള്

ഇലെ - ഇല

ഇല്ലി - മുള

ഉടുപ്പ - ഉടുക്കുക

ഉരെലു - ഉരൾ

ഉറുമ്പു - ഉറുമ്പ്

ഉളെച്ചിക്കിന്റിയെ - ഇരിക്കുക, വിശ്രമിക്കുക

ഊടെ - ഇവിടെ

എട്ടുകാലി - എട്ടുകാലി

എതിരായെ - പുലർച്ച

എതിരെ - രാവിലെ

എന്തെക്കിന്റിയെ - എഴുന്നേൽക്കുക

എന്നിയെ ചെയിന്റെ - എന്തു ചെയ്യുന്നു

എന്റെങ്കി നാന്നു ബന്റെ - എന്നാലോ ഞാൻ വരട്ടെ

എറിവാ - എറിയാൻ

എല്ളു - എല്ല്

എവുടെ - എവിടെ

ഏതേരു - ഏതു കാളയാണ്

ഏഴ്യ - ഏഴ്

ഏവാരു - ആര്

ഐച്ചൊര്യ - ഐശ്യര്യം

ഐത്ത – അശുദ്ധി

ഐനെ - അതിനെ,അയാളെ

ഐമനിച്യ - ആ മനുഷ്യൻ

ഐരാളെ - അവർ

ഐലെ - അയലമത്സ്യം

ഒക്കലു - കാലിയെക്കൊണ്ടു നെല്ല് മെതിപ്പിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം

ഒക്കെയെ - മുഴുവനും

ഒച്ചാറ – ഓശാരം (വിലകൂടാത്ത)

ഒച്ചെ - ശബ്ദം

ഒൻറായ് ചേർപ്പു - കൂട്ടിച്ചേർക്കുക

ഒന്റെ - കാള

ഒപ്പ - ഒപ്പം

ഒരുക്ക – കുറച്ച്

ഒരുത്തേങ്കു - ആളൊന്നിന്

ഒറാങ്കിനേയോ - ഉറങ്ങിയെ
ഒറുത്തെ - ഒരുത്തൻ

ഒലിപ്പ - അലക്കുക

ഒല്യപ്പനീര് - വെള്ളച്ചാട്ടം

ഒലെ - അടുപ്പ് (കന്നടയിലും ഈ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കുന്നു)

ഒഴുക്കു - ഒഴുക്ക്

ഓച്ചെലി - ഉറക്കെ

ഓടുവ - ഓടുക

ഓട്ടുമൊറി - മുട്ട.(മൊറി - കുഞ്ഞു ഓടുള്ള കുഞ്ഞ് എന്ന അർത്ഥം)

ഓട്ടെ - മാളം

ഓട്ടെച്ചി - പാറ്റ

ഓന്തു - ഓന്ത്

ഓറഞ്ചു - ഓറഞ്ച്

കഞ്ചി - കഞ്ഞി

കണ്ണി - കയർ
കപ്പെ - മരച്ചിനി

കമ്മല്യ - കമ്മൽ

കയ്പ്പക്കായി - പാവയ്ക്ക

കരി - കരി

കല – കലം

കല്യാണ – കല്യാണം

കല്യാണത്തെക്കു മുല്ലെ - കല്യാണ ത്തലേന്ന്

കല്ലു - കല്ല്

കല്ല്യാണചിക്കെയ് - വരൻ

കല്ല്യാണപെണ്ണു - വധു

കവുത്തു - കഴുത്ത്

കാക്കെ ചൊപ്പു - കാക്കപ്പഴം

കിടാപ്പ – കിടക്കുക
കുട്ട - കുട്ട

കുണ്ടമാരു - ചെറുപ്പക്കാർ

കുത്തി പെന്റിയെ - കുത്തിപ്പറയുന്നു

കുമ്പള – കുമ്പളങ്ങ

കുറെ - ഒരു തുള്ളി

കുളിയപ്പൻ - ഇളയച്ഛൻ

കുളിയമ്മ – ഇളയമ്മ

കുള്ളു - വീട്

കുവുകുക – കഴുകുക

കൂടെല്യ - കുടൽ

കൂട്ട - അടിയന്തിരം

കേട്ടു - കേട്

കൈക്കോട്ടു - കൈക്കോട്ട്

കണ്ടി - പറമ്പ്

കണ്ണീരു - കണ്ണുനീർ

കണ്ണു - കണ്ണ്

കത്തിരെ - കത്രിക

കനാപ്പൃ - ഗമ നടിക്കൽ

കന്നുട്ടി - കാലിക്കിടാവ്

കമ്പിളി - കമ്പിളിപ്പുതപ്പ്

കമ്പളം - വയലിലെ ഞാറുനടീൽ പണിവേഗം തീർക്കാൻ വേണ്ടി ഒരു പ്രദേശത്തെ മിക്ക പണിയരെയും ഒരുമിച്ച് ചേർത്തുള്ള പണി

കമ്മിയാഞ്ചു - കുറവാണ്

കയാമെ - ഒരിനം നെല്ല്

കയാമ്പു - കാതൽ, സാരം

കയിപ്പെ - പാവയ്ക്ക

കയ്യില്യ - തവി

കയ്യു - കൈയ്യ്

കരയാടെ - കരയാതെ

കരാച്ചില്യ - കരച്ചിൽ

കരാപ്പൃ - കൊതവെട്ടിയത്

കരാമെ - കരയാമ

കരിന്താളു - കറുത്ത ചേമ്പിൻ തണ്ട്

കരിന്തേളു - വിഷമുള്ള കറുത്ത തേള്

കരിമണ്ണു - കാടുവെട്ടിച്ചുട്ട മണ്ണ്

കരിയാത്തൻ - കുട്ടിച്ചാത്തൻ

കരിയ്ക്കല്യ - ഉഴുതിടാത്ത വയൽ

കരുവാരെ - അരിമ്പാറ

കർമൂച്ചു - പപ്പായ

കറപ്പൻ - പണിയരുടെ ഒരു പേര്

കറാപ്പി - പണിച്ചികളുടെ ഒരു പേര്

കറാമ്പു - ഗ്രാമ്പൂവ്

കറാവു - കറവ്

കറുത്തെ - കറുത്തത്

കറ്പ്പ – ഇലവർങ്ങമരം

കലമ്പ്ഞ്ചേ - ദേഷ്യപ്പെട്ടുപറയുന്നു

കല്ലെമണി - മാലകോർക്കാനുള്ള ഒരുതരം മണികൾ

കല്ലെമാലെ - കല്ലു മാല

കളാവു - കളവ്

കവത്തു - ഒരുതരം കാട്ടു കിഴങ്ങ്

കാക്കപ്പിലെ - മരിച്ച അടിയന്തരം

കാക്കു - കാലിൻ

കാക്കുപ്പായ – നിക്കർ(ട്രൗസർ)

കാച്ചില്യ - വെയിലേറ്

കാട്ടു - കാട്

ഓപ്പിക്കല്യ - ദേവൻമാർക്കു പഴവും തേങ്ങയും നിവേദിക്കൽ

ഓമി - കുറച്ച്, അല്പം

ഓമി - കുറച്ച്,അല്പം

ഓരായ – വശം,സൈഡ്

ഓരായ – വശം,സൈഡ്

ഓർക്കാടെ - ഓർക്കാതെ

ഓർക്കമീ - ഓർത്തുനോക്കൂ!

ഓർത്തോമീ - ഓർത്തോളൂ

ഓലങ്ക – മുഴുവൻ ചിരട്ടകൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്ന ഒരുതരം തവി

ഓലങ്ക – മുഴുവൻ ചിരട്ട കൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്ന ഒരുതരം തവി

ഓല്യ - അവർ

ഓല്യക്ക – അവർക്കു

ഓലെ - ഓല

ഓല്ടേ - അവരുടെ

ഓളു - അവൾ

ഓശാര – സൗജന്യം

ഓശെ - ശബ്ദം

കക്കിരി - മുള്ളൻ വെള്ളരി

കചാണം - ഉണ്ട്,കഷ്ണം

കചാണ്ടി - കഷണ്ടി

കഞ്ചി - കഞ്ഞി

കഞ്ഞിപ്പിരെ - ചെറിയകുടിൽ, കിടപ്പാടം

കടിഞ്ഞില്യ - ആദ്യത്തേത്

കടു - കടുക്

കട്ടപ്പാടു - കഷ്ടപ്പാട്

കട്ടമാഞ്ചു - കഷ്ടമാണ്

കട്ടായം - തീർച്ച

കണല്യ - കനൽ

കണാക്കി - പണിച്ചികളുടെ പേരിൽ ഒന്ന്

കണെ - നെല്ലിനുപൊട്ടുന്നഅക, തവിയുടെ കണ

കണ്ടം - കഷ്ണം, വയൽ

ഓണത്തി - പണിച്ചികളുടെ പേരിൽ ഒന്ന്

ഓണൻ - പണിയരുടെ പേരിൽ ഒന്ന്

ഓനു - അവൻ

ഓപ്പിക്കല്യ - ദേവൻമാർക്കു പഴവും തേങ്ങയും നിവേദിക്കൽ

ഓട്ടുപാത്തിര – ഓട്ടുപ്പാത്രം

ഓട്ടുമി - ഓടിയ്ക്കും

കൈത്തു - കഴുത്ത്

കൈയു - കയ്യ്

കൈല്യ - തവി

കൊക്കു - കൊക്ക്

കൊട്ടാകെ - മച്ച്

കൊല്ലു ഒലേലി ബെപ്പ – വിറക് അടുപ്പിൽ വെക്കുക

കോയി - കോഴി

ഗൊഞ്ചെജാഗ – ചെളിസലം

ഗോത്തുകാണി - അറിയാൻ വയ്യ

ചക്കരക്കായി - മത്തങ്ങ

ചക്കെമര - പ്ലാവ്

ചണ്ടി - ചപ്പുചവർ (വേസ്റ്റ്)

ചന്ദിരൻ - ചന്ദ്രൻ

ചാടുവ – ചാടുക

ചാണ -ചാണകം

ചാത്തെയ് -അടിയാൻമാരുടെ പേരുകളിലൊന്ന്

ചാപ്പിള്ളെ -ജീവനില്ലാതെ ജനിക്കുന്ന കുഞ്ഞ്

ചാര -ചാരം

ചാറു -നീര്,

ചാല ചെറിയ പുള്ളെ - തീരെചെറിയകുട്ടി

ചിക്ക - ആൺകുട്ടി

ചിക്കെമാരു - ആൺകുട്ടി

ചിട്ടപ്പെ -ഇളയച്ഛൻ

ചിന്തെ - തുണി

ചിലാന്തി - പുഴ

ചീനെ -കുഴൽ, വാദ്യോപകരണം

ചീരെ - മുറുക്കാൻ സഞ്ചി

ചുകകാണി - അസുഖം (പനി)

ചുമാട്ടെ - വൈക്കോൽ കൊണ്ട് ഉണ്ടാക്കുന്ന ചുമ്മാട്

ചുരക്കായു -ചുരങ്ങ (ചുരക്ക)

ചൂട്ടുനീരു - ചൂടുവെള്ളം

ചെക്കുരെ -അടിയാൻമാരുടെ ഒരു പേര്

ചെണ്ടെ - ചെണ്ട

ചെപ്പുട – ചെമ്പുകുടം

ചെമ്പുക്കായി - പേരക്ക

ചെമ്മക്കാര - നാട്ടു മൂപ്പൻ

ചെരുപ്പു - ചെരുപ്പ്

ചെറിയ നാരങ്ങെ - ചെറു നാരങ്ങ

ചെറിയ മീനു - ചെറിയമീൻ

ചെറിയമക്ക – ചെറിയകുട്ടികൾ

ചേനക്വാക -ചേന

ചേമ്പു - ചേമ്പ്

ചേമ്പുക്കായ് - പേരക്ക

ചേരെ - ചേര,

ചൊവ്വട്ട - ചെവി

ജാഗാ - ദേശം

ജാഗാക്കാരെ - ദേശക്കാരൻ

ജിന്നാത്തെക്കുമുല്ലെ - ദിവസങ്ങൾ ക്ക് മുമ്പ്

ജീരക മുളകു - കാന്താരി മുളക്

ജോതെ - കുട്ടകാരൻ

തക്കോല്ലു - താക്കോൽ

തണ്ടു - കഷണം ,അറ്റം

തത്തേ - തത്ത

തപ്പെ - തവള

തവളെ – തവള

തിമ്മ – തിന്നുക

തിരത്താ - പററാത്ത

തിലബയുവാ - തലചീകുക

തിലെകെട്ടുവ – മുടികെട്ടുക

തിലെകൊടി - തലമുടി

തിലേനോവ് - ജലദോഷം

തീപൊടി - ചാരം

തീര - പററില്ല

തുടി - ചെണ്ട

തുപ്പു നീരു - ഉമിനീര് ,തുപ്പൽ

തുളെപ്പ - തുളയ്ക്കുക

തുവേകൊലു - കഴുക്കോൽ

തേങ്ങചെരണ്ട – ചെരവ

തേങ്ങെ - തേങ്ങ

തേനു - തേൻ

തൈതലു - മുള ചതച്ചത്

തൊണ്ടി - ചൂഴ്ന്നെടുത്തു

തൊണ്ടെ - മോണ, തൊണ്ട

തൊരാപ്പു - ദ്വാരം

തോപ്പുടെ - ചുവൽ

ദാവുബന്റൊ - ദേഹം

ദൂരെ - ദൂരത്ത്

ദോശേ - ദോശ

നക്ഷത്തിര – നക്ഷത്രം

നട്ട -നഷ്ടം

നത്തു - മൂങ്ങ

നല്ലകൈ - വലത്തേകൈ

ഐരാണിപ്പൂ - മേത്തോന്നിപ്പൂ

ഐരാളു - അവറ്റകൾ

ഐലേ - അതിലെ, അയില മത്സ്യം

ഐവരു - അഞ്ചുപേർ

ഒക്കത്തു - എളിയിൽ

ഒക്കത്തു - എളിയിൽ

ഒക്കലു - ധാന്യങ്ങൾ കാലികളെ ക്കൊണ്ട് ചവിട്ടി ഉതിർക്കുന്ന സമ്പ്രദായം

ഒച്ചു - അച്ചില് (ഒച്ച്)

ഒഞ്ചു - ഒന്ന്

ഒഞ്ചും കാണി - ഒന്നുമില്ല, വെറുതെ

ഒഞ്ചോടെ - ഒന്നോടെ, എല്ലാം

ഒടാലു - ശരീരം

ഒടുക്കത്തി - പണിച്ചികളുടെപേരിൽ ഒന്ന്

ഒടുക്കത്തെ - അവസാനത്തെ, (പിരാകാനും ഈ പ്രയോഗം ഉപയോഗിക്കുന്നു "നിന്ന ഒടുക്ക ത്തെയാഞ്ചു" നിന്റെ അവസാന ത്തെയാണ്)

ഒടുക്കൻ - പണിയരുടെ പേരിൽ ഒന്ന്

ഒടുങ്ങുവാ - നശിക്കുവാൻ

ഒട്ടലു - ഒട്ടിപിടിക്കുന്നു

ഒണക്കൽ - പണിയരുടെ പേരിൽ ഒന്ന്

ഒണ്ടെ - പണിയരുടെ പേരിൽ ഒന്ന്

ഒത്താശെ - സഹായം

ഒപ്പ – ഒരുപോലെ

ഒപ്പരം - ഒന്നിച്ച്

ഒയാക്കു - അല്പം

ഒയാപ്പു - അലസത, മനംമറിച്ചിൽ

ഒരം - നെഗളിപ്പ്

ഒരാത്തു - മൂച്ചുകുടി

ഒററയാന - ഒററപ്പെട്ട കൊമ്പനാന

ഒററാലു - മീൻ പിടിയ്ക്കുന്ന ഒരുതരം വല (കൂട്)

ഒളിക്കമീ - നീ ഒളിക്കു

ഓക്കാന – ഓക്കനം

ഓടാടെ - ഓടരുത്

ഓട്ടു - ഓട്

ഓട്ടുമി - ഓടിക്കോ

ഓടെ - എവിടെ, ഈററ.

ഓടെയാഞ്ചു - എവിടെയാണ്?

ഓട്ടുകിണ്ണന - ഓട്ടുകൊണ്ടുള്ള കിണ്ണം

എന്മനത്തു - എന്റെ മനസ്സ്

എപ്പ – എപ്പോൾ

എപ്പളു - എപ്പോൾ

എമ്പുളെള - എന്റെ കുട്ടി

എമ്മകെ - എന്റെ മകൻ

എമ്മക്ക – എന്റെ മക്കൾ

എമ്മക്കാളു - എന്റെ മകൾ

എമ്മാമെ - എന്റെ അമ്മാവൻ

എമ്മേലു - എന്റെ ശരീരത്തിൽ

എയ്ലേ - എതിലേ

എരാക്കുഞ്ചേ - ഇരക്കുന്നു

എരാപ്പു - ഇരമ്പൽ

എരു - മുളക്

എരുതു - കാള

എരുമെ - എരുമ

എളപ്പാ - വിശ്രമിക്കാൻ

എളേമ്പിരാ - ഇളയ തമ്പുരാൻ

എവലുക്കു - അവർക്ക്

ഏക്കലു - വലിവ്, ആസ്ത്മരോഗം

ഏക്കാകാ - എനിക്കു വയ്യ

ഏക്കാടെ - എഴുന്നേൽക്കാതെ,
തറയ്ക്കാതെ

ഏക്കു - എനിക്ക്

ഏക്ക് ലാ പൈക്ക്ഞ്ചേ - എനിക്ക്
വിശക്കുന്നു

ഏങ്കലു - തേങ്ങൽ

ഏങ്കാണി - ഞാൻ കണ്ടില്ല

ഏച്ചിലു - വെട്ടിമരം

ഏടാകൂടത്തിലു - വിഷമകരമായ
സാഹചര്യത്തിൽ

ഏട്ട – ഒരിനം മീൻ

ഏട്ടാത്തി - ചേച്ചി, ജേഷ്ഠത്തി

ഏട്ടേ - ചേട്ടൻ

ഏണയോ - എങ്ങനെയോ

ഏണെ - എങ്ങനെ

ഏപ്പു - കൂട്ടിച്ചേർത്തഭാഗം

ഏമ്പറവാ - ഞാൻ പറയാം

ഏര് - കാള

ഏലുക്കു - സൗകര്യം പോലെ

ഏശാടെ - ഏശാതെ, പറ്റാതെ

നല്ല ഏലുക്കു അറമി ഐെന്ഏശാടെ
പോകാം (നല്ലപോലെ അടിക്കു
അതിനു പറ്റാതിരിക്കില്ല)

ഐത്ത – തൊട്ടുകൂടായ്മ, ഐത്തം

ഐനോട്ടു - അതിനോട്

നല്ലിയെ - നല്ലത്

നല്ലെ - നല്ല

നാക്കു - എനിക്ക്

നാങ്ക – ഞങ്ങൾ

നാണക്കെട് -മോശം ,നാണക്കേട്

നാനു -ഞാൻ

നായു - നായ്

നാല് കെ - നാക്ക്

നിപ്പുപണ – അടിമക്കുനിൽക്കു
മ്പോൾ നൽകുന്ന പണം

നിലാവു - നിലാവ്

നിളാവു - നിലാവ്

നീക്കു - നിനക്ക്

നീങ്ക - നിങ്ങൾ

നീരു - വെള്ളം

നൃക്ക – ചോറ്

നെഞ്ചൻ - അടിയരുടെ ഒരു പേര്

നെഞ്ചി - അടിയാത്തിയുടെ ഒരു
പേര് നെണ്ടു -
ഞണ്ട്

നെരമ്പു - ഞരമ്പ്

നെറ്റി - നെറ്റി

നെല്ല് കുത്തുവാ – നെല്ല് കുത്തുക

നെവ്വലുപാമു - ആലിപ്പഴം

നോയിന്റാ - കടച്ചിൽ

നോവു - വേദന, പേറ്റുനോവ്

പച്ചനീരു -പച്ചവെള്ളം

പച്ചെ -അവൽ

പണി - ജോലി

പതിമൂൻറു - മരിച്ച അടിയന്തിരം

പന്റാകൊലു - പശക്കോൽ

പയറു - പയർ

പയ്യു - പശു

പരാങ്ങ്ക്കായി - പപ്പായ

പരുന്തു - കഴുകൻ, പരുന്ത്

പല്ലു -പല്ല്

പാട്ടു - പാട്ട്

പാണ്ടി- മുത്താറി (പഞ്ഞപ്പുല്ല്)

പാത്തിര – പാത്രം

പാമു - പഴം

പായി - പായ്

പാറെഞ്ചു കിടാപ്പ-വർത്തമാനം
പറയുക

പാലുമര – പാലുള്ളമരം

പിളെള - കുട്ടി

പീറെ - മോശം

പീറ്റെ - നാണക്കേട്,കൊന്നയായ

പിണാക്ക – വെറുപ്പ്

പിരികെ - പുരികം

പുകെ - പുകയില

പുടൈച്ചികോയി - പിടക്കോഴി

പുട്ടി- അടിയാത്തികളുടെ പേര്

പുട്ടു - പുട്ട്

പുത്തെ - പുതിയ

പുന്നാടു - കർണ്ണാടകത്തിലെ ഒരു സ്ഥലം

പുറ്റു - പുറ്റ്

പുല്ലു - വൈക്കോൽ

പുളി - വാളൻ പുളി

പുളിയുറുമ്പു - പുളിയുറുമ്പ്

പുള്ള - പക്ഷി

പുള്ളെ - കുഞ്ഞ്

പൂക്കിനിയെ - പുഴക്ക്

പൂജെ – പൂജ

പൂന്തിപോന - താണപേവുക

പൂപ്പ – പായൽ

പൂമ്പാറ്റെ - പൂമ്പാറ്റ

പൂവു - പൂവ്

പൂവെ - പൂവൻ കോഴി

പെണിയ മക്ക - പെണ്ണുങ്ങൾ

പെണിയത്തി - പെൺകുട്ടി

പെണിയാത്തിനായി - പെൺ പട്ടി

പെന്റിയെ - പറയുന്ന

പെമ്മാത്തി - അടിയാത്തികളുടെ പേരിൽ ഒന്ന്

പെയി - പ്രേതം

പെരിയാട്ടി - വയസത്തി

പെറുവ - പ്രസവം

പെവ്ത്തടക്ക – പഴുക്ക

പേന - പേൻ

പേയിമര – പേഴ് മരം

പേയുനായ – പേപ്പട്ടി

പേയുപിടിച്ചു പോന്റ – പരിഭ്രമം

പേരമ്മെ - വലിയമ്മ

പേരമക്ക - പേരക്കുട്ടികൾ

പേരെ - പേരമരം

പൈക്കിന്റാ - വിശപ്പ്

പൈയ്യു - പശു

പൊക്കെബട്ടി - വാൽമാക്രി

പൊടികുമിന്ന - ഉപ്പുകുണ്

ഈറാന്തുണി - നനഞ്ഞ തുണി

ഈറുമ്പലു - ചൂണ്ടപ്പനയുടെ നാര്

ഈറെ - വെറുപ്പ്

ഈലുടെ - ഇതിലെക്കുടി

ഈലേ - ഇതിലെ

ഈലോളം - ഇതിലോളം

ഉടാച്ചു - പൊട്ടിച്ചു

ഉമ്മാറത്തു - മുൻ ഭാഗത്ത്

ഉമ്മിണി - കുറെയധികം ഉള്ളേടം

ഉളേടം - ഉള്ള സ്ഥലം

ഉരുളെ - ഉരുള

ഉപ്പു - ഉപ്പ്

ഉണാക്കേ - ഉണങ്ങിയ

ഉറാക്ക – ഉറക്കം

ഉക്കാത്തു - എളിയിൽ

ഉറാട്ടി - ഭാര്യ

ഉള – ഉണ്ട്

ഉലാക്കെ - ഉലക്ക

ഉളാരു - അവരുണ്ട്

ഉരാലു - ഉരൽ

ഉണ്ടോമി - ഉണ്ടോ

ഉപ്പട്ടെ- വട്ടമരം

ഉടാപ്പിറപ്പു - കൂടപ്പിറപ്പ്

ഉറാളൻ - ഭർത്താവ്

എകരത്തിലു - പൊക്കത്തിൽ

എങ്കളു - ഞങ്ങൾ

എങ്കാക്ക - ഞങ്ങൾക്ക

എങ്കുടേക്ക - എവിടേക്ക്

എച്ചം - അറ്റം

എച്ചിലു - എച്ചില്

എഞ്ചാലു - എന്നാൽ

എഞ്ചാലോ - എന്നാലോ

എടങ്ങാറു - വിഷമം

എത്താടെ - എത്താതെ

എത്തിനേ - എത്ര

എത്തുമീ - ചെല്ലുക

എത്ത്ഞ്ചേ - എത്തുന്ന

എനാക്ക - എനിക്ക്

എനേത്തേ - എന്താണ്

എന്നക്കുടെ - എന്നോട്

എന്നച്ചി - എന്റമ്മ

എന്നപ്പാപ്പനേ - എന്റെ തമ്പുരാനെ

എന്നപ്പാപ്പാത്തിയെ - എന്റെ തമ്പുരാട്ടിയെ

എന്നപ്പേ - എന്റെ അച്ഛൻ

ഇവാടെ - ഇവിടെ

ഇവാരു - ഇവർ

ഇവാളു - ഇവൾ

ഇവാളുക്കു - ഇവൾക്ക്

ഇവാളുടെ - ഇവളുടെ

ഇവെ - ഇവൻ

ഈആയ്യാക്കു - ഇയാൾക്ക്

ഈച്ചേല്യക്കു - ഈ മട്ടിൽ

ഈച്ച പാക്യ – ഒത്താലൊത്തു എന്ന നില

ഈച്ചപ്പായു - പനയോലമെടഞ്ഞു ണ്ടാക്കുന്ന പായ്

ഈച്ചക്കോല്യ - ഈച്ചയെ കൊല്ലുന്ന കോല്

ഈശ്വല്യ - അൽപം

ഈരൻ - ചെറുത്, ഒരു പേര്

ഈരത്തി - പണിച്ചിയുടെ പേര്

ഈച്ചരോ - ഈശ്വരോ

ഈച്ചെ - ഈച്ച

ഈഞ്ഞാത്ത് - മുഷിഞ്ഞത്

ഈടെ - ഇവിടെ

ഈട്ട – പഴകിക്കൂടിയ, കുടിശ്ശിഖ

ഈണം - പാട്ട്

ഈണത്തിൽ - രാഗത്തിൽ

ഈണെ - ഇങ്ങനെ

ഈണെ, ഈണത്തെ - ഇങ്ങനെ

ഈത്ത് - കലപ്പത്തണ്ട്

ഈനെ - ഇതിനെ

ഈയ്യാക്കോല്യ - നേഞ്ഞിൽത്തണ്ട്

ഈയ്യാണ്ടു - ഇക്കൊല്ലം

ഈയ്യാല്യ - പാററ

ഈരത്തി - പണിച്ചികളുടെ പേരിൽ ഒന്ന്

ഈരൻ - ചെറുത്

ഈരാണ്ടെ - രണ്ട്കൊല്ലം വളർച്ച യുള്ളത്

ഈരു - തലയിലെ പേൻമുട്ട

ഈരോലി - പേൻ കൊല്ലുന്ന ഒരു ത രം കോല്

ഈർക്കില്യ - ഈർക്കിൽ

ഈര്ഞ്ചേ - മരം ഈർന്നു പലകയാ ക്കുന്നു

ഈററാല്യ - ഇതുപോലത്തെ

ഈററു - പെറുകിടക്കുന്ന ആവസരം പേറ്റു ചിലവിനുകൊടുക്കുന്ന പണം

ഈറാനാച്ച - നനഞ്ഞതാണ്

പൊവുത്ത കുലെ - പഴുത്ത കുല

പോട്ടു - പൊക്കിൾക്കൊടി

പോട്ടെന്റ് - പോകെട്ടെയെന്ന്

പോന്റെ - പോകുന്നു

പോവ - പോകുക

പോവ്ത്ത – പഴുത്ത

ബങ്കെക്കഞ്ഞി - ചൂടുള്ള കഞ്ഞി

ബജ്ജ്കല്ളു - അരകല്ല്

ബട്ടത്തില്യ - വട്ടത്തിൽ

ബട്ടി - അടിയാന്മാരുടെ ഒരു പേര്

ബട്ടി - വയർ

ബണ്ടു - ചളി

ബയേല്യ - വയൽ

ബരിക്കച്ചക്കെ - വരിക്കച്ചക്ക

ബരുവ - വരുക

ബല – ശക്തി

ബല്ലനക്കാങ്കു - മധുരക്കിഴങ്ങ്

ബാക്കിന്റിയെ - ഒഴിക്കുക

ബാക്കു കൊട്ട്ക്കിന്റെ - വാഗ്ദാനം ചെയ്യുക

ബാടിപ്പോന – വാടിപ്പോയത്

ബാന്നുഞ്ചു - വാഴപ്പിണ്ടി

ബാറു - വയർ

ബാവുക്കായി - വാഴയ്ക്ക

ബാവെര – ചേച്ചിയുടെ ഭർത്താവ്

ബാവേര – ആണുങ്ങൾ

ബിൻസു പയറു - ബീൻസ് പയർ -

ബിരെല് ളു - വിരൽ

ബിറുന്നു - വിരുന്ന്

ബുത്തിമുട്ടു - ശല്യം

ബുദ്ധിമുട്ടു - ബുദ്ധിമുട്ട്

ബുളണ്ടൊരു - കളിക്കുക

ബൂ - വിഷു

ബെപ്പ – വെക്കുക

ബെറുത്തുപോന – വെറുത്തുപോയി

ബെറ്റിലെ – വെറ്റില

ബെല്ല – ശർക്കര

ബേജാറു - പരിഭ്രമം,പേടി

ബോതിനിക്കയി - വഴുതിനിങ്ങ

ബോദനക്കായു - വഴുതനങ്ങ

ബോളി - അടിയാത്തികളുടെ പേരിൽ ഒന്ന്

മകാളു - മകൾ

മകെ - മകൻ

മങ്ങെമര - മാവ്

മഞ്ചു - മഞ്ഞ്
മട്ടു - ഊറൽ
മതിലു - ഭിത്തി
മധര - മധുരം
മനസു - മനസ്
മര – മരം
മരിപ്പു - മരണം
മല്ലികെ - ചെണ്ടുമല്ലി
മല്ലെ - അടിയരുടെ പേരുകളിൽ ഒന്ന്
മാങ്കുളു - പായൽ
മാങ്ങെ - മാങ്ങ
മാതേവെ - അടിയന്മാരുടെ പേരുകളിൽ ഒന്ന്
മാത്തിര - മാത്രം
മാനിചൂലു - മാനിചൂല്
മാന്മാൻ - അമ്മാവൻ
മാമി - അമ്മായി
മാരണ – ശല്യം , മന്ത്രവാദം
മാലെ - മാല
മാളി - തീ ആളിക്കത്തുന്നു
മാവു - മഴ
മാവു പെയ്യിന്റെ - മഴപെയ്യുന്നു

മാവുബന്റോ - മഴവരുന്നു
മിച്ച – ബാക്കി
മിന്നുപുടിക്കിന്റിയെ - മീൻപിടുത്തം
മീനു - മീൻ
മുകാളു - മുകളിൽ
മുഖാറു - മുഖം
മുതു - പുറം
മുല്ലാലെക്ക - മുന്നോട്ട്
മുളാവു - മുളക്
മുളെക്കൊമ്പു - ഇല്ലിക്കുമ്പ്
മുവേലു - മുയൽ
മൂക്കിനബണ്ടു - മൂക്കിലെ കഫം
മൂക്കുപ്പറ്റു - മൂക്കുത്തി
മൂപ്പെ - മേസ്തിരി
മൂരി - കാള/മൂരി
മൂലത്തിലു - ഗുദത്തിൽ
മൂവലു - മുയൽ
മൂവാരു - മൂന്നുപേർ
മെനക്കേട്ടു - ഒഴിവ്
മേക്കലു - കാലിമേക്കൽ
മേങ്കിന്റെ - വാങ്ങുന്നു
മേച്ചിലു - മേയൽ(പുരമേയൽ)

ഇണാച്ചു - കൂട്ടിച്ചേർത്തു
ഇണാറു - മീൻമുട്ട
ഇണേ - ഇണ, രണ്ടെണ്ണം
ഇത്തനെ – ഇത്രയും
ഇത്തിനെ - അല്പം
ഇത്തിളു - കക്ക
ഇപ്പ – ഇപ്പോൾ
ഇപ്പളുക്ക - ഇപ്പോൾ
ഇപ്പി - ഭയത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ഒച്ച
ഇബ്ബയാലു - ഈ നിലം
ഇമപൂട്ടുവാങ്കാണി - കണ്ണടക്കാൻവയ്യ
ഇവാങ്കു - ഇവന്
ഇമിരി - ഉഗ്രൻ, തട്ടിപ്പുകാരൻ
ഇമിരിഞ്ചേ - തരിക്കുന്നു, വ്യഗ്രത
ഇമെ - കൺപോള
ഇമ്മനുച്ചേൻ - ഈ മനുഷ്യൻ
ഇമ്മര – ഈ മരം
ഇമ്മാളു - ഇന്നാള്
ഇമ്മാള് - ഇന്നാള്
ഇമ്മിണി - കുറെയധികം
ഇമ്മിലെ - ഇന്നലെ
ഇയാപ്പു - കുട്ടിയിണക്കിയ സ്ഥാനം

ഇയായ്ഞ്ചേ - ഇഴയുന്നു
ഇയ്യാളു - ഇയാൾ
ഇരണ്ടെ - ഇരണ്ടപ്പക്ഷി
ഇരയ്ക്കുഞ്ചേരോ- ഇരിക്കുന്നു
ഇരാട്ടെ - രണ്ടെണ്ണം
ഇരാവൂ - രാത്രി
ഇരിപ്പിട – വീട്
ഇരിപ്പു - സമ്പാദ്യം
ഇരുവാരു - ഇരുവർ, രണ്ടുപേർ
ഇരെ - തീറ്റ, ഞാഞ്ഞൂൽ
ഇറഞ്ചേ - പോരുന്നു
ഇററു - തുള്ളി
ഇറാകു - ചിറക്
ഇറ്റു - ഒരു തുള്ളി
ഇറ്റുഞ്ചേ - ചോരുന്നു
ഇല്ലാടെ - അല്ലാത്തതിനാൽ
ഇളച്ചോമി - ഇരുന്നോളൂ
ഇളപ്പാൻ - ഇരിക്കാൻ, വിശ്രമം
ഇളിക്കുഞ്ചേ - ചിരിക്കുന്നു
ഇളുമ്പുഞ്ചേ - അള്ളിപ്പിടിക്കുന്നു
ഇളൈനാട്ടി - ഒടുവിലത്തെ ഞാറു നടീൽ
ഇവലു - ഇവർ

അയിലേ - അതിലെ

അയ്യാത്തിരെ - ആപ്രാവശ്യം (അക്കൊല്ലം)

അയ്യാളു - അയാൾ

അരിച്ചബഞ്ചേ -ദേഷ്യം വരുന്ന

അരിഞ്ചുകാവും - വെട്ടിക്കളയും

അറപ്പെ - കാലികളുടെ കഴുത്തിൽ ശബ്ദമുണ്ടാക്കാൻ കെട്ടുന്ന മരമണി

അറാവേൻ - ഞാൻ അടിക്കും

അറിവാങ്കാണി - അറിയാൻവയ്യ

അറുഞ്ചേ -അററുപോകുന്ന

അലാക - പുരകെട്ടുന്ന വാരി

അലാട്ടു -ശല്യം, ഉപദ്രവം

അലാട്ടെ - ചൂൽ

അല്യക്കുല്യത്ത് -അലങ്കോലം

അളുക്ക - കക്ഷം

അവരാൾക്ക് - അവക്ക്

അവിച്ചെ - അവിടെ

അവേല്യ - അവൽ

അവൈ അപ്പാട്ട് കിടക്ക്ഞ്ചെ - അവൻ ഒന്നും കഴിക്കതെ കിടക്കുന്ന

ആകാ - പററില്ല, കൊള്ളില്ല

ആക്കിഞ്ചേ - ആക്കുന്ന

ആഞ്ചു - അതെ

ആടെ - അവിടെ

ആണത്തന്നെ -അങ്ങനെത്തന്നെ

ആണാളു - ആണുങ്ങൾ

ആണെ - അങ്ങനെ

ആത്തപ്പയം - ഈത്തപഴം

ആവിച്യ - ആവശ്യം

ആശാല്യ - അല്പം

ഇക്കണ്ട – ഈ കഷ്ണം, ഈ വയൽ

ഇക്കരേക്ക - ഇക്കരക്ക്

ഇക്കാര്യ - ഈ സംഗതി

ഇക്കുറി - ഇപ്രാവശ്യം

ഇക്കുറിക്ക - ഈ തവണ

ഇങ്കടെ - ഇവിടെ

ഇച്ചാത്തിരെ - ഇക്കൊല്ലം

ഇച്ചേല്യക്ക - ഈ വിധത്തിൽ

ഇടാങ്കാണി - സ്ഥലമില്ല

ഇട്ടുക്കില്യ - ഇട്ടുങ്ങിയ സ്ഥലത്ത്

ഇട്ടാഞ്ചു - ഇഷ്ടമാണ്

ഇട്ടുത്ത – ഇട്ടുതാ

ഇട്ടുരുട്ടി - കളിമൺകുപ്പി

ഇണാക്കം - ഇണക്കം

മേല്യ,മേല്ല - ശരീരം

മൈത്തിനി - നാത്തുൻ

മൈറന്തിനി - അനുജന്റെ ഭാര്യ

മൈല്യ - മൈന

മൊട്ടെ - മുട്ട

മോച – മോശം

മോട്ടു - കുരുത്തകേട്

മോതിര – മോതിരം

മോരു - മോര്

മോററുവ - മെഴുകുക

രോമ – രോമം

റാളെന്റെ അണ്ണെ - ഭർത്താവിന്റെ ചേട്ടൻ

ളേയെയ് - ഭർത്താവിന്റെ അനുജൻ

വട്ടി - പെട്ടി

വട്ടെരുവ - വെട്ടുകത്തി

വളെ - വള

വിരവിലെ പോന്റെ - വേഗത്തിൽ പോകുക

വെങ്കല്ല - വെള്ളാരം കല്ല്

വെങ്കിപ്പെത്തി - തീപ്പെട്ടി

വെത്തില – വെറ്റില

വെയില്യ - വെയിൽ

വെല്ല - ശർക്കര

വെളിച്ച – പ്രകാശം

വെള്ളരിക്കെ - വെള്ളരിക്ക

ശുട്ടു - കാലികളെ കയറ്റിയിടുന്ന കൂട്

സൂചി - സൂചി

സ്വാസം വലിക്കിന്റിഏ – ശ്വാസം വലിക്കുക

പണിയർ

വയനാട്ടിലെ ആദിവാസികളിൽ അംഗസംഖ്യയിൽ ഏറ്റവും കൂടുതലുള്ള വിഭാഗമാണ് പണിയർ. വയനാടിന്റെ എല്ലാ പ്രദേശങ്ങളിലും ഇവർ അധിവസിക്കുന്നു. കൂലിത്തൊഴിലാളികളാണ് ഇവരിലേറെയും. ഇവരുടെ ആവാസകേന്ദ്രത്തെ പാടി എന്നു വിളിക്കുന്നു. പാടികളിൽ കൂട്ട മായാണ് താമസിക്കുന്നത്. സ്വന്തമായി ഭൂമിയോ കൃഷിയിടമോ ഇല്ലാത്ത ആദിവാസി വിഭാഗം കൂടിയാണിവർ. തനതായ ഭാഷയും സംസ്കാരവും ഉള്ളവരാണിവർ. ചീനി, തുടി, കുഴൽ തുടങ്ങിയ വാദ്യോപകരണങ്ങളുടെ അകമ്പടിയോടെയാണ് വിവിധങ്ങളായ നൃത്തരൂപങ്ങൾ ഇവർ അവതരി പ്പിക്കുന്നത്. ആഘോഷ സന്ദർഭങ്ങളിലും അല്ലാതെയും ഇവർ ആടിപ്പാടി രസിക്കുന്നു. മദ്യം ഇവരുടെ സഹചാരിയാണ്. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ ചെറു സന്തോഷം മതി ഇവർക്കാഘോഷങ്ങൾ സംഘടിപ്പിക്കാൻ ഇതുകൊ ണ്ടുതന്നെ മറ്റുള്ളവർ മദ്യം നല്കി ഇവരെക്കൊണ്ട് നൃത്തം ചെയ്യിക്കാ റുണ്ട്. വട്ടക്കളി ഇതിൽ പ്രധാനമാണ്.

ഇപ്പിമലയാണ് ഇവരുടെ ഉൽഭവ കേന്ദ്രമെന്നാണ് ഇവർ വിശ്വ സിക്കുന്നത്. വയനാട്ടിൽ എത്തിയതിന് ഐതിഹ്യങ്ങളൊന്നുമില്ല. അന്യജാതിക്കാരുമായി വിവാഹബന്ധം പാടില്ല. വിവാഹം നിശ്ചയിക്ക ന്നത് സമുദായത്തിലെ കാരണവരാണ്. താലി കെട്ടാനുള്ള അവകാശം കാര ണവരുടേതാണ്. പ്രധാനചടങ്ങ് താലി കെട്ടാണ്. മൂപ്പൻ എന്നാണ് തലവനെ വിളിക്കുന്നത്. മൂപ്പന്റെ പ്രത്യേക അവകാശങ്ങളിലൊന്ന് എ ല്ലാ വിവാഹസദ്യകൾക്കും മരണാടി യന്തിരങ്ങൾക്കും ക്ഷണിക്കപ്പെടുക എന്നതാണ്. വയനാടിന്റെ എല്ലാ ഭാഗത്തും പണിയർ കാണപ്പെടുന്നു.

മലയാളത്തോടുവളരെ സാമ്യമുള്ളതാണ് ഇവരുടെ വാക്കുകൾ പൊതുവേ പണിയരുടെ സംസാരത്തിൽ എല്ലാ വാക്കുകൾക്കുമൊടുവിൽ 'ഉ' കാരമോ 'എ' കാരമോ 'ഞ്ച' എന്ന ശബ്ദമോ കാണാം. ഉച്ചാരണ വേഗ വും താളവുമൊക്കെയാണ് ഇവരുടെ സംസാരത്തെ മറ്റുള്ളവർക്ക് അന്യമാ ക്കുന്നത്. മനസ്സിലാക്കാൻ പ്രയാസമായി തോന്നാമെങ്കിലും 90 % പദ ങ്ങളും മലയാളമാണെന്നാണ് പണിയ ഭാഷയെക്കുറിച്ച് ഗവേഷണ പഠ നം നടത്തിയ പി സോമശേഖരൻ നായരുടെ അഭിപ്രായം. സ്വന്തമായി

പുതിയ പദങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്നതിലും അതി വിദഗ്ധരാണിവർ. ഇവർ പൊതുവെ സംസാരിക്കുന്ന പദങ്ങൾ കാണുക.

അങ്ങ്അം - അതെയതെ

അങ്കലാപ്പ് -വെപ്രാളം (പരിഭ്രമം)

അങ്കുടെ - അവിടെ

അച്ചട്ടമാഞ്ചു -കൃത്യമാണ്,സത്യമാണ്

അച്ചെ - പണിയർ ഉയർന്നജാതിയിലുള്ളവരെ വിളിക്കുന്ന പദം

അടാക്കെ - അടക്ക

അടാവു - സൂത്രം

അട്ടാത്തു - തട്ടിൻപുറത്ത്

അണായ്ക്കുക --മൂർച്ചകൂട്ടുക

അണ്ണങ്ങു - ചെറിയതരം കൊതുക്

അതുക്കു - അതിന്

അത്തവ്വിലു -ആ തഞ്ചത്തിൽ (സന്ദർഭത്തിൽ)

അത്തിനെ - അത്ര

അത്തുണ്ട - ആ കഷ്ണം

അപ്പാടു - അമ്മട്ടിൽ, വെറുതെ

അപ്പാടെ - മുഴുവൻ

അപ്പുള്ളെ - ആ കുട്ടി

അമച്ചെ - കാളയെ നുകത്തിൽ ബന്ധിച്ചു

അമ്മക്കെ - ആകുട്ടികൾ

അമിച്ചെ - നെല്ല് കുത്തി ഉമികളഞ്ഞു

അമുക്ക്ഞ്ചേ - അമത്തുന്നു,വയറു നിറച്ച് കുത്തിതിരുകിതിന്നു

അമ്മനെ - അമ്മയെ

അമ്മപ്പെ - അറിഞ്ഞിട്ടേയില്ല

അമ്മിരവെ - ആ വയസൻ

അമ്മിരാത്തി - ആ വയസത്തി

അമ്മപ്പോ - എന്തോ ആവോ

അയിരാടെ - അവരുടെ

അയിരാള - അവർ

പണിയരുടെ വട്ടക്കളി